

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

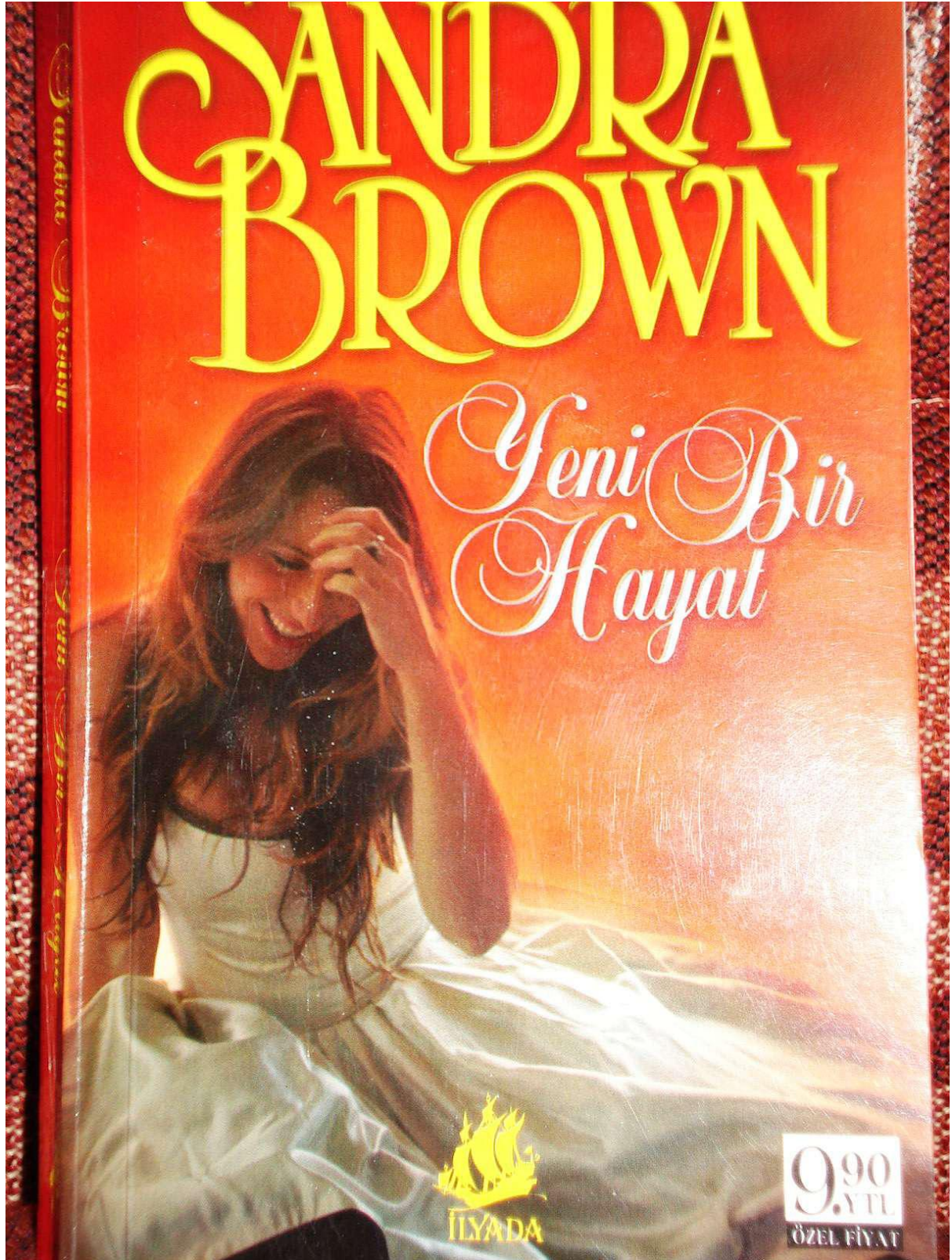
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sandra Brown - Yeni Bir Hayat

Düzenleme : ALAMUT

İLYADA YAYINLARI - 03 BESTSELLER CEP BOY- 01
YENİ BİR HAYAT

SANDRA BROWN

ORJİNAL ADI:A WHOLE LIGHT YAYINA HAZIRLAYAN:ŞAHİN GÜÇ
ÇEVİRENrASLI ERMİŞ DİZGİ:ELİF YAVUZ KAPAK UYGULAMA:METE
GİRİŞGEN

BASKI:MELİSA MATBAACILIK KAPAK FİLMİrMAT YAPIM

1 .BASIM ARALIK 2008 ISBN:978-605-5872-20-5

Copyright © SANDRA BROWN

Bu kitabın türkçe yayın hakları Aslı Karasu İl Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Pozitif Turizm Dış. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiç bir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İLYADA

İLYADA YAYINLARI

Bir Pozitif Turizm Dış. Tic. Ltd. Şti Markasıdır Cevizlik Mh. Sakızlıyalı Sk. No:25
Bakırköy/İstanbul ıcl: 0 212 583 24 50 - Fax: 0 212 570 73 98

YENİ BİR

HAYAT

SANDRA BROWN

oOİOoo

Kuru üzümler, Cyn MacCall artık onların ne kadar berbat görünümlü şeyler olduğunu düşünmeye başlamıştı.

"Brandon, lütfen öyle yapma!"

"Onları böyle yapmayı seviyorum anne. Çünkü böylece onları kimse yemez, sonsuza dek masanın üzerinde kalırlar."

Cyn sonunda oğluna teslim olup derin bir iç çekerek başını salladı. Cyn'nin annesi, güneş ışıklarının aydınlattığı mutfığa girerken kızının derin derin iç çekişini duydu.

Ona:

"Burada neler oluyor? Neden bu kadar öfke-lisin Cyn ?" diye sordu.

Ladonia doğruca kahve makinesine doğru gidip kendine bir fincan kahve koydu.

"Torunun kahvaltısını yaparken, kepek taba- ğının içindeki kuru üzümleri ayıklayıp, onları masanın üzerinde duran tabağının etrafına diziıyor."

"Ne kadar yaratıcı bir çocuk!"

Cyn önce annesine, sonra kepek tabağından çıkartılıp masaya dizilen kuru üzümlerden, masaya yayılan süt damlalarına ters ters baktı.

"Ona doğruyu göstermeye çalışıyordum anne. Burada bana onun yaratıcı olmasından söz et-me.

"Sen bu sabah yatağın ters tarafından mı kalktın? Yine mi?"

Ladonia'nın iki soru arasında beklemesi hiç de tesadüf değildi. Bu Ladonia Patterson'un, kızının suratsız halinin hiç de hoş karşılanmayacak sıklıkla tekrarladığını kurnazca ima etme şekliinden başka bir şey değildi.

Cyn, annesinin bu sözlerini hiç duymamış gibi davranarak masanın üstündeki süt damlalarını sildi.

"Brandon kızarmış ekmeğini ye."

"Kızarmış ekmeğimi odama götürüp Susam Sokağını izlerken yiyebilir miyim?"

"Evet."

"Hayır."

' Birbirine tamamen ters düşen bu sözler, aynı anda ailenin iki büyüğünün ağzından çıkıver- mişti.

"Anne, biliyorsun ben ona dedim."

"Seninle konuşmak istiyorum, Cynthia. Ama yalnız olarak."

Ladonia, dört yaşındaki torunu Brandon'un sandalyeden kalkmasına yardımcı oldu. Bir dilim tarçınlı kızarmış ekmeği bir peçeteye sararak torununa verirken:

"Yerlere kırıntı dökme," diye ikaz etti.

Torununu yatak odasına götürürken pijamasının üstündeki kırıntıları silkeledi. Sonra kızıyla konuşmak için mutfığa döndü. Oysa bu kez açılışı Cyn yapmıştı.

"Anne, ben Brandon'u terbiye etmeye çalışırken sürekli araya girmeye hemen bir son vermen gerekiyor."

Konu bununla ilgili değil. İnce yapılı oldukça alımlı Ladonia, sabah aldığı duşun etkisiyle hala capcanlı görünüyordu. Her halinden az sonra kızıyla kahvaltı masasının başında yapacağı kavgaya kendini hazırladığı belliydi.

Cyn bir yandan kahve makinesinde demlenen taze kahvenin kokusunu duyarken diğer yan

dan da annesinin ona ders venneye hazırlandığını hissetmiş ve bundan hiç hoşlanmamıştı.

Cyn kol saatine bakarak:

"Hemen işe gitmem gerek yoksa geç kalacağım," dedi.

"Otur."

"Güne kavgayla başlamak istemiyorum."

Ladonia, Cyn'e sözlerini bir kez daha yumuşak bir şekilde tekrarladı.

"Otur."

Cyn bir sandalyeye oturdu.

"Biraz daha kahve?"

"Hayır, teşekkür ederim."

"Bu sen değilsin Cynthia."

Ladonia fincanına yeni hazırladığı kahveden bir fincan koyup masada kızının karşısına otururken sözlerine böyle başlamıştı.

"Sen bu günlerde oldukça gergin, sinirli ve keyifsiz gibisin. Üstelik Brandon'a artık hiç tahammülün kalmadı. Eğer seni bu kadar iyi tanımasay- dım, hamile olduğunu düşünecektim."

Cyn gözlerini çevirerek:

"Bu söylediklerini de hafızana sayı olarak kaydet." dedi.

"Senin mizah anlayışına ne oldu? Son zamanlarda sana neler oluyor?"

"Hiçbir şey olmuyor."

"Tamam, pekâlâ o zaman ben sana söyleyeyim."

"Zaten, bundan emindim."

Ladonia öfkeli bir şekilde Cyn'e parmağını sallayarak:

"Sakın bir daha bana karşılık verme," dedi.

"Anne, lütfen bu konuşmayı bu sabah bir kez daha tekrarlamayalım. Bana ne söyleyeceğini ben zaten biliyorum."

"Peki, sana ne söyleyecekmişim?"

"Bana iyi bir hayat sürdürmediğimi söyleyeceksen. Tim'in ölümünün üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, benim hala hayatta olduğumu, hala genç olduğumu ve daha ilerde göreceğim çok yıllarım olduğunu söyleyeceksin. Başarılı bir şekilde devam ettiğim çok iyi bir işim olduğunu, fakat o işin hayatımdaki her şey olmadığını söyleyeceksin. Başkalarının bana olan ilgisini iyi de- ğerlendirmem gerektiğini ve yeni arkadaşlıklar kurmam gerektiğini

söyleyeceksin. Dışarı çıkıp kendi yaşıtırlarımla takılmam gerektiğini, bekârlar kulübüne gitmem gerektiğini söyleyeceksin."

Daha sonra annesine pişmanlıkla gülümseyerek:

"Gördün mü? Senin bana söyleş

menin en derinliklerinde biliyorum," diye mırıldandı

"Madem öyle, o zaman neden bu söz ettiklerinden birini bile yapmıyorsun?"

Çünkü bu söylediklerimin hepsi aslında senin isteklerin. Oysa ben bunların hiç birini yapmak istemiyorum."

Ladonia ellerini masaya koyarak dayandı.

"Peki, sen ne istiyorsun?"

"Ne mi?"

Cyn ona içindeki yokluğunu hissettiği şeyleri anlatmayı denedi. Oysaki yaşantısındaki eksikliği anlatmak hiç de kolay değildi. Eğer anlata- bilseydi, zaten yaşantısındaki bu boşluğu çok önceden dolduracaktı. Aylardan beri kendini bir boşlukta hissediyordu.

Brandon, beslenmesinde annesine ihtiyaç duyamayacak kadar büyümüştü. Cyn, iş hayatında kendisini çok başarısız olduğunu sanıyordu. Tüm ev işlerini babasının ölümünden sonra Cyn'- lerin yanına taşınan Ladonia üstlenmişti. Cyn artık ailenin reisi durumuna geçmişti, fakat bu sıfat ona hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Yaşantısındaki hiçbir şey ona başarı ya da tatmin duygularını vermiyordu. Gençliği ve canlılığı monoton yaşantısından ötürü adeta tükenmişti.

En sonunda:

"Bir şeyin olmasını istiyorum. Bir şeyleri değiştirecek, yaşantımı geriye döndürebilecek bir şeylerin olmasını istiyorum," diyebilirdi.

Ladonia yumuşak bir şekilde ona:

"İsteğin için dikkatli ol!" diye tavsiyede bulundu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tim'in kazara ölümü de her şeyi baştan sona değiştirmişti."

Cyn sandalyesinden sanki vurulmuş gibi kalktı.

"Bu söylediğin çok kötü bir şeydi," diyerek hemen el çantasını, evrak çantasını ve anahtarlarını alarak hızlıca arka kapıya doğru gitti.

"Belki de o söylediklerim gerçekten çok kötü bir şeydi, Cyn. Ben bu konuda sana bu kadar zalim olmayı istemiyorum. Fakat bir şeyleri daha iyiye doğru değiştirmek istiyorsan, bulunduğun yerde oturup, kadere inanarak bir şeylerin değişmesini bekleyemezsin. Önce kendi içinde bir takım değişiklikler yapmak zorundasın."

Cyn annesinin bu sözlerine hiç karşılık vermeden:

"Evden geç çıktığım için kâbus gibi trafiğe takılacağım.

k* tatilinde arayacağımı söyle/" dedi.

Sonra, otVeli bir şekilde, hastaneye gitmek için yola çıktı.

"Ne söylediğimi biliyorum George, fakat onları dün söylemiştim. Onların önce halka açılacaklarını kim bilebilirdi ki!"

Worth Lansing asistanına kendisine bir fincan kahve daha koymasını işaret etti. Asistanının görevi büro işlerinden çok daha fazlasıydı. Asistanı yani Bayan Hardiman, aynı zamanda Worth'ün sekreteri, asistanı, annesi ve sırdaşı gibiydi. Bunu nasıl söylerseniz söyleyin. O bunların hepsini yapmakta oldukça mükemmeldi.

"Görevimi biliyorum George, fakat sen kaybetmedin."

Müşterisi ona ateş püskürürken, Worth telefon almasını göğsüne dayadı. O an on ikinci kattaki yönetici ofisini süsleyen çiçekleri sulayan Bayan Hardiman "a:

"Beni arayan oldu mu?" diye sordu.

"Yalnızca dışınız."

"Ne istiyor? Onu daha geçen hafta gördüm."

"Oh-hoh. Sizin röntgen filmlerinize bakmış. Dışını/e iki dolgu yapılması gerekiyormuş."

Worth:

"Harika, harika!" diyerek derin bir soluk alı»r- "Hiç daha iyi haberin yok mu? Greta'nın aramadığından emin misiniz?" diye sordu.

"Maalesef."

Bayan Hardiman su ibriğini su barının arkasına koydu.

Worth ona göz kırparak:

"O zaman beni ararsa bana mutlaka haber ver. Ne zaman ararsa arasın sorun değil," dedi.

Worth telefon almacım tekrar kulağına dayadı. Müşterisi hala borsadaki belirsizlikten ötürü ona küfür ediyordu.

"Gorge, sakın ol. Bu sana uygun bir hisse senedi değildi, hepsi bu. Burada biraz yaratıcı bir şeyler yapmama izin ver. Borsa bugün kapanmadan seni ararım. Elimde bir şapka dolusu sihirli tav- şanım var. Eminim birini senin için çekerim."

Telefonu kapattıktan sonra, Worth kırmızı deri kaplı sandalyesinden kalkarak, yalnızca borsa haberlerini izlediği televizyonunu açtı. Bir yandan da küçük ekranda basketbol maçı izlemeye başladı.

Hiç şüphe yok, bu konuda deneyimlerim- Çok kötü bir hafta geçirmişti Adeta her gün gittiği spor salonuna da gidemedi öğleden sonra, Greta ile buluşmadan önce kendine çok yoğun ve terletici bir vücut çalışması yapmaya söz vermişti. Çünkü gelecek hafta için formunda olmak zorundaydı.

Televizyon ekranının altındaki üçüncü küçük pencereden, her saniye şerit halinde geçen yanlar, artık gittikçe daha can sıkıcı haberler vermeye başlamıştı. Worth, hala George'a söz verdiği tavşanı şapkasından nasıl çıkaracağını düşünüyordu. Bayan Hardiman ona telefon bağladığında, kapının ardındaki hedef tahtasına dart atıyordu.

"Greta?" Telefonun diğer tarafında arayanın onun olduğunu umarak sormuştu.

"Hayır. Öğle yemeğindeki toplantınız iptal edildi."

"Kahretsin. O ihtiyarın bizi durgunluktan çıkaracak kadar parası vardı" diye mırıldandı.

"Ben gelecek Çarşamba için tekrar randevu hazırladım. Sizin için uygun mu?"

"Evet. Bu haftanın durgunluğunu onun şişti» portföyünden hareketlendireceğime öylesine mutluydum ki."

"Aşağıdaki sandviççiden size öğle yemeği getirtmemi ister misiniz?"

Üzerimle bol miktarda Alman

Worth birkaç yeri aradı. Fakat George⁴un hisse senetlerini bir başka budalaya veremedi. George'u aradı. Mutsuz müşterisine onun hisselerini Pazartesi sabahı ilk iş olarak ilgileneceğine söz verdi.

Telefonu tekrar kaldığında ona doğru bir hamle yaparak açtı.

"Evet?"

Bayan Hardiman:

"Rost beef hiç kalmamış," dedi.

"Cehennem dibine gitsin. Ben de öğle yemeği yemem."

Telefonu büyük bir hışımla çarparak kaparken siyah vernikli dört duvara bakarak:

"Bugün hiç bitmeyecek mi?" dedi.

"Selam. Nerelerdeydin?"

Cyn'nin zaten bozuk olan ruh hali, asansöre kendisiyle ay-nı hastanede görev yapan doktorun binmesiyle iyice bozulmuştu. Cyn, doktordan son birkaç haftadan beri köşe bucak kaçıyordu. Evli ya da bekâr, yani medeni halleri ne olursa olsun kadınların çoğu Cyn'in Dr. Josh Masters'dan kaçmasının çılgınlık olduğunu düşünüyordu. Üstelik Dr. Josh Masters oldukça yakışıklı, etkileyici

Dallas'taki en çok kazanan jinekologlardan biriyken. Yalnızca geçen yıl, şehirdeki diğer tüm jinekologlardan daha çok doğum yaptırtmıştı.

Kendisine atfedilen bu özelliklerden çok daha önemli olan bir başka özelliği ise zengin ve bekâr olmasıydı.

Ona hafif bir gülümsemeyle: "Selam Josh," dedi ve temkinli bir şekilde bir adım geriye attı.

Doktorun ona bu kadar yakın durduğunu gören biri olsa asansörün içinin tıka basa olduğunu sanacaktı. Oysaki asansörde yalnızca ikisi vardı. Direkt konuya girerek: "Benden özellikle mi kaçırıyorsun?" dedi. "Çok meşguldüm."

"Benim telefonlarıma karşılık veremeyecek kadar mı?"

Sıkılğan bir edayla:

"Size söylediğim gibi oldukça meşguldüm," dedi.

Cyn asla kimsenin kalbini kırmayı sevmezdi. Bu durum Dr. Masters için de geçerliydi. Dr. Masters yalnızca ret edildiği için egosunun zedelenmesinden rahatsız olmuştu.

Cyn'e tekrar çıkma teklif ederek zedelenmiş egosunu tekrar eski sağlığına döndürmeye çalışıyordu.

Josh, ısrarından hiç vazgeçmeyecekmiş gibi:

"Bir akşam yemeğine ne dersin," dedi.

Cyn, bu teklifi duyunca hemen bir manevra yaparak konuyu değiştirdi.

"Dinle Josh, sana yolladığım yazıyı gördün mü? Darlene Dawson*la ilgili olanı?"

"Onu dün gördüm."

"Onun muayene bedelini ödeyemeyecek biri olduğunu bile bile, hastan olarak kabul ettiğin için teşekkür ederim. Onu bedava bir kliniğe yollayabilirdim. Fakat hamileliğinde bazı komplikasyonlar olduğu için bunu yapmaktan korktum."

"Kayıtlara göre iki kez çocuk aldırılmış."

"Bu doğru."

Cyn danışmanlığını yaptığı on yedi yaşındaki, üstelik hiç evlenmemiş kızın içinde bulunduğu çıkmazı düşünerek çaresiz bir şekilde kafasını salladı.

"Bu kez bebeğini doğurup evlatlık vermeyi istiyor."

"Ve sende ona gereken en iyi bakımı vermeyi istiyorsun."

Josh öne doğru eğilerek Cyn'i asansörün duvarına sıkıştırdı.

"Fakat yaptığım tek önemli şey bebekleri dün yaya getirmek olmadığını biliyorsun, Cyn."

Dr. Josh Masters, Cyn onu nasıl ret ederse etsin kendine güveninden hiçbir şey yitirmemişe benziyordu.

"Güzel. Şimdi buradayız."

Asansör kapısı açılırken, Cyn onu sert bir şekilde geçerek dışarı doğru bir adım attı.

"Bir saniye bekle."

Josh, kadınlar hastanesinin zemin katında Cyn'nin peşinden koşarak onu kolundan yakaladığı gibi hastanenin sakin bir köşesine sürükledi.

Cyn'in görevi istenmeyen hamileliklerde, çözüm arayan hamile kadınlarla ilgilenip, onlara danışmanlık yapmaktır.

Cyn psikoloji üzerine mastır yapmış ve eşi hayattayken hiç çalışmamıştı. Tim'le koleje gittiği sıralarda evlenmiş, evlenmelerinin üzerinden çok kısa bir süre geçtikten sonra Brandon dünyaya gelmişti. Tim'in ölümünün üzerinden aylar geçtikten sonra, çevresindeki herkes ona bu klinikteki iş teklifini kabul etmesi için baskı yapmış, Cyn ise kendini yetersiz hissettiği halde, yine de görevi kabul etmek zorunda kalmıştı.

Müşterileri Cyn'e yönlendiren hastane personeli ve sosyal hizmetliler onun çalışmalarından çok memnundular. Yani, kendini yaptığı işte yetersiz gören tek kişi yine Cyn'in kendisinden başkası değildi. İlgilendiği vakalardan çoğu onu ruh halini bozup depresif yapıyordu. Yani hastaları üzerinde yeterince etkin olamadığını düşünmek ona suçluluk hissi veriyordu.

Josh ona:

"Soruma cevap vermedin," dedi.

"Hangi soruya?"

"Bu akşam birlikte yemeğe çıkma teklifime ne dersin?"

Josh, dışçısının mükemmelleştirdiği estetik bir gülümsemeyle Cyn'e baktı.

"Bu gece mi? Oh, bu gece senle buluşmanı Josh. Bu sabah Brandon'la hiç ilgilenmeden evden aceleyle çıktım. Onunla bu gece bir şeyler yap-, maya söz verdim."

"Yarın akşam?"

"Yarın günlerden ne? Cuma mı? Bilmiyorum Josh. Bunu düşünmem için bana süre ver. Ben..."

"Sana neler oluyor böyle?"

Josh, öfkeyle Cyn'e tepeden bakarak ellerini kalçasının üzerine koydu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Biz senle önceden birkaç kez buluştuk. Her şey çok mükemmel gidiyordu. Daha sonra beni ekmeye başladın."

Cyn, bu sözlerden gücencrek, alınmış bir ifadeyle omuz hizasındaki saçlarını yüzünden geriye attı.

"Ben hiç öyle bir şey yapmadım." "Madem yapmadın o zaman benimle tekrar çık."

"Sana bımu düşünmem gerektiğini söylemiştim."

"Bunu düşünmek için zaten sana birkaç hafta süre vermiştim."

Cyn ona bağırarak:

"Hala kararımı veremedim," dedi.

Cyn'nin kollarını şefkat dolu elleriyle tutan Josh, bu sefer taktik değiştirmişe benziyordu.

"Cyn, Cyn bak dinle, bizler yetişkiniz. Oyle değil mi? Yetişkin gibi davranmamız gerekir. Dışarı çıkmamız, birlikte olmaktan keyif almamız..." "Birlikte uyumamız?" Josh göz kapaklarını hafifçe kıсарak: "Bu bana oldukça iyi bir fikirmiş gibi geldi," dedi.

Josh bunu söylerken hastalarının ve hemşirelerin çoğunu titreten o baştan çıkartıcı ses tonunu kullanmıştı.

Cyn kollarını Josh'un elinden kurtardı.

"iyi geceler Josh."

Josh bir yandan Cyn'e adımlarına yetişmek için ona ayak uydurmaya çalışırken diğer yandan da:

"İşte hepsi bu değil mi?" diye sordu. "Sorun sevişmek."

"Ne sevişmesi?"

"Biz ilişkimizde seninle hiç sevişmedik. Sen sevişmekten korkuyorsun."

"Hiç korkmuyorum."

"Hatta sevişme hakkında en ufak bir söz bile edemezsin."

"Ben zaten işim gereği, koca bir gün boyunca sevişmek hakkında konuşuyorum."

Josh, Cyn binadan çıkıp otoparka doğru yürürken arkasından bağırarak onunla birlikte geçirdikleri geceyi hatırlattı.

"Sevişmek hakkında konuşabilirsin. Fakat konu gerçekten sevişmek olduğunda bunu becere- miyorsun."

"Sana iyi geceler dedim."

"Hadi Cyn."

Tekrar Cyn'nin omzuna dokundu. Fakat Cyn omuzlarını silkeleyerek onu uzaklaştırdı. Cyn arabasına doğru koşarken Josh ardından

ona:

"Görüyor musun? Bir erkek sana dokundu gunda bile çok tedirgin oluyorsun," diye bağırdı.

Ardından da:

"Satılığa çıkartmadığın bir malını asla pazarlamaya çahşmamalısm!" dedi.

Bu arada Cyn otoparktan uzaklaşmıştı. Ellerinin titremesi durmuş, fakat hala öfkesi geçmemişti. Doktorun hiç bitmek tükenmek bilmeyen bir egosu vardı. Onunla birkaç akşam yemeğine çıkıp yatmadı diye bu sözleri kendisine nasıl söylemeye cüret edebilirdi?

Şehrin adından trafik sıkışıklığıyla kötü bir şekilde söz ettiren noktasmdaki uzun süre kırmızı yanan trafik ışıklarına takıldığında, direksiyonu tutan ellerine baktı.

Belki de Josh haklıydı. Belki de Cyn sevişmekle ilgili bir şeyler duyduğunda geriliyordu. Elbette Cyn'in sağlıklı hormonları Tim'in ölümüyle yok olmamıştı. Ama Cyn cinsel ilişki peşinde koşan erkeklerle bu duygularını tatmin etmek istememişti. Hoş, saygın ve çocuklu bir dul, bu güvenli seks çağında, konu şehvet olduğunda artık hissetmediği cinsel arzuları ile ne yapabilirdi?

Zor som. Özellikle de bu öğleden sonra çaresine bakılamayacak kadar zor bir soru. Güne, da

ha sabah kahvaltısında kötü başlamış ve her şey hala kötü gidiyordu. Tüm yapması gereken tamamen kendini tarafsız bir şekilde dinleyecek iyi bir dostu içini dışını döküp rahatlatmaktı.

Trafik ışıklan yeşil yanar yanmaz tüm motorlu araçların hareket etmesiyle, Cyn ileri gitmek yerine sol şeride geçerek yönünü değiştirip, ters istikamete doğru gitmeye karar verdi.

Bayan Hardiman, Worth ofisten çıkarken

ona:

"Güle güle. Keyifli bir hafta sonu geçirmeniz dileğiyle," dedi.

"Ben de keyifli bir hafta sonu geçirmeye niyetliyim. Sabah erkenden uçacağım. Buralarda beşe kadar kalma. Tatiline Cuma'dan çık."

"Teşekkür ederim. Öyle yapacağım."

Worth'ü sessizce bodrum katındaki garaja indiren asansör, onun yatırım brokerlik firmasına ev sahipliği yapan binanın tamamında olduğu gibi ileri teknoloji ile yapılmıştı. Worth, gün bitiminde işyerinden çıkan diğer genç profesyonel yatırım uzmanlarıyla karşılıklı selamlaşıp vedalaştı.

O genç profesyonellerden biri, ccvlan gibi uzun bacaklı, gözleri bir tilkinin gözlerini andıran oldukça alımlı genç bir bayandı. Worth ve o aylardır bakışıyorlardı. Worth kendi kendisine gelecek haftanın bu bayanı tavlama için uygun bir zaman olacağını düşündü. Üstelik Worth, bir tilkiye nasıl kurna2 olunabileceğini öğretebilirdi.

Uzun bacaklı avukatla bakışmalarından, güzel bir kadının dikkatini çekebilmenin kendisine verdiği güvenle, ıslık çalarak asansörde çıkıp, doğruca spor arabasına doğru yürüdü. Arabasının sileceğine sıkıştın İmiş zarfı görünce tüm sevinci kursağında kaldı.

Daha zarfı açıp içindeki küçük notu okumadan, orda hiç de hoş şeylerin yazmadığı içine doğmuştu. Haklıydı. Garajın beton duvarları onun öfkeyle savurduğu intikam yeminleriyle yankılanıyordu.

Direksiyon başında, bir yandan arabasını çalıştırarak diğer yandan kendi kendine:

"Harika!" diye mırıldandı. "Bugün olan her şey. yalnızca harika."

Turtle Creek'deki yüksek katlı apartman dairesine vardığında güneş batmak üzereydi. Evine gitmeden önce kendine söz verdiği gibi spor salonunda durup sıkıcı günün stresini jimnastik aletlerinde ve basket kortlarında atmaya çalışmıştı.

Oturduğu evin garajına girerken, üniformalı bir park görevlisi ona doğru gelerek onu araçtan indirip, aracını park ederken, yolun karşısında sırtını arabasının kaportasına yaslamış, her halinden birini beklediği anlaşılan oldukça çekici bir kadının durduğunu fark etti.

Kadın onu görünce ona doğru gülümseyip el salladı. Worth'te ona aynı şekilde el sallayarak arabasının koltuğundan spor çantasını çıkartıp, park görevlisine bahşiş verdi. Sonra kadının park ettiği çimenlik bayıra doğru yürüyerek sokağın karşısına geçti.

Kadına:

"Kahretsin. Gözlerinden yorgun olduğun anlaşıyor," dedi.

Sonra kadını kendine doğru çekerek onu sımsıkı kucakladı.

Cyn MacCall başını Worth'un omzuna dayayıp onu kucaklayarak:

"Senin de," dedi.

o00200o

Cynin omzuna kolunu attı. ikisi birlikte binanın oldukça zevkli döşenmiş, etkileyici girişinden içeri girdiler.

Worth, Cyn'e lobiden geçip asansöre doğru yürümesi için yol gösterirken, Cyn, karşısına çıkan kapı görevlisini selamladı.

Cyn, Worth'e:

"Senden neredeyse ümidimi kesecektim."

dedi.

"Bunu yapmadığma sevindim. Beni bekleyeh çok oldu mu?"

"Yaklaşık bir saat kadar. Yoksa bir şeyler içmek için bir yerlere mi gittin?"

"Hayır. Ofisten çıktıktan sonra spor salonum uğradım."

Asansörde, birbirlerine yüz yüze bakacak şekilde sırtlarını duvara yaslayarak durup gülümsediler. Cyn onun şortuna ve üstündeki lere eleştiren sözlerle baktı.

"Spor salonu mu? Ben de kendi kendime bu giysileri Lansing ve MacCall şirketine giderken giymediğini umuyordum. Eğer şirkete öyle giyinerek gitseydin seni kıyafetin hakkında eleştirmek zorunda kalacaktım."

"Eğer buraya şikâyetle geldiyse hemen şimdi gidebilirsin. Nasıl berbat bir gün geçirdiğime inanamazsın."

"Benimki de kötü geçti. Buraya seninle bir kadeh şarap içmeye geldim."

"Umarım evde şarabım kalmıştır."

Cyn'e uzun uzun bakan Worth, onun asansörden inip, on ikinci kattaki dairesine giden koridorda önden yürümesine izin verdi.

Kapıda Cyn ona doğru yüzünü çevirerek:

"Sakın içerde, seninle sevişmek için gelip boğazına kadar banyo köpükleri içinde seni bekleyen kızlar olmasın?"

"Benim o kadar çapkın mı olduğumu düşünüyorsun?"

Worth kilitli olmayan kapısını açar gibi yapıp Cyn'i içeri aldı.

Evdeki boş odalara:

"Evlilik yaşına gelmiş tüm kızlar ve siz çıplak kızlar derhal evimden çekip gidin? Benim vicdanım geldi!" diye bağırdı.

"Cennet yasak. Senin vicdanın olmak sonsuz ve nankör bir iştir."

Cyn giriş kapısında duran masaya cüzdanını bıraktı.

"Neredeyse yaptığım iş kadar nankör."

Worth kulağına elini götürerek:

"Ben neler duyuyorum? Bunlar yoksa iş hayatında hayal kırıklığına uğramış birinin sözleri olabilir mi?" dedi.

"Hayal kırıklığı, merhamet ve ümitsizlik."

Koyu kumral kaşlarından birini çatarak yükseltti.

"Sanırım iki kadeh şaraba ihtiyacımız olacak," dedi.

"Küçük kadehte olsun. Eve dönerken araba kullanmak zorundayım."

"Şarabı getireceğim ve seninle terasta oturup karşılıklı içeceğiz."

Birkaç dakika sonra Worth terasta onu bekleyen Cyn'nin yanına geldi. Cyn parmaklıklara dayanmış, birkaç mil ötedeki şehir merkezinin sı-
iuetinc bakıyordu. Sanki o an elini uzatsa o bina- lan hemen vakalayıverecekmiş gibi geldi.

Cyn'nin sağından batan güneş, Dallas'ın yirminci yüzyıl sonları mimarisi ile yapılmış seçkin cam gökdelenlerinin üzerine yansyordu. Gece sonbaharın geldiğini müjdelercesine soğuktu. Doğusunda tutkulu kırmızının batısında ise öfkeli bir kızılığın dans ettiği berrak bir gökyüzü vardı.

Cyn'in birkaç yıl önce Worth'e bu daireyi alması için ısrar etmesindeki tek nedeni yalnızca dairesindeki manzaranın güzelliği idi. Tim, Worth'e bu daireyi almasının riskli bir yatırım olmayacağını söylemişti. Cyn ise bu daireyi almasında ona daha çok dairenin estetik güzellikleri nedeni ile ısrar etmişti.

Worth, Cyn'e bir kadeh şarap uzattı. Cyn şarap kadehini alırken:

"Bu terasa ne zaman çıkarsam çıkayım, elimde değil aklıma hep Tim geliyor," dedi.

"Neden?"

Worth verandadaki sandalyenin üstüne oturup, ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarttı. Spor yaparken aşırı sürtünmeden ayak tabanında çıkmış kabarcığa yara bandı yapıştırdı.

"Sanırım sen bu daireye taşındığın ilk gün, tam bu noktada Tim'le kadeh tokuşturmuştunuz.

Hatırlıyor musun? Bir şişe şampanya açıp "Sıcak şampanya."

"Kadehlerimizi sağlığın ve yeni evinde huzurla oturman için kaldırmıştık."

Worth, Cyn'in şerefine kadeh kaldırmak için bardağına bira doldururken:

"Sen buraya zevk sarayı diyordun. Bu daireye hiç bir zaman ev dememiştin.

Şampanyalarınızı içtikten sonra sen ve Tim beni burada ağzma kadar dolu sandıklarla baş başa bırakmıştınız," dedi.

Cyn, bu hoş anıya gülümseyerek miskin bir şekilde oracıktaki divanın üstüne uzam verdi. Kadehini minik sehpaye koyarak, kollarını başının üzerine uzatıp gerindi. Worth onun yanma gelmeden önce süet ceketini, eteğinin içine soktuğu gömleğinin ucunu ve ayakkabılarını çıkarttı.

Cyn artık kendini rahatlamış hissedip, belli belirsiz bir şekilde gülümseyerek:

"Bizim seni yalnız bırakıp gittiğimizi bana hatırlatmaman gerekirdi," dedi.

"Dalga mı geçiyorsun? Buradan gitmek için ne bahane uydurduğunuzu bile hatırlıyorum/" "Neydi?"

"Sen o zamanlar Brandon'a meme emdiriyordun. Bana onu emzirme v içmiştin."

"Geçerli bir mazeret."

Worth alaylı bir şekilde:

"Uygun ve reddedilemez bir mazeret. Bana meme uçlarındaki bir akıntıdan söz etmiştin. Bu beni çok korkutmuştu. Ölümcül bir hastalığın var sanmıştım," dedi.

"Ne gibi?"

"Nereden bileyim. Ben kahrolası bir bekârım. Bana meme uçlarından söz edildiğinde aklımda tamamen farklı şeyler canlanıyor."

Cyn kıkırdarak, şarabından bir yudum içti.

"Brokerlik işi nasıl gidiyor?"

"Berbat bir şekilde. Son üç haftadır borsada hisseler değer kaybediyor. Bunu korkarım senin hesabına yansıtacağım."

"Sana güveniyorum."

Tim Men Cyn'e şirketin net kazancı üzerinden belli bir yüzde miras kalmıştı. Cyn her ay düzenli bir şekilde şirketten raporları alıyor ve hisselerde bölünmeler oldukça bölünen hisseleri Bran- don'un hesabına yatırım yapıyordu.

Worth, Cyn'e:

"Bu öğleden sonra portföyünü yönettiğim bir bayanla yemeğe çıkacaktım," dedi.

"Bir bayanla, ha?"

"Yaşlı bir bayandan söz ediyorum Cyn."

Cyn şirin bir şekilde:

"Yani otuz beşlerinde biriyle mi?" dedi.

Worth:

"Hayır, seksen beşlerinde biriyle. Onunla Hig- hland Park'ın kafesinde buluşacaktık. Highland Park'ı bilirsin. Oranın müdavimlerinin beyaz saçları ve mavi eldivenleri olur," dedi.

"Erkeklerin de öyle mi?"

Worth, Cyn'in ucuz şakalarına kızarak:

"Her nasılsa," dedi.

Sonrada:

"Bu sabah beni aradı ve randevusunu erteledi," diye ekledi.

"Buna çok üzüldüm."

"Benim sorunlarımdan yeterince söz ettim. Bana biraz seninkilerden bahseder misin?"

Worth dirseklerini dizlerinin üzerine koyarak yere doğru eğildi.

"Ne oldu?"

"Benim şarabım bitti."

Sürekli laf çarpan Cyn'e öfkelenen Worth ağzının içinde bir şeyler geveleyerek Cyn'in boşalan şarap kadehini alıp oturma odasına doğru gitti. Worth odaya girerken, ışıklarda scnsorlu aydınlatma nedeniyle kendiliğinden yanıyordu. Pencere pervazından, Cyn Worth'un kendisi için bir ka-
deh daha şarap doldurduğunu gördü. Bu şarap ucuz bir markanın şarabı değildi. Oldukça pahalı bir şaraptı.

Worth oldukça zengin bir ailenin yalnızca tek çocuğu olarak her zaman kaliteye önem verdi. Ebeveynlerinin ölümünden sonra ona oldukça büyük bir miras kalmıştı. Worth'e göre, Lansing ve MacCall yalnızca para kazanma amacıyla kurulmuş bir şirket değil tamamen başarının temsilcisi olan bir şirketti.

Worth'un dairesi çağdaş, harika bir şekilde döşenmiş ve tertemizdi. Worth bir keresinde nane şekerini çok seven bir kadın arkadaşıyla sırf kül tablaların içine nane şekerinin kâğıdını attığı için görüşmeyi kesmişti. Worth sigara bile içmediğinden, kül tablalarında da haliyle hiçbir şey olmazdı.

Worth evi, giysileri ve özellikle kadın arkadaşları konusunda oldukça titizdi. Buluştuğu bütün kadınlarda hep bir kusur buluyordu; Çok uzun. Çok kısa. Çok zayıf. Çok tombul. Çok geveze. Çok sessiz. Çok ihtiraslı. Çok tembel. Çok hoş. Çok sade. Çok şeker. Çok kötü. Çok haris. Worth çıktığı kadınlardan bir bahane bulup ayrıldıkça Tim ona fırça atardı, fakat bunu evli ve en yakın dostu sıfatıyla tamamen Worth'e sevgi dolu bir şekilde yapıyordu.

Worth terasa çıkarak, Cyn'e şarabı uzatırken:

"Pekâlâ. Şarabımı aldın ve ben de kendime yeniden bira doldurdum, bana neler olduğunu anlatmayacak mısın? Suratın niye asık?"

"Bilmiyorum Worth."

"Hadi."

"Hayır. Gerçekten bilmiyorum."

"Yoksa benim vaftiz çocuğum artık seni dinlemiyor mu?"

"Evet dinlemiyor. Üstelik de bazı tuhaf yeme alışkanlıkları edindi."

"Tuhaf yeme alışkanlığı mı?"

"Brandon kuru üzümlerini..."

Cyn, parmaklarını gün batımının, rengini ka- ramele çevirdiği saçının arasından geçirerek:

"Kahvaltısını yaparken, kepek tabağının içinden kuru üzümleri çıkartıp, masanın üzerine diriyor. .." dedi. "Brandon'u boş ver. Onda sorun yok. O yalnızca benim hiç hoşlanmadığım şeyleri yapıyor"

"Ladonia'yla da sorunun var mı?"

"Bunu düşünemiyorum bile. Ladonia eğer isteseydi, o kadınla bir dakika bile düşünmeden evlenirdim."

"Worth Lansing, sen pis bir yalancısın.

kesinlikle IQ'su göğüs ölçüsünden ya da yaşından büyük olan kadınlara ilgi duymazsın."

"Bu sözünle birlikte bana bu gece ikinci kez ateş açtın. Bunu hemen kes yoksa tadım kaçacak."

"O zaman sen beni kızdır. Bunun üstesinden gelebilirim."

Worth, Cyn'i uyararak: "Pekâlâ, benden bunu istediğine göre ağızındaki baklaları bir bir çıkarırım. Eğer annenle iyi ge- çinmiyorsan seni suçlarım. O kadın bir azize," dedi.

Cyn yorgun bir şekilde: "Annemle aramızdaki çekişmenin çoğunun benden kaynaklandığını kabul ediyorum. Babam öldüğünde onun Brandon ve benim yanıma taşınmasını istemek tamamen benim fikrimdi. Bunu ondan bir dakika bile düşünmeden istedim. Biz iki dul birbirimize hayat arkadaşı olmuştuk. Ona her zaman babamın yokluğuyla geçen o bir buçuk yıl boyunca destek olabilmeyi istedim. O da bana eşim Tim'i kaybettikten sonra çok destek olmuştu," dedi.

"Bundan hiç şüphem yok." "Fakat beni feci şekilde diline doladı?"

"Nasıl yani?"

"Benim dışarı çıkıp hayatımı yaşamamı istiyor."

"Bence de öyle yapmalısın."

"Lütfen başlama."

Worth bira şişesini masaya koyup Cyn'in ellerini tuttu. Cyn'i ellerinden çekerek oturur pozisyona sokup, kendini aşağı çekerek uzun bacaklarını açıp onun tam arkasına oturdu. Cyn'in poposu Worth'ün sonuna kadar açtığı bacaklarının arasına sıkışmıştı.

"Bunu tut."

Worth Cyn'in omuzlarına düşen saçlarını eline bir demet gibi aldı ve geriye doğru çekiştirerek:

"Senin iyi bir masaja ihtiyacın var," dedi.

Worth'un güçlü parmakları Cyn'in gergin kaslarını ovalarken Cyn keyifle:

"Teşekkür ederim," dedi.

"Şimdi, Cyn..."

"Off... sen ne zaman sözlerine; "şimdi Cyn," diye başlasan kesinlikle duymak istemediğim şeyleri söylersin."

"Bunu sana söyleyeceğim. Çünkü eminim bunları söylememi Tim'de benden isterdi."

"Bunları söylemek için masajı bahane ettiğim biliyordum."

"Kapa çeneni ve beni dinle. Bunları sam

»vı «yosum soyluyor Buraya benden bir şeyler duy- mak için geldiğin çok belli. Ben de sana söyleyeceğim"

Konuya girmeden önce derin bir nefes aldı.

"Ladonia haklı. Biraz da çevrenle ilgilenmelisin. Tim i ne kadar çok sevdiğini biliyorum. Onu bende çok severdim. İyi bir dost, iyi bir ortak ve güvenilir bir insandı. Onun yerini asla kimse dol- duramaz."

Worth, biraz Cyn'in omzunu ovup, aklından geçenleri söylemeye başladı.

"Tim'in bir öğleden sonra işten çıkıp eve dönerken öldüğünü asla kabullenemiyorsun. Bu kabullenmek sana çok zor geliyor. Fakat bundan dolayı seni kim suçlayabilir ki?"

Worth onun kulağına fısıldarken:

"Fakat Cyn tatlım," dedi.

Bu sırada yanağını yavaşça Cyn'in omzuna dokundurmuştu.

"Bu olayın olmasının üzerinden tam iki yıl geçti. Daha sen otuzuna bile varmadın. Kendi hayatını yaşamak zorundasın."

"Bunun farkındayım, Worth. Onun nasıl biri olduğunu ve bir daha asla geri gelmeyeceğini düşündükçe kalbimde her zaman bu acı olacak. Fakat TınrTın başına gelenleri kabullendiğimi bilme-lisin. Ölümünü kabullenememek vc onsuz geçen yaşantımdan bir türlü tatmin olamamak ise tamamen benim hayatım."

"İşini sevdiğini sanıyordum. Tim'den sana öylesine yüklü bir miras kaldı ki, hiç çalışmadan da son derece rahat bir yaşam sürebilirsin. Bir keresinde yaptığın danışmanlık işine sevgiyle harcanan bir emek dememiş miydin?"

"Artık, bu iş bana çok anlamsız gelmeye başladı."

"Bunu nasıl söylersin? Yardıma ihtiyacı olan sorunlu kadınlar sana geliyor vc sende onlara yardımcı oluyorsun."

Cyn bağırarak:

"Öyle mi? Daha dün üçüncüyc hamile kalan birine danışmanlık ettim. Daha on yedisinde ve üçüncüyc hamile. Ona önceden söylediğim tavsiyelerin hiç birine uymamış. Doğum kontrol ona bedavaya yapılıyor fakat bundan hiç istifade etmiyor. Ben sanki beton bir duvarla konuşuyordum- şum gibi onla konuşuyorum," dedi.

"Seni dinlemiyor diye kendini suçlama. Sen doğru olanı söylersin O da ister yapar ister yapmaz."

"Ksasıula ben de böyle düşünüyordum fakat artık cesaretim kırılıyor. On beşinde bir ki;* bebeğini dünyaya getirmeye karar verdi. Onu evlatlık vermeyi düşünüyor. Hamile kaldığı için okula bile gitmekten çekiniyor. Bir diğer hastam ise babası hamile olduğunu anlayıp onu evden atacak diye korkup, önümde saatlerce ağlamasına rağmen hala çocuğunu doğurmakta kararlı. Bunlar aklıma çabucak geliveren sadece bir kaç vaka. Sana bütün gece boyunca bunun gibi daha çok şeyler anlatabilirim."

"Bense masanın arkasında oturmuş, onların bana anlattığı daha önce başıma hiç gelmemiş olayları dinlerken, içimden kendimi şanslı hissedip, onları tamamen anlayamasam bile bir elimde onlara uzattığım Kleenex ve ağzımda sizi çok iyi anlıyorum gibisinden boş sözlerle onları dinlemekten başka, onlar için ne yapıyorum? Kendimi sahtekâr gibi hissediyorum."

"Sahtekâr olmadığın için kendini öyle hissediyorsun."

Cyn omuzlarının üzerinden Worth'e bakarak:

"Bu senin için bir anlam ifade ediyor mu?" dedi.

"Mükemmel bir anlam ifade ediyor. Eğer onların sorunlarına yürekten katılmasaydın, birkaç çeyreğe cam kutunun içinden fala bakan o Çingenelerden bir farkın olmazdı. Yani seni dinleyenlere geçici bir mutluluk verip sonra onları kendi hallerine bıraktırdın," dedi.

"Gerçekten mi?"

Cyn'in omzuna bir öpücük kondurarak omurgasından aşağıyı ovmaya başlayıp:

"Gerçekten," dedi. "Belki çalışmak kendi korkulanından kurtulman için iyi bir bahane olabilir. Fakat sende çözülemeyecek kadar ciddi sorun yok."

"Yeniden buluşup laflayacak mıyız?"

"Evet"

"Gitme vaktim geldi."

Worth, Cyn'i omuzlarından çekip göğsüne yaslayarak:

"Gitme! Aşk hayatın nasıl?" dedi.

"Çok ateşli."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Cyn'de buna kıkırdarak başını Worth'ün göğsüne yasladı. Worth'ün göğsü geniş ve kıllıydı. Göğüs kılları üzerine giydiği gömleğin açık düğmelerinin arasından çıkıyordu.

"İster inan ister inanma, bir hayranım var."

"Buna inanabilirim. Bu şanslı adam da kim?"

"Onunla hastanede tanıştım. Bir jinekolog. çocukken hep bir jinekolog olmayı isterdim."

"Şaka mı ediyorsun? Ben cic

Cyn, Worthin karnına dirseğiyle bastırarak:

"Cinsi sapık!" dedi.

Worth acıyla inleyerek:

"Bana biraz ondan söz et," dedi.

"Oldukça yakışıklı, etkileyici ve zengin biri. Tam bir kadın avcısı."

"Hımm... Etkilendim. Onunla ne zamandır çıkıyorsun?"

"Birkaç kez buluştuk. Son zamanlarda hemen hemen hiç görüşmedik."

"Nasıl olur da onunla buluşmazsın?"

"Çünkü o, etkileyici, zengin ve yakışıklı biri."

"Bunun onla buluşmak istememenle ne ilgisi var?"

Cyn bu soruya Worth'e soruyla karşılık verdi.

"Sence, etkileyici, zengin ve yakışıklı bir jinekolog benden ne ister?"

"Çekmecelerini kadın iç çamaşırlarıyla doldurmaktan başka mı?"

Cyn, sandalyeden kalkıp onun yüzüne bakarak:

"Çok kötüsün!" dedi.

"Ben yalnızca senin aklından geçirdiklerini yüksek sesle söyledim, o kadar."

Worth, dudaklarında beliren alaycı tebessüme rağmen yüzüne en masum ifadesini takınmıştı, Worth o masmavi gözleriyle ona bakarak sahte bir ifadeyle:

"Bana güven," dedi.

Cyn, her ne kadar bu sözler ona ters gelse de Worth'e:

"Haklısın," dedi. "Ben de kesinlikle böyle

düşünüyordum. Beni elde edemediği için bana asılıyor."

Worth Cyn'in az ewel takındığı rahat tavrını takınıp, ellerini başının arkasına kovuşturarak:

"Eğer ondan hoşlanıyorsan bırak seni elde etmesine izin ver," dedi.

"...mu diyorsun?"

"Evet, bu kadar basit. Ona git."

Cyn, yumuşacık bir sesle, artık kapkaranlık olmuş ve sadece şehrin ışıklarıyla aydınlanan gökyüzüne bakarak:

"Worth, bunu yapamam," dedi. "Amacı sadece yatmak olan biriyle buluşmak bana son drcr- ce hesaplı yapılan bir şeymiş gibi geliyor. Seviştiğim tek erkek Tim'di."

"Biliyorum."

Cyn arkasını dönerek hayretle Worthe baktı,

Worth ona:

AİDS hastalığı ilk kez ortaya çıktığında, bana tek gecelik aşklardan uzak durmam için dersler verdiğini unutma! Bana cinsel açlığımı hemen bir son verip, hemen kendime uygun iyi bir kız bulup yalnızca onunla beraber olmamı söylemiştin," dedi.

Worth, Cyn'e omuzlarını silkeleyerek:

"Oysaki ben artık senin düşündüğün anlamda iyi kızların artık kalmadığını düşünüp, senin bu tavsiyelerine karşı çıkıyordum. Tim'le evlendiğinde, bana iyi bir kız olduğunu söylemiştin. Bu nedenle Tim'den önce hayatına kimsenin girmediğini düşünerek, onunla evlendiğinde senin... olduğunu hissetmişim," dedi.

Cyn çoraplı ayaklarına baktı.

"Josh benim cinsellik konusunda oldukça gergin olduğumu söylüyor."

"Josh da kim?"

"Doktor olan. Bana danışmanlık yaptığım kızlarla seks hakkında konuşabileceğimi, fakat söz konusu benim bir erkekle birlikte olmama gelince, kendimi rahatsız hissettiğimi söylüyor."

"Onun tekniğinin cilalanması lazım. Orospu çocuğu hiç de nazik biri değil, değil mi?"

"Başka şekilde anlatayım."

"Peki, söylediklerini nasıl değerlendiriyor sun? Sence Josh haklı mı?"

Cyn'in yemyeşil gözlerinde bu sözlere karşı koyan bir eda vardı.

"Ben de her kadın gibi çok seksiyim."

"Tebrikler. O zaman doktora yanıldığını söyle. Bundan da iyisi ona yanıldığını kanıtla."

Gururlu duruşundan eser kalmamış bir şekilde:

"Bunu yapamam Worth," dedi.

"O zaman ben doktorun sözlerinde doğru olan şeyler olduğuna inanıyorum."

"Hayır, yalnızca sonu hüsrarla bitecek bir ilişkiye girmek bende rahatsızlık yaratıyor. Benim son derece modası geçmiş kırılğan bir cinsellik anlayışım var. Ego manyak biriyle yatakta geçireceğim bir geceden sonra, benim onun için önemimin, yalnızca adımın onun uzun aşk listesine yazılacak bir isimden ibaret olacağını düşünüyö- ram."

"Her yattığın kişiye bir çentik atmaya ne dersin?"

Cyn çaresiz bir şekilde:

"Beni dinlemiyor musun Worth? Benim cinsellikten kaynaklanan bir sorunum yok. Bu sıkıntım biriyle yattığım anda hemen geçmeyccck. Bundan çok daha öte bir sorunum var. Sorunum..."

"Ne ?"

Cyn çaresiz bir şekilde:

"Bilmiyorum," dedi. "Belki düzen böyledir. Tim öldüğünde, hayatıma yeni bir çeki düzen vermiştim. Belki o düzeni uzun zamandır uyguluyorum. Yaşantımda bir değişikliğe, eğlenceye bir şeylerin olmasına ihtiyacım var. Bu sabah anneme başıma hiç ummadığım güzel bir şeyin gelmesini istediğimi söyledim."

Worth'ün kalkıp kapıya doğru gittiğini görünce sözlerine ara verdi.

"Worth nereye gidiyorsun böyle?"

Worth terastan eve doğru girerken:

"Ben yalnızca beyin fırtınası yapmıştım," diye seslendi.

Cyn Worth'ün ne yaptığını merak edip, onu izlemeye başladı. Cyn parke zeminin üstünde yalınayak yürürken, ayakları yere konulmuş fildişi rengindeki ada şeklindeki koyun pöstekisinden pelüşün içine gömüldü.

Worth, spor çantasının fermuarını açtı. İçinden spor salonundan alalacele çıkarken yumak yapıp tıktırdığı süet ceketini çıkarttı. Aradığı şeyi buluncaya kadar ceketinin ceplerini karıştırdı.

Cyn'e dönerek elinde tuttuğu kırışmış zarfı aşkim.

"Senin tüm hastalıklarını iyileştirecek ilaç, işte bu zarfın içinde gizli Leydi/" dedi.

Daha sonra o zarfı Cyn'e uzattı. Cyn ona akli başında olmayan kaçık biri gözüyle bakarak zarfı eline aldı. İçindeki küçük pembe kâğıda yazılmış nota baktı.

Cyn notu yüksek sesle okumaya başladı:

"Worth Sevgilim, seninle buluşamadığım için çok üzgünüm. Burada bir sorun çıktı. Seninle gelemiyorum. Gelecek hafta sana neler olduğunu anlatırım. Sevgi ve öpücüklerimle, Greta. Not: Geçen hafta sonu inanılmaz güzeldi. Senle geçirdiğim o anları düşünürken kendimden geçip titriyorum..."

Worth, bu notu Cyn'in elinden alıp buruşturarak çöpe attı.

"Sanı göstermek istediğim not bu değildi," dedi.

"Bunua ^rafını sana göstermek istemiştin."

Worth, Cyn'e sert bir şekilde:

"Lütfen diğer kâğıtlara da bir göz atar mısın?" dedi.

Zarfin üstünde bir seyahat şirketinin ant^ftt vardı. İçinde ise Meksika Akapulko'ya iki kısım gidiş dönüş uçak bileti. Cyn tamamen şaşkın bir halde Worth'e baktı.

"Bu ne demek oluyor?" dedi.

"Oğlum sen kıt kafalı mısın? Biletlerin tarihine bir bak."

"Biletlerin tarihi bugünü gösteriyor."

"Evet doğru. Kalkış saat onda."

Gidip Cyn'in omuzlarına sıkıca sarılıp onu sımsıkı kucakladıktan sonra kocaman bir gülücükle:

"Sen ve ben'bu akşam bu şehirden gidiyoruz," dedi.

0030oo

yn kekeleyerek: "Gitmek mi?" diye sordu. "Ben ve sen, yani ikimiz birlikte mi?"

"Evet. İkimiz birlikte. Sen ve ben ihtiyacımız olan eğlenceli bir hafta sonu tatiline çıkacağız."

"Sen aklını mı kaçırdın?"

"Neredeyse evet. İşte sırf bu nedenle bu hafta sonu tatiline çıkmaya can atıyorum."

"Peki, Gretchen'e ne oldu?"

"Grcta. Notunda yazdığı gibi, son anda bir şeyler oldu. Benimle bu tatile gelemeyeceğini yazmış. Bundan ofisten çıkıncaya kadar haberim yoktu. Hafta sonu planlarım tamamen suya düştüğü için çok öfkeliyim," dedi.

Sonra Worth'ün yüzünü kocaman bir gülümseme kapladı.

"Sonra sen geldin. Umarım benim derdime çare olursun."

Cyn'in elini tutarak onu odadaki telefona doğru sürükledi.

"Hemen Ladonia'yı ara ve senin valizini hazırlamasını iste."

Worth kol saatine baktı.

"Havalimanına giderken önce senin evinde durmak zorundayız. Elimizde zaten uçuş kartlarımız var. Bu nedenle havalimanında bilet kuyruğunda beklemek zorunda değiliz. Doğruca çıkış kapısına gideriz. Eğer hemen şimdi evden çıkarsak hiç sorun yaşamadan her işimizi halledebil!- nz.

Worth soluk almak için bir an durdu.

"Hadi hemen anneni ara."

Worth, Cyn'in eline tutuşturduğu telefonun hala onun elinde durduğunu ve ağzını açmış hiç numara çevirmeden ona şaşkınlıkla baktığını anlayamamıştı.

"Worth sen çıldırdın mı? Bu hafta sonu Aka- pulko'ya gidemem."

"Nasıl olur?"

"Oraya gitmemek için milyonlarca sebebim var.

"Bunlardan hiç olmazsa bana birini söyle."

"İşim."

"İşyerindeki ler sen olmadan da bir gün boyunca çalışabilirler. Ladonia yann onları arayıp hastalandığın için gelemeyeceğini, Pazartesi işe gidebileceğini söyler."

"Peki, ben ona ne diyeceğim?"

"Kime? Ladonia'ya mı?"

Worth bu zor soru karşısında bir dakika kadar düşündü.

"Ona benimle birlikte Akapulko'ya gideceğini söyleyeceksin."

"Bunu söyleyemem!"

"Neden söyleyemezsin?"

Cyn, Worth'un aptalca ısrarı karşısında çok sinirlenerek telefon almacını çarparak telefonu kapattı.

"O benim annem. Annem hakkımda şey düşünecek "

"Ne düşünecek?"

Cyn yanak içlerini dişlerinin arasına alıp emdi.

bumu; son dakikada kısa bir tatil için

ezotik bir yerlere gitmeye karar vermeye alışkınsın, fakat ben senin gibi değilim. Annem de böyle sorumsuzca bir şeyi yapmama hiç alışık değil."

"Dinle Cyn. Sen bana bir iyilik yapacaksın."

Cyn ona meraklı bir şekilde:

"Nasıl bir iyilikmiş bu?" diye sordu.

"Biletler Grcta'nın armağanı. Biletleri bir seyahat şirketinden özel promosyonlu tur paketi olarak almış. Onları şimdi iade edip parasını geri alamam. Biletler yalnızca bu gece gidiş ve Pazar günü dönüş için geçerli. Ya bu biletleri kullanacağım ya da hakkımı tamamen kaybedeceğim. Buda savurganlık olacak. Hakkımın yanmasını ister miydin?"

Cyn, Worth'ün işaret parmağını tuttu.

"Worth Lansing, böylesine zararsız bir şekilde gülümsediğinde bunun sonucu pekiyi bitmez."

"Eğer bana inanmıyorsan biletleri kendin bak."

Worth Cyn'e biletleri tekrar geri uzattı. Cyn biletin üzerinde yazan bilet iptal koşulları ile ilgili olan maddeyi okuduğunda Worth'un dediklerinin birebir aynısının yazdığını gördü.

"Eminim ki, Akapulko'ya gitmeyi teklif ettiğinde bunu hemen kabul edecek birbirinden güzel bir çok kız vardır."

Worth sakın bir şekilde: "Elbette var. Fakat uçağın kalkmasına yalnızca iki saat kala üstelikte başka bir kadının biletiyle uçmak isteyebilecek birilerini düşünemiyorum. Üstelik Cyn, -evet buna belki inanamayacaksın ama-seninle birlikte bu hafta sonu tatiline çıkacağım için çok mutluyum. Çünkü senin yanında rol yapmak zorunda kalmıyorum." "Rol yapmak mı?" "Büyüleyici Prens." Daha çok Don Juan gibi." Her neyse. Senin yanında olduğum gibi davranıyorum. Oyun oynamak yok. Yapmacıklık yok. Yalnızca kendim olarak huzur buluyorum."

Worth varmak istediği noktayı vurgulamak için, Cyn'in omuzlarına tekrar bastırdı.

"Bu hafta sonu yapmak istediğim şey işte bu, tamamen bir dinlenme." « •

"Öyleyse yanında niye birini daha götürmek istiyorsun? Bu tatile kendi başına çıkarsın, diğer biletin de yanar."

"Kumsal sensiz eğlencesiz geçecek. Ben kiminle frizbee oynayacağım? Sırtıma kim güne* bırak:

"Eminim orada sana yardımcı olacak birini bulabilirsin," dedi.

"Fakat bana arkadaşlık edecek birilerini bulmak tüm enerjiyi harcayacak şekilde çaba sarf etmek istemiyorum."

Worth almacı tekrar eline alarak, bu kez telefonun tuşlarına basıp ona uzattı.

"Hadi dul bir kadın gibi davranma ve bir şeyler yap artık."

Worth ahizeyi kulağına dayayarak, ağır ağır konuşmaya başladı.

"Ladonia, gönlümün kraliçesi, nasılsın aşkım? Evet. Seni ben de çok özledim. Ama son zamanlarda işlerin yoğunluğundan başımı kaldıramıyorum. Çiçeklerin nasıl? Geçen konuştuğumuzda daha açmamışlardı... İyi, iyi. Sonra onları görmeye gelirim. Bir dakika tatlım, Cyn yanımda ve senle konuşacak."

Cyn, şiddetle başını sallayıp söylenerek:

"Hayır" dedi.

Fakat Worth onun bu cevabını dinlemedi ve eliyle Cyn'in ağzını kapatarak almacı ona uzattı.

"Worth bu çılgınlık."

"Tam anlamıyla çılgınlık olduğu için bunu yapmak zorundasın. Ummadığın anda karşına çıkacak bir fırsat, yoksa dediklerini unuttun mu?"

Worth'ün ısrarcı haline bakarak onun elinden almacı aldı.

"Selam anne. Telesekreterine bıraktığım notu dinledin ini?... İyi, beni akşam yemeğine beklemeni istemedim...Hayır, her şey yolunda. Sadece işten çıktıktan sonra Worth'e uğradım o da bana bu akşam Akapulko'ya gitmek gibi çılgınca bir teklifte bulundu."

Cyn annesinin vereceği tepkiye, dişleriyle alt dudağını ısırıp soluğunu tutarak hazırlandı. Fakat annesinin verdiği cevabı duyunca gözlerini sonuna kadar açıp Worth'e baktı.

"Oyle mi? iyi! Hayır değilim. Bunun komik bir fikir oldu-ğunu düşünmüştüm."

Worth, öne eğilip şakağına hafifçe işaret parmağıyla bastırarak:

"Ladonia senden daha akıllı," dedi.

"işim ne olacak?... Evet. Onlan arayıp benim hastalandığı-mı söyleyeceğinden eminim."

Cyn telefonda gitmemek için birbiri ardına mazeretler bulurken annesi bu mazeretlerin hepsini makineyle havaya atılan hedefleri ateşle imha eder gibi ortadan bir bir kaldırıyordu. Worth, Cyn'e odaya gidip valizini hazırlayacağını işaret etti. Cyn'in konuşması bitinceye kadar, Worth tropik iklime uygun bir şekilde giyinip eline küçük bir valiz almıştı bile.

"Annen bunun çok çılgın bir fikir olduğunu düşündü, değil mi?"

Cyn sıkıntılı bir şekilde Worth'e döndü.

"Worth ben hala bunun hakkında bir şey bilmiyorum. Doğru olanı hissedemiyorum. İnsanlar hakkımda ne düşünecekler?"

"Kimler?"

"Seninle tatile çıktığımı öğrenen herkes."

Worth ona gözünün ucuyla baktı.

"Yani sen oldukça hoş bir dul bir leydi, ben ise söz konusu kadınlar olduğunda adı dillere düşmüş bir bekâr olduğum için mi bunlan söylüyorsun?"

"Kesinlikle. Özellikle de bu şöhretin. Bekâr bir erkekle başka bir yere gitmeyi doğru bulmuyorum."

"Ben senin için evlenilebilecek bekâr bir erkek değilim. Yalnızca Worth'üm."

"Fakat senin benim gözümde böyle olduğunu senden başka kimse bilmiyor."

"Bu kimin umurunda?"

"Benim."

Worth sabırsızlıkla derin bir iç çekti.

"Bunu kim öğrenecek? Eğer biri sana bununla ilgili bir şeyler sorarsa, sen de ona hafta sonu cn

iyi arkadaşınla Akapulko'ya gittiğini söylersin.

Bu hiç de yalan sayılmaz. Biz birbirimize cinsel açıdan yaklaşmıyoruz. Ben eğer kadın olsaydım bu teklifimi tereddüt etmeden kabul edecektin, değil mi?" "Elbette."

"Evet bu da aynı şey."

Tamamen nesnel bir bakış açısıyla Worth'e bakarak:

"Tam öyle sayılmaz," dedi. Çünkü Worth onun en iyi arkadaşı bile olsa kesinlikle son derece seksi biriydi. Ayrıca oldukça yakışıklı ve çekiciydi. Cyn yetmiş beşinden genç bir dul için Worth'le seyahate çıkmanın güvenilir ve ihtiyatlı bir şey olacağına inanan herkesten kuşkulanıyordu.

"Acele etmek zorundayız. Saat sekizi geçiyor."

Worth bir yandan konuşurken diğer yandan dairesinin güvenliğini sağlamak için bir takım şeyler yapıyordu. Bundan sonra onlara bir tek ön kapıdan çıkarken alımı sitemini çalıştırmak kalmıştı.

Worth önünden geçerken Cyn onu kollarından tuttu. "Çok geç oldu. Oraya bensiz git. Valiz

hazırlayacak zamanım yok."

Worth:

"Benim yanımda götürdüğüm her şey işte bu küçük çantanın içinde," deyip valizini eline aldı. "Oraya vardığımızda alış veriş yapmak eğlencemizin yarısı olacak. Şimdi başka itiraz istemiyorum. V'amonosCyn'i belinden hafifçe iteleyerek ön kapıdan dışarı çıktılar.

Cyn'in evinde kısa bir süre durup, Ladonia'nın onun için hazırladığı valizi alır almaz, alalecele havalimanına doğru gideceklerdi. Cyn bu kısacık zamanda üzerindeki iş giysilerini çıkartıp zar zor saf ipekten rahat bir pantolon ve ona uyan bir gömlekle değiştirebilmişti. Onları havalimanına Ladonia bıraktı. Böylece arabalarını park etmek ve terminale gitmek için otobüse binme telaşına düşmediler. Uçuşlarının anons edilmesini beklerken Ladonia onları Pazar gecesi döndüklerinde de karşılamaya geleceğine söz verdi.

"Brandon, iyi misin?"¹

Cyn elini oğlunun alınına koydu.

"Yanakları alev gibi yanıyor. Sanırım ateşi var."

Worth, oğlunun önüne diz çöküp oturan Cyn'i yerinden kaldırarak:

"Onun ateşi falan yok," dedi. "Eğer Brandon ateş gibi yandığını hissediyorsa, bunun sebebi yalnızca ona yeni aldığımız oyuncak silah takı-

• •

mından heyecanlandığı için olmalıdır. Oyle değil mi dostum?"

Worth Brandon'un yanaklarına hafifçe okşadı.

Brandon altı patlırlı oyuncak tabancasıyla oynuyor, onu parmağında döndürüp, parmaklarının arasından kaydırarak, kalçasına takılı tabanca kılıfının içine sokuyordu. Oyuncak silahını hoşgörülü vaftiz babasına doğrultarak ateşledi. "Worth, bu oyuncak çok eğlenceli," dedi. Cyn:

"Ve çok pahalı," deyip uyardı. "Havalimanındaki hediyelik eşya dükkânından bir şeyler almaktan çok daha iyisini bilmen gerekirdi." Ladonia:

"Eğer Worth, Brandon'a bir hediye almak istiyorsa, ona bundan ötürü üzüntü verme," dedi.

Worth, Ladonia'yı sıkıca kucaklayıp yanaklarından sesli bir şekilde öptü. "Bu kadını seviyorum!" dedi. Ladonia onun bu sıcak ilgisinden oldukça memnun olmuştu.

"Brandon'un yokluğumda bu oyuncağıyla oyalanacağından eminim."

Cyn bu sözlerine başkalarının kulak misafiri olmasını istemese de, Ladonia onun söylediklerini duymuştu.

"Brandon'u kafana takma. Sen yokken onu ben öyle güzel oyalanm ki senin yokluğunu bile anlamaz. Aklını gideceğin yerde güzel bir vakit geçirmekten başka hiçbir şeye takma."

"Tim öldüğünden beri Brandon'u bir gece bile yalnız bırakmadım."

Cyn biraz suçluluk biraz da üzüntü yani tamamen annelere özgü duygular içindeydi.

"Kısa bir ayrılık hem sana hem de Brandon a çok iyi gelecek."

"Ya benim hiç dönmeyeceğimi düşünmeye başlarsa ne olacak?"

Worth, Cyn'in omzuna sarıldı.

"Biraz daha hoşgörülü olsana? Brandon hiç endişeli görünüyor mu?"

Brandon annesinin ansızın gidişinden hiç de etkilenmişe benzemiyordu. Üstelik havalimanının bekleme salonundaki koltuklarının arkasına saklanıp, oyuncak silahını içeri giren herkesin üstüne doğru ateşleyerek halinden oldukça memnun gibi duruyordu.

Ladonia uçağa binmek için kapıya gelmeleri anons edildiğinde Worth'e:

"Cyn korkup vazgeçmeden bir an önce onu uçağa bindirsen iyi olacak," dedi.

"Ben de aynı şeyi yapmayı düşünüyordum." Cyn, Brandon'la vedalaşmak için onu göz-yaşları içinde öptü. Brandon'un gösterdiği tek tepki, annesinin kendisine kalabalık içinde sanılmasıydı. Daha annesi onu bırakmadan o çabucak annesinin kollarından sıynlıverdi. Worth uçaktaki üst bagaja el bagajını yerleştirdikten sonra kendi koltuğuna otururken, Cyn'in gözleri hala suluydu.

Worth ona:

"Gözyaşı dökmene izin vermiyorum," dedi.

Cyn ona sulu gözlerle bakıp gülümseyerek:

"Buna söz veriyorum," dedi.

"Kemerini bağladın mı?"

"Bu sana çok saçma gelecek. Ama benimle konuşmanı istiyorum. Yoksa bütün hafta sonumu Brandon için endişelenmekle geçireceğim."

Uçak havalanır havalanmaz, Worth hayali bir puroyu elinde tutar gibi yapıp, kaşlarını kaldırarak Grouche Marx'm taklidini yaptı.

"Sen benimle hiç hafta sonu geçirmedi bebeğim."

"Bu hüznü veda sahnesinden kurtulma» için bana hiçbir şey yapmayacak mısın? Afi mava söz verdim fakat içimde du fen hakkında sana hiçbir şey anlatmadım."

Worth yere eğilerek beklenmeyen bir şekilde Cyn'in çıplak dizini sıktı.

"Oh! Yapma! Worth gıdıklanıyorum."

"Biliyorum. Sen dizlerinden hep gıdıklanırsın."

"Kes şunu. Ah!"

Worth dizini bir kez daha sıktığında Cyn koltuğundan havalandı.

"Yani ben artık dizimi sıkma demek istiyorum."

Worth ellerini dizinden çektiğinde Cyn kıkırdamaya başladı.

Worth kollarını Cyn'e dolayarak onun ensesini hafifçe ovarak Cyn'in kulağına:

"Pazartesi'ye bunu yaptığımız için bana teşekkür edeceksin. Çok eğlenceli bir tatil yapacağız. Bekle ve gör," dedi.

"Balayı çiftleri?"

Worth başını kaldırıp hostese bakarken, hala Cyn'e sanlıyordu. Her ikisi de onlara laf atan hostese baktılar.

Hostes sözlerini:

"Balayı çiftleri," diye tekrarladı. "Bu uçuşumuzda bizle seyahat eden epeyce balayı çiftimiz var."

Worth:

"Hayır," dedi.

Hostes Cyn'in hala parmağından çıkarmadığı nikâh yüzüğüne baktı.

"Ah, siz balayı çifti değilseniz o zaman uzun zamandır evli ve hala birbirine âşık bir çift olmalısınız," dedi.

Cyn:

"Pekâlâ, biz..." dedi. "Biz evli değiliz."

"Cyn benim en yakın arkadaşımın eşiydi."

Hostesin dudakları küçük bir daire şeklini aldı. "Anladım," dedi.

Hostes onlardan ayrılıp diğer koltuklara doğru ilerlerken kahkahalara boğuldu.

"Yolları aydınlatmak için bir ampül bile çok görüyorlar, değil mi?"

Cyn, şoförün o keskin virajlardan dinsizi bile imana getirecek kadar hızla geçtiğini görünce, Worth'ün sırtına sımsıkı yapıştı. Hurda taksinin buğulu camlarından tek görebildiği şey yolun bir tarafının kayadan duvarlarla kapalı, diğer tarafının ise açık havadar olduğunu.

Worth, dirseğini Cyn'in göğüsleri arasına

koyarak:

"Mutlu ol!" dedi. "Eğer dışarıyı görebilsey- din gerçekten korkardın."

Araba şiddetle sarsıldı; Cyn refleks olarak hemen Worth'un bacaklarına yapıştı ve onu sımsıkı tuttu.

"Sen buralara daha önce hiç geldin mi?"

"Bir kez. Çok uzun zaman önce.' Biz o zamanlar SMU'-daydık."

"Biz mi dedin? Yani sen ve Tim'i mi kastettin?"

"Evet."

"Tim bana seninle Meksika'ya gittiğinden hiç söz etmemişti."

"Evet biliyorum. Bundan sana bahsetmemem için ona yemin etmişim."

"Neden?"

Worth'ün sırtması Cyn'i şüpheyle gözlerini kısarak Worth'e bakmasına sebep olmuştu.

"Sen ne yaptın?"

"Erkekçe şeyler."

Tangır tungur ilerleyen hurda taksiye havalimanından altı kişi binmişlerdi. Eski arabanın tozlu steysin vagonuna tıka basa valizlerini koymuşlardı. Radyoda Meksika müziği çalıyordu. Şoförden ısrarla radyoyu kapatmasını istemelerine rağmen şoför radyoyu kapatmamış, kırık dökük İngi-

lizcesini onları arabaya alırken yaptığı pazarlıktan sonra tamamen unutmuştu.

Worth, Cyn'e:

"Kendini deodorant banyosunun içine düşmüş gibi mi hissediyormuşun?" diye sordu.

Worth'ün diğer tarafında oturan genç kadın onun bu sözüne kıkırdadı. Genç kadın ve ona yolculukta eşlik eden arkadaşı, Worth'ü uçakta gördüklerinden beri ona şehvetli bir şekilde bakıyorlardı.

O kızların sırf kendi koltuklarının önünden geçebilmek için, sık sık uçağın arkasındaki tuvaletleri kullandıkları, Cyn'in de gözünden kaçmamıştı. Her önlerinden geçişlerinde ikisi de açık açık Worth'e bakıyordu. Tam taksiye binecekken kızlardan biri öbürüne Worth'e yakın bir yerde oturmasını işaret etmişti.

Cyn, Worth'e alçak bir sesle:

"İçerisi çok kalabalık," dedi. "Tıpkı sardalye konservesi gibi tıkkış tıkkış," dedi.

Worth:

"Fakat sardalyeler böyle konserve yapılmadan önce en azından yağlanarak paketleniyorlar," dedi.

"Bu düşüncenizin oldukça ilginç olduğunu söyleyebilirim."

Bu sözler Worth'un arkasında oturan genç kadından gelmişti. Genç kadın bu sözleri ağzının içinde gevelerken, yanındaki bayan arkadaşına Worth'ün kucağını işaret ederek bakıyordu. Genç kadının arkadaşı onun kucağına doğru muzır bir bakış atıp, manidar bir şekilde güldü.

En sonunda genç kadın ve arkadaşı taksinin götürdüğü ilk otelde inmişlerdi. Worth Cyn'den özür dileyerek:

"Sanırım biz en son otelde ineceğiz," dedi.

Cyn:

"Onların inmelerine çok memnun oldum. Arkamda oturan düşmanımın, elindeki bıçağından huzursuzluk duymaya başlamıştım," dedi.

"Hı?"

"Aptalı oynama. Sana nasıl şehvetli şehvetli baktıklarını ve beni yokmuşum gibi saydıklarını sende fark ettin."

Worth:

"Onlar bana şehvetle bakmaktan çok daha ileri gittiler," dedi. "Kadın göğüslerini benim sırtıma değdirdi. Üstelik bunun kazara olmuş bir şey olduğu söylenemezdi."

"Bak Worth, eğer beni otelde bırakıp onların peşine gitmeyi istersen..."

"Aptalca konuşma."

"Ben şunu demek istedim. Yani senin burada güzel vakit geçirmeni istiyorum. Vaktini benimle geçirmek zorunda değilsin."

"O kızlar benim tipim değiller, tamam mı? Üstelik sana hafta sonu için kendime bir aşk aramadığımı söylemiştim."

"Emin misin?"

"Eminim."

Worth, taksi otelin önüne doğru ilerlerken derin bir iç çekti.

"Otelimize geldik."

Onlara pembe lobide eşlik edilip pespembe giyinmiş otel görevlileri onların otele giriş işlemlerini yaparken pembe renkli içecekler ikram edilmişti. Cyn, bardağının üstündeki pembe hibiskus çiçeğini alarak içkisini yudumladı.

Worth ince uzun bardaktaki içkisinin neredeyse tamamını bir yudumda bitirip:

"Hımm," dedi. "Bu kadar susadığının hiç farkına varmamışım. Benim ölçülerimde bir erkek günde bundan ne kadar içebilir ki?"

"Yarısını," deyip Cyn'de içkisini yudumlamaya devam etti. "Bir yudum gözlerimi canlandırdı. Onlar konuklarının gerçekten hoşça vakit geçinnelerini istiyorlar." ownmi onlara odalarının

"Senior Lansmg? Komi onum

Yerlerini gösterirken: "Buradan, por favor" dedi.

üçü, doğal ortamda havalandırılan lobiden geçerek, dış kapıdan çıkıp oradaki otoparkta ken- di'lerini bekleyen pembe beyaz bir Jeep'e doğru gittiler. Küçük valizleri jeepin arkasına çoktan konulmuştu bile. Worth Cyn'e ön koltuğa oturması için vardım etti. Sonra kendisi arka koltuğa geçti. Sonra şoför jeepi çalıştırdıktan sonra, başlama noktasından ok gibi fırlayan yarış arabası gibi jee- pe hızla gaz vererek yalpalaya yalpalaya dik yokuştan çıkmaya başladılar.

Melodik bir şekilde konuştuğu yarı İspanyol yan Uzak Doğulu İngilizce aksanıyla şoför, bu otelde jeeplerin otel asansörü gibi kullanıldığını, otel konuklarından çarşafı kadar her şeyin dağdan aşağı ve yukarıya jeeplerle taşındığını anlattı.

Yoğun bitki örtüsüne sahip dağa çıkan rüzgârlı yol, bitişik yamaçları ve aşağıda geniş bir alana yayılmış şehrin görüntüsü ile Akapulko Körfezinde görülmeye değer bir manzara sunuyordu.

"Buna bayıldım!" dedi Cyn. "İnsanın bu manzaranın güzelliği karşısında soluğu kesiliyor. Oh Worth beni buraya getirmek için ısrar ettiğin için sana çok teşekkür ederim."

Dağın zirvesine vardıklarında şoför jeepi meyilli bir yere park etti. Şoför çantaları aldı onlara

başıyla, bereketli arazinin üzerine inşa edilmiş beyaz alçılı binaya doğru ilerlemelerini işaret etti

Onlara fesat bir şekilde gülümseyen komi, onları kalacakları odaya götürmek için eşlik ederken büyük demir bir kapıdan geçtiler. Komi oda kapılarının kilidini fiyakalı bir şekilde açarak onlara nazik bir şekilde: *Bienvenidos dedi.

Suit büyük ve havadardı. Odanın içinde içki barı, bir köşesinde snack alanı diğer köşesinde ise tamamen mermerden yapılmış bir banyo vardı. Yatak odası ay ışığının ve liman ışıklarının aydınlattığı muhteşem bir körfez manzarasına açılan yalnızca kendilerinin kullanacağı özel bir terasa açılıyordu. Terasın tam ortasındaki küçük ve sığ yüzme havuzu mücevher gibi parlıyordu. Tabak büyüklüğündeki taze hibiskus çiçekleri, dümdüz havuz suyunun üstünde yüzüyordu.

Komi onlara odayla ilgili detayları vermek için onlarla birlikte odayı gezerken, odanın iki tarafa açılan cephesinden söz etti. Odanın bir cephesine sabahları konukları rahatsız etmeden sessizce bırakılan kahvaltıdan söz ediyordu ki, Worth ve Cyn odanın tam ortasında duran yatağı görünce, hemen oracıkta tıpkı heykel gibi donaldılar

Yatak koskocaman çift kişilik bir yataktı.

En sonunda Worth, Cyn'c pis P« bakarak

onu aciz bir şekilde hafifçe sarstı.

"Dediğin gibi, otel yönetimi konuklarını memnun etmek için ellerinden geleni yapıyorlar," dedi.

o040oo

C yn çantasını yatağa atarak ellerini kalçasına koydu. Hiç beklemediği bir şekilde planlarının alt üst olması onun kısa süreli sevincini kursağında bırakmıştı.

"Şimdi espri yapmanın sırası değil, Worth "

"Başka ne yapabilirim?"

"Başka bir oda isteyebilirsin."

Worth yanlarından ayrılmak üzere olan komiye döndü. Komi ikisinin de donup kalmalarından bir şeyler olduğunu hissedip nc olduğunu anlamak için ikisine de baktı.

Worth onunla konuşurken liseden öğrendiği ve son derece sınırlı olarak aklında kalan tspan-yolcasryla ona*.

"Uh, senor, uh, porfavor..." dedi. "Si? "

Komi ona yaklaşarak onun İspanyolcasını büyük bir hevesle dinlemeye başladı.

"Sizde uh nasıl söylesem tiene un, uh, una, uh... var mı?"

"Şimdiye kadar İspanyolcanı çok iyi konuştun."

Worth eleştirme cesaretini gösteren Cyn'i uzaklaştırarak:

"Her zaman fırsatını bulduğunda bana saldırıyorsun," dedi.

"Ben Fransızca öğrendim."

"Harika. Eğer Fransa'ya gitseydik Fransız- can işimizi görecekti. Ama burada sadece elimden geldiği şekilde konuşabiliyorum. Anladın mı?"

"Anladım."

Worth, ne söyleyeceğini merakla anlamaya çalışan komiye döndü.

"Bir oda."

Bunu bir de eliyle anlatmak için havaya görünmez bir kare çizerek anlatmaya çalıştı.

"La.s ventanasT*

Komi Worth'ün dediğini doğru anladığına emin olmak için kepenkli pencereleri eliyle işaret etti.

"Hayır. Pencereler iyi. Biz bir başka oda daha istiyoruz. Oda nedir biliyor musun? Hani içinde iki yatak olan şey var ya."

Konuşulan dile yabancı olan turistin tipik olarak yaptığı gibi, Worth'ün İngilizcesi de İspanyol aksanını almıştı. Worth çekingen bir şekilde, ona derdini anlatmaya çalışıyordu. Parmaklarıyla iki işaretini yaparak:

"Dos" dedi.

"Dos?"

"Si, dos yatak."

Worth eğilerek yatağa birkaç kez vurdu.

"İki. Yatak "

Kominin onun söylediklerini tam olarak anlayamadığı apaçık ortadaydı.

"Quiere un cuarto con dos camas?"

"Dediklerinin öyle olduğunu sanırım " dedi Worth endişeyle.

"Si."

Meksikalı kollarını açarak aklında kalan birkaç cümleyi söyledi. Dediklerinin kolay anlaşılması için ise sözlerini el kol hareketleri ile destekledi.

Cyn adamın ne dedeğini öğrenmek için:

"Ne söyledi?" diye sordu.

«Sanırım bizim aramızda anla*tı*m.z. soy-
ledi.

"Ne?"

Worth bir elini koyu sarı saçları arasında tarak gibi yapıp geriye doğru itti.

"O, bize hiç iki yataklarının olmadığını söyledi."

Worth pantolonunun cebine elini daldınp kominin eline birkaç Amerikan doları tutuşturdu.

"Teşekkürler, senyör komi. Bize çok yardımcı oldunuz. Muchas gracias."

Komi'yi şaşkın bakışları arasında odadan kış- kışlayarak yüzünü Cyn'e çevirdi. ...ve müziği açtı.

Cyn elleri diyaframının üstünde kenetlenmiş bir halde, ayakları ile tepinip duruyordu. Worth onun bu tavn karşısında ne demek istediğini anlamış ellerini masum olduğunu gösteren bir hareketle havaya kaldırmıştı.

"İki ayn yataklarının olmadığına neden inanmakta zorluk çekiyorum?"

"Yemin ederim Cyn. Ben bunu hiç kontrol etmedim. Genellikle oteller başka şekilde istemezsen sana iki ayn yatak verirler. Buranın balayı cenneti olduğunu nereden bilebilirdim? Greta bunu biliyor olmalı, muhtemelen de biliyordu, fakat onunla hiç nasıl uyuyacağımızı tartışmadık."

"Greta'nın bunu sorun edeceğini sanmıyorum."

Cyn daha en başından bariz bir şekilde göze çarpan odaya değerlendirmek için baktı.

Burası

âşıklar cennetiydi.

Özerine çiçek yaprakları serpilmiş yatağın içine gömülen Cyn:

"Lobide bizden başka kimse yoktu," dedi. "Tüm çiftler."

"Hiç buraya gelen çocuklu bir aile gördün mü?"

"Hayır."

"Fazla hareketli bir yer değildi."

"Sütlerin dışında da hiç hareket yok, her neyse."

Cyn, Worth'e bakarak uzaklaştı.

"Kapımızın dışına; 'Rahatsız Etmeyin' işareti konulmuş."

"Komi her sabah kahvaltının bırakılması için seyyar bir masa koyarak iyi bir iş yaptı."

"Hımm... yalnızca bizim kullanacağımız bir teras ve yalnızca bizim yüzeceğimiz özel bir yüzme havuzu."

İkisinin kaçamak bakışlarını bu kez birkaç

saniye daha uzun tutarak birbirlerine bakmaya

gölmeye başladılar. Worth karta ka sonra ıkısı de gölmeye tıla güldü sonunda kamını tutarak Cyn'in arkasına uzandı.

"Odaya girip yatağı fark ettiğinde yüzünün şeklini görmeliydin."

"Senin de o yatağı gördüğünde neşen kaçtı, Bay Lansing."

Cyn, aşırı gölmekten gözlerine dolan yaşlan elinin tersiyle sildi. Bizim hafta sonu kaçamağımız için daha ziyade uğursuz bir başlangıç oldu.

"Ama yine de bunun sıkıcı olduğunu söyleyemezsin."

"Kesinlikle sıkıcı değil," diyen Cyn biraz kendine geldikten sonra; "Geç olmadan bana kalacak

bir yer bulmalıyız," dedi.

"Şimdi Cyn..." Worth ayağa kalkıp ellerini kenetledi.

"İşte yine öyle yaptın. Daha ağzımı açmadan bana karşı çıkıyorsun."

"Beni zıvanadan çıkartmadan önce bir dinle."

"Eğer birlikte kalmamızı önereksen nefesini boşa tüketme. Kendime bir başka oda bulurum."

"Ama neden?" "Neden mi?"

"Seninle daha öncce de çift kişilik bir yatakta yatmıştık."

Cyn, ona ağzı açık bakakaldı.

"Yoksa üçümüzün birlikte yattığı o hafta sonunu hatırlamıyor musun?"

Cyn hafızasını biraz zorlayarak, eliyle dişini tıklattı ve başını inatçı bir şekilde salladı.

"O zaman üçümüz birlikteydik. Bu sefer tamamen farklı," dedi. "O zamanlar Tim'de bizleydi. Çok genç ve tecrübesizdik."

"Cougar-Mustang futbol maçını izlemek için Houston'a arabayla gitmiştik. Benzin ve yiyecek bir şeyler aldığımızda cebimizde kalan parayla yalnızca bir motel odası tutabilmiştik. Odada yalnızca bir yatak vardı ve üçümüzde o yatağın üstünde uyuyakalmıştık. O zaman çok eğlenmiştik. Fakat çok temiz duygularla."

"Biliyorum, fakat..."

Worth, Cyn'i telkin ederek:

"Bu kez de o zamanki kadar saf ve temiz duygularla aynı yatağı paylaşacağız."

"Umarım odamıza bir başka çifti daha davet etmeyi düşünmüyorsun."

Worth, bu sözler üzerine Cyn'e sıkılgan bir şekilde baktı. Yatakta giysilerimizle yatacağız. Ben dışarıda uyurum."

"Hayır"

Worth, Cyn'in adını üzüntüyle telaffuz etti.

"Neden bu kısacık zamanımızı, Akapulko'- nun dört bir yanında pahalı ve benim kaldığım otele ne kadar uzak olacağını yalnızca Tanrı'nın bileceği bir otel odası aramakla geçirelim?"

"Hiç şu trafikte araba kullanmayı denedin mi? Zamanımızın büyük bir kısmını yalnızca birimizi görebilmek için arabalarda geçireceğiz ve birbirimize yakın olmayışımız nedeniyle tatile çıkış amacımız olan birlikte olmanın keyfine varamayacağız."

"Bunun yanında, ben seni tanımadığım bir yerde yalnız bıraktığım için kendimi hiç rahat his- sedemeyeceğim. Otellerde senin gibi yalnız kadınları yem gibi gören jigololar da olur. Ladonia'- ya seni yanımdan ayırmayacağıma söz verdim. Eğer seni yalnız bırakırsam beni asla affetmeyecektir."

Worth'un sıraladığı endişeler, Cyn'i de endişelendirmiş ve oldukça mantıklı gelmeye başlamıştı.

"Bilmiyorum Worth, eğer biri anlayacak olur-

sa...

"Neyi anlarsa? Sen neyini korumaya çalışıyorsun? Sen artık bir yetişkinsin, değil mi?"

"Müstehcensin! Sözlerin hep belden aşağı sını vuruyor."

"Bu yetişkinler için geçerli bir durumdur.

Bizlerde birer yetişkiniz."

"Dikkat. Sen de Josh gibi konuşmaya başladın."

"Cennet yasak."

Worth Cyn'in ellerini sıkarak varmak istediği noktayı üzerine basa basa:

"Bunun üstesinden zekice gelebiliriz Cyn. Tanrı aşkına, herhalde ben en iyi arkadaşımın dul eşini bu dört duvar arasında kovalayacak değilim," diyerek öfkeyle anlattı.

"Ben ondan korkmuyorum."

"Öyleyse sorun ne?"

"Eğer odaya bir bayan arkadaşını getirmek istersen ne olacak?"

"Ne?"

"Eğer bir kadınla tanışıp onu bu odaya getirmek istersen ne olacak? Sizin işi pişirmeniz için odadan dışarı çıkıp sizi beklemem mi gerekecek?"

"Eğer iki ayrı yatağı olan bir oda tutsaydık odaya bayan arkadaşımı rahatlıkla getirirdim."

"Bunda haklısın," dedi Cyn onun bu düşüncesine katılarak.

"Fakat odaya bir bayan arkadaşımı getirmek istemiyorum. Bu hafta sonu kimseyle sevişmeme-

ye yeminliyim. Yalnızca yatağımı bir dostumla paylaşmak istiyorum."

Cyn teras kapısının pencerelerinden terasa baktı. Havuz çok şirin, ay muhteşem, rüzgâr yumuşacık ve manzara nefes kesecek kadar güzeldi.

"Burası çok güzel bir yer. Umduğumdan da süzel."

w

Worth keyifle yatağın içinde zıplarken:

"Pekâlâ!" dedi. "Bu taraf senin olsun, ben de bu tarafta yatanım. Sen hangi şifonyeri kullanmak istersin?"

Worth bir anlaşmaya varmışlar gibi valizini boşaltmaya başladı. Cyn'de birlikte kalmaya karar vermişti. Kendine yabancı olan bir kentte, hayalini bile kuramayacağı kadar güzel bir otel odasında, başka dilden konuşan insanların arasında ve konuşup anlaşabileceği tek kişinin Worth olduğu bir yerde bir hafta sonu geçirme fikri onu ke- derlendirmişti.

Worth'le aynı yatakta yatma fikri bile'ona çok saçma geliyordu. Ama tıpkı Worth'ün de dediği gibi onlar yetiştikindiler ve birer yetişkin gibi davranacaklardı.

"Ben üstümü değiştirirken sen de snack barda ne varsa atıştır."

Worth mayosunu eline alarak banyoya doğru ilerledi.

Cyn yatağın ucuna oturup, annesinin ona istekleri konusunda dikkatli olması gerektiği uyarısını düşünmeye başladı. Oysaki Cyn, yalnızca kendisini günlük yaşantısındaki sıradanlıktan kurtaracak bir değişikliklerin olmasını istemişti. Cyn bu sefer de düşündüğünden fazlasını elde etmişti.

"Lezzetli."

Cyn yediği patates cipsinin tuzunu parmaklarından yalıyordu.

"Acaba fıstık ezmesi krakerler nasıl?"

"Açken her şeyi yiyorsun. Sabah kahvaltısının o küçük kutuya ne zaman bırakıldığını merak ediyorum."

Çini havuzun içindeki ipeksi suda boyunlarına kadar suya girmişlerdi. Snack barda kalan ne varsa her şeyi tüketip onun üstüne iki şişe maden sodası içtiler. "Hımm"

Cyn huzurlu bir şekilde iç çekip başını arkaya doğru yaslayıp sırt üstü havuzun ortasında dinlendi. Zaman zaman ayaklarını çırparak gökyüzüne bakıyordu. "Acaba neden hiç uykum yok?"

"Çok hareketli bir gün geçirmekten."

"Ben de öyle tahmin ediyorum. Sen düşüneceksin?"

r i

Cyn ayasa kalkarak sordu:

w

W

"Neyi?"

"Şu incecik cıvıldaama sesi. Yine oldu. Sanırım bunu o kuşlar çıkartıyor. Onları duyuyor musun?"

Worth, havuzun suyunu hafifçe dalgalandırarak bir hamlede oradan çıktı. Balkona giderek, başını kuş cıvıltılarının geldiği tarafa doğru uzatıp Cyn'in sözünü ettiği kuşları dinlemeye ve izlemeye başladı.

Cyn, Worth'un yanına geldi. Havuzdan çıktığında çabucak üzerine doladığı plaj havlusunun içinde yaprak gibi tir tir titriyordu. Pasifik rüzgân onun ıslak vücudunu buz gibi dondurmuyordu.

Cyn:

"İşte biri orda!" diyerek başını aşağıya eğip, kanatlı yaratığın alçalarak bahçe ışıklarının etrafında vızıldayan bir böceğe saldırmak için alçalmasına baktı.

Worth, Cyn'in arkasından ona kıs kıs gülüyordu.

"Kuşlar. Dediğin doğru."

"Peki başka ne var."

"İçeri girsek iyi olacak."

Worth elini Cyn'in omzuna koydu.

Cyn çıplak ayaklarının üstünde yükseldi.

"Sen neye gülüyorsun bakayım?"

"Hiçbir şeye gülmüyorum."

"Yalan söylüyorsun Worth Lansing. Komik olan şey nedir?"

Gülmekten katılan Worth Lansing:

"Senin şu kuş dediklerin," bir yandan kahkahalara boğulup ellerini kanat gibi açıp, aslında; "Kuş değil, onlar yarasa aşkım," dedi.

Cyn, içinden sessizce o kelimeyi tekrarlarlarken, bir tanesi terasa hızla çarptı. Worth onu yakalayıp hızla terastan fırlattı. Worth korkudan çabucak odaya girmek isteyen Cyn'i sakinleştirmek için sımsıkı kucakladığında bile onun hala kendini emniyete almak için içeri çabucak girmeye çabalamasına kahkahalarla güldü.

"Onlar vampir yarasa değil, Cyn."

"Bunu nereden biliyorsun? Sen yarasa hakkında ne biliyorsun ki?"

Worth omuzlarını neşeyle sallayarak:

"Çok önemli şeyler biliyorum," dedi. "Onlar oldukça zararsızlar, sadece kendilerine bu akşam için yiyecek bir şeyler anyorlar. Gün ağarmaya başlar başlamaz onlar evlerine dönerler."

"Tıpkı Drakula gibi," dedi Cyn ürpercrck.

Worth onu kendisine doğru çekti.

.

ivM-ku filmlerinde insanlara

"Onlar yalnızca KOİKU n»"

saldırıyorlar. Ama gerçek hayatta onlar senin o le-zetli kanını emmekten biraz şişman ve sulu bir böceği tercih ederler."

Cyn, Worth'un yanından yavaşça ayrıldı. Havlu üzerinden terasa düştü.

"Bundan emin misin?" diyen Cyn, korkarak gökyüzüne baktı.

"Olumlu."

Sonra Worth gözlerini koskocaman açarak, dişlerini gösterdi ve tıpkı Bela Lagusi gibi onları gıcırdattı.

"Ben, bir diğer yandan senin boynunu ısırarak istiyorum."

Ve dediğini yaptı da.

Worth, Cyn'i korkutmak için tıpkı vampir filmlerindeki gibi ona saldırıp, tam kulak altını dişlerinin arasına alıp bir süre ağzında tuttu. Cyn korkudan çığlık atarak ondan geri geri uzaklaşma- ya başladı, ikisi de bu hallerine gülüyorlardı.

Fakat bu gülüşleri Worth'ün dilinin Cyn'in tenine değmesiyle kesildi. Bu tabi ki de kazayla olmuştu, fakat aralarında muazzam bir elektriklenme olmuş gözlerini birbirlerinden ayıramamış- lardı.

İkisi de bir süre öyle donakaldılar, o an birbirlerinin bedenlerinin farkına varmışlardı. Worth'-

un

üzerinde mayosu, Cyn'in ise bikinisi vardı, ama ansızın vücutlarının çıplak yerleri birbirlerinin dikkatini çekmeye başlamıştı. Tıpkı Worth'ün Cyn'in bikinisinin üstünden dışarı fırlayan göğüslerine dikkat etmesi gibi. Worth, kırıksık tüysüz belini Cyn' in pürüzsüz kamına sımsıkı bastırdı. Bacakları da mükemmel bir şekilde birbirine dolanmıştı.

Ne yaptıklarının farkına varmaları çok uzun sürmedi. Bunu anlar anlamaz ellerini birbirlerinden çekerek yavaşça uzaklaştılar. Cyn yerden havlusunu almak için eğildiğinde neredeyse dengesini kaybedip düşüyordu. Çünkü Worth'e karşı hissetmeye başladığı duygulardan başı dönmeye başlamıştı.

Cyn havlunun ucuyla yüzündeki teri sildi. Hava ısınıyor."

Çok," diyen Worth kurbağa vıraklamasın- dan biraz daha yüksek bir sesle seslendi:

"Geliyor musun?"

"Hı?M "İçeri?"

Worth güçlkle yutkundu. "İçeri mi?"

Cyn sürgülü cam kapının önünde durup onu bir jestle içeri davet elti.

ı uit- «rkildc öksureıcK. Worth yapmacık bir şckııa

it

(Ci

"Oh. içeri, elbette gelirim," dedi. "Fakat önce sen gir. Bu kez banyoya girme sırası sende."

Kendisini aptal durumuna düşürdüğünü sanan Cyn, tabanları yağlayarak odadan hızla banyoya doğru koştu. Banyoya girer girmez yaptığı ilk şey ise aynadan boynundaki Worth'ün ısırik izine bakmak oldu. Tam kulağının altında hafif bir kızarıklık olmuştu. Karnı şişip, tıpkı fırtınaya yakalanmış yelkenli gibi geri çekilip içine giriyordu.

Diş fırçasının üstüne yanlışlıkla saç jölesi sıkınca kendi kendine; "Aptal gibi hareket ediyorsun," dedi. İyi ki diş macunu yerine saç jölesi sıkıldığını çabucak fark etmişti.

Öfkesini dişlerinden çıkartıp onları gereğinden sert bir şekilde fırçalarken, Josh Masters'a tüm dikkatini, kocasının ölümünden yaklaşık doksan saniye öncesine kadar ölü gibi olan cinsel hayatının üzerine çevirmesine sebep olduğu için küfretti.

Cyn'in saç kurutma makinesinin gürültüsü, onun boynuna küçük bir öpücük konmasına izin verdiği için kendini embesil gibi hissettiren iç hesaplaşmasının sesini kısmıştı. ...sıcak, ıslak, harika, dünyaları yıkan enseye konmuş o küçücük öpücük.

Aynada kendi kendine bakarken; "7anr aşkına! O Worth'ün öpücüğüydü," dedi.

Cyn, aynada bakışlarını tekrar kendine çevirdi; aynı altın kahvesi rengine omuzlarına uzanan buklesiz saçları; şimdi kızarıklığı daha gitmiş aynı küçük üçgen yüz, aynı büyük yeşil gözler.

Fakat o an aynadan içine baktığı gözler Brandon'un gözleriydi. Acaba Brandon'un ateşi var mı diye kontrol etmeyi istedi. Cyn'in gözleri kadar donuktu ki, içinde yanan ateşten gözleri matlaş- mıştı.

Kendine bakmaya artık daha fazla tahammül edemeyerek, geceliğini tekrar üzerine giyip daha fazla aptalca fantezi üretmemek için alelacele çıktı.

Cyn odaya tekrar döndüğünde Worth bakışlarını direk olarak onun boynuna çevirmişti. Fakat geceliğinin yakası Worth'ün öpücük izini kapatıyordu.

Worth yatağa gidip uzandı. Elleriyle sırtını gerdi. Islak mayosunun yerine naylon jogging şortunu giymişti. Worth:

"Şimdi benim sıram mı?" dedi. Cyn başıyla onayladı. Worth yataktan kalkıp doğruca banyoya gitti. Cyn yatağa girerek, gcce- Ugi son derece uygun olmasına rağmen dikkatli bir şekilde pikeyi köprücük kemiğinden aşağısını örtecek şekilde örttü. Kendini odaya temizlikçilerin bıraktığı broşürleri okuyarak oyalamaya başladı.

Worth banyodan birkaç dakika sonra çıkar çıkmaz sordu:

"ilginç bir şey var mı?"

Worth ona yatakta eşlik edinceye kadar, Cyn onun nemli, erkeksi teninin kokusunu duymayı ne kadar özlediğinin farkına vardı.

"Yüksekten korkarım."

Cyn, elindeki broşürü bir kenara bırakıp hemen bir başkasına bakmaya başladı.

"Körfezde yat gezintisi, öğle yemeği için adada piknik molası."

"Çok turistik."

"...boyunca ata binmek."

"Onu unut!"

Worth, daha sonra iğrenç bir ses çıkarak:

"Beni dinle. Bu broşürlere bakıp değişik fikirler edinmek iyi bir şey. Ama sen onlardan birini yapmayı istiyor musun? Eğer yapmak istersen o zaman ben de varım," dedi.

Worth daha sözünü bitirmeden, Cyn o aktivi- telerden hiç birisini yapmak istemediğini belirten bir şekilde kafasını salladı.

"Bana göre en iyisi hiçbir şey yapmamak. Bir yerlere gitmek için randevu almamak. Zamanı işaretlemek istemiyorum. Ben sadece güneşte uzanmak istiyorum. Hepsi bu."

"İyi. Ben de öyle istiyorum," diyen Worth ışıkları söndürüp yatağa uzanırken yatak hafifçe sallandı.

Yastığını yumruklayarak: "Belki de gün batımını izlemek için yat gezisine çıkabiliriz. Ne dersin?" dedi, "Bu çok hoş olur."

"Bunu gece kulüplerinden araştırabiliriz." "Eğlenceli gibi geldi." "Belki orada dans da ederiz."

"Dans!" hayal kurar gibi bir sesle söyledi Cyn. "Yıllardır hiç dans etmedim." "Eğer istersen dansa gidebiliriz." "Sen nasıl istersen." Worth bir süre sustuktan sonra: "Cyn?" dedi. "Hı?"

"Biz ne zamandır birbirimize karşı bu kadar kibar olmaya başladık?"

Cyn huzursuz bir şekilde pozisyonunu de- ğiştirdi.

« «

"Ovle miviz?"

"Senin boynunu öptüğümünden beri sanki birer yabancıymışız gibi konuşuyoruz."

\Yorth ona dosru döndü.

"O bir kazaydı, Cyn. Ağzımdaki refleksten oluşan bir hareketti. Yemin ederim."

"Bunu biliyorum, aptal."

"Bazen insanın en temel içgüdüleri iş başına geçiveriyor. Yani demek istiyorum ki, bir kadını kollarından tutuyorsun ve bu seni bulutların üstünde uçurtuyor, sonra ne yaptığının farkında olmadan istemeden onu öpüyorsun."

"Bunu bir saniye bile düşünmedim Worth."

"Düşünmedin mi?"

"Hayır," deyip Cyn yalan söyledi.

"O zaman iyi."

Worth Cyn'in bu cevabından ikna olmuş benzemiyordu. Hatta hiç de memnun olmamış gibi durdu sonra sırtını Cyn'e çevirdi. Cyn göğsündeki gerginlikten kurtulduğu için rahatlamış bir şekilde iç çekti.

"Cyn?"

"Hı?"

"Uyuyor musun? Eğer uyuyorsan bana söyle ki ben de susayım."

"Hayır. Ben iyiyim."

"Ben sadece senin şeyi özleyip özlemediğini merak etmiştim." "Neyi?"

"Biriyle uyumayı?"

Worth, Cyn'in bu soruyla endişeye kapılmış olduğunu hissedecek ki hemen:

"Demek istediğim, her gece yattığında yatağında seninle birlikte yatacak ve ertesi sabah gözlerini açtığında da yanında olacak birinin olmasını özlemedin mi? Yattığın o kişinin kim olduğunu biliyor musun ya da kahvaltıda nasıl görüneceğini?" diye ekledi.

Bu kez Cyn gözlerini ona çevirmişti. "Acaba sana yaşantımdan memnun olmadığımı belirten bazı ipuçları mı verdim?" "Hayır. Kahretsin! Hayır." Worth bu soru karşısında birkaç saniye donup kaldıktan sonra utangaç bir şekilde:

"Belki de yaşılanıyor olmalıyım. Ya da oyun oynamaktan yorulmuş olmalıyım. Bilmiyorum. Sadece son zamanlarda Tim'le olan ilişkiye benzer bir ilişkiyi başka biriyle yaşamamanın güzel olacağını düşünmüştüm," diye itiraf etti.

"Birinin sevgisinden emin oiam

oldukça güzel bir duygu Worth

"Sanırım tek eşlilik hakkın

in olarak yaşamak

reken bir şey var. Oıdan çocuğunun olması."

Worth ona doğru döndü. Böylece karanlıkta gözleri birbirine bakıyordu.

"Bir çocuğunun olması nasıl bir şey?"

"Tam bir dehşet."

Cyn'in dokunaklı cevabı karşısında Worth gülümsedi.

"Ben aslında çocuk olmasını kastetmemiş- tim. Tanrım, bu ne kadar zor olmalı. Düşünemiyorum bile."

Worth içi titreyerek:

"İçinde başka bir hayatı taşımak nasıl bir duygu?" dedi.

"Bunu bilmen gerekirdi. Hamileyken seni her gördüğümde, peşime takılıp bebeğin tekmelemesini duymak isterdin."

"Ben tek çocuktum. Hiçbir zaman kız kardeş ya da erkek kardeşim olmasının tadına varamadım."

Cyn gülmeye başladı. Bir keresinde sinemaya gittiğimizde Brandon'un beni nasıl tekmelediğini hatırlıyor musun? Bütün film boyunca karnımın içinde top oynayan Brandon'la filmi baştan

sona izlemiştim. Sen de elini karnıma koymuştun."

"Tim'in onun tekme sayısını doğru sayacağına güvenmemiştim de ondan."

"Bu doğru! Film bitinceye kadar bebeğin beni kaç kere tekmeleyeceğine dair Tim'le bahse bile girmiştin"

"Onluk kazanmıştım." Cyn hafifçe gülümseyerek: "Aptallar," dedi. "Ben oraya koskocaman karnım ve şiş ayaklarımla giderken siz ikiniz benim adıma bahse girmiştiniz. Sistem kokuyor."

"Doğru. Bu üretken süreçte sanırım erkekler daha kazançlı çıkıyorlar."

"İşin kolay tarafı kesinlikle size düşüyor." "Bu çok gülünç," dedi sırtına ona çeviren Worth. "Eminim ki bizlere en zor kısmı düşüyor."

üzerimde güzel durduğundan emin misin?" Cyn otelden kiraladıkları pembe beyaz jeepten inmesine yardımcı olan Worth'e endişeyle sordu.

"Üzerindeki giysileri çıkartıp rahatlamayacak mısınız? Dinamit gibi iyi gelir."

"Dul kadınlar ⁴ dinamitle ¹ ilgilenmezler. Dinamiti karınlarında bebek taşımaktan hiç çatlağı olmayan kumsaldaki çevik sevgililere bırak/'

"Beni dinle'." dedi Worth onu omuzlarından yakalayarak, "Kamını bugün gördüm ve onu kumsaldaki diğer kızların kannlarıyla mukayese ettim. Bu giysiye gelince, vitrindeki mankenin üzerinde Çok güzel duruyordu. Soğuktan donuncaya kadar onu giymeyi istemeyebilirdin. Ama sonunda

yüreğinin sesini dinledin onu giydin. Senin de üzerinde çok güzel durdu. Şimdi lütfen mızımızlanmayı bırak giysinin keyfini çıkart. Vaazım bit-ti."

"Üstelik Whistlcr'in annesi gibi giyinerek o gösterişli gece kulübüne gidersen, yanımda senin gibi giyinen biri olduğu için oradaki kızların gözünde hiç itibarım kalmaz."

"Hep buluştuğun kişilere böyle tuhaf mı davranırsın?"

"Hayır. Sadece bana zor anlar yaşatanlara. Ve yalnızca adamın en yakın arkadaşının dul karısı ağzını sulandırmaya başladığında."

"Biraz sabırlı ol, Worth. Ben sırtı açık elbise giymeye alışık değilim."

Worth onun çıplak sırtına elini koyarak, Aka- pulko'nun en meşhur diskolarından birinin neon ışıklarıyla aydınlatılmış girişinden içeri soktu.

"Bu ışıklar senin bu gün ne kadar güzel yandığını gösteriyor."

"Biraz cildim acıyor. Sanırım koruyucu güneş kremi bana sürerken bazı yerlerime sürmeyi unuttun."

Worth bundan hiç şüphe duymadı. Bütün gün boyunca sorumsuzca davranmıştı. O sabah güne yeterince masum bir şekilde başlamışlardı. Dün gece Worth'ün yaptığı şaka gerginliği azaltmış,

böylece aralarındaki ilişki tekrar yoluna girerek aynı yatağı paylaşmaktan keyif bile almaya başlamışlardı.

Gece geç uyumuşlar, sabah teraslarında taze meyve, meyve suyu ve kahveden oluşan güzel bir Danimarka usulü kahvaltı yapmışlardı. Cyn izin bile istemeden, ayağını kahvaltı masasının yanındaki boş sandalyelerden birine uzatmıştı. Worth onun uzun ve pürüzsüz bacaklarına bakmamak için kendini zor tutmuştu. Belki de bol dökümlü pamuklu bir geceliğin ansızın bir kadının üzerinde giyilebilecek en seksi gecelik oluverdiğini düşünmeye başladığından beri Cyn'den gözlerini alamıyordu. Belki de Cyn'in karamel renkli saçları omuzlarına karmakarışık düştüğünden beri.

Bir garson onları kalabalık içinden masalarına doğru götürürken Cyn:

"Hesabın payıma düşen kısmını ödememe izin ver," dedi.

Worth onun sandalyesine oturması için sandalyeyi hafifçe geri çekerek:

"Hesaplar benden," dedi.

Bu sırada Worth sandalyesine otururken dizini çarptı.

"Sanırım yediğim pizzalar bu masadan daha büyüktü," diye homurdandı.

Garson içki siparişlerini alıp yanlarından gittikten sonra, müziği daha iyi duyabilmek isteyen Cyn masaya doğru uzandı.

"Kendini iyi hissetmiyor musun? Beni eğlendirmek zorunda olduğunu düşünme. Hemen gidebiliriz. Sanırım bu gece terasımızda böceklerimizi yiyen yaraları izlemek beni daha çok hoşnut edecek."

Worth, birbirinin kirpiklerini tek tek sayabilecek kadar birbirlerine yeterince yakın olduklarını düşündü. Worth'ün gözleri Cyn'in baştan çıkartıcı gülümsemesinden yavaş yavaş tropik iklimde güneşlenmekten renk değiştiren boynuna, oradan da V şeklindeki gerdanına doğru indi. Worth, daha sonra gözleriyle suçluymuş gibi Cyn'in göğüslerine kısa bir bakış attı.

"Kendimi muhteşem hissediyorum."

Worth dişlerini gıcırdatıp, üst dudağını içine sokup dişlerini iyice ortaya çıkarttı. Cyn'e Jaws gibi bakıp güldü. Cyn'in bu gülüşten bir şey anlamadığını sandı. Ama Cyn ansızın garson içkilerle yanlarında bitiverince, sözlerini içine sakladı.

Meyve kokteyli uzun plastik kamaşla karıştırırken, Worth hemen aklından onunla birlikte geçirdikleri günü geçirdi. Kahvaltıdan sonra, yanlarına plajda kullanacakları bir şeyler alıp doğruca

kiraladıkları jeeple otelin yalnızca müşterilerine özel tuttuğu kumsalına gitmişlerdi.

Cyn hiç çekinmeden bikinisinin üstünü çıkartıp sörf yapmaya başlamıştı. Worth onu izlerken, diğer yandan aklından bu ince kalçalara ve sosis bacaklara sahip bu kadının yıllardır tanıdığı iyi bir dostuna ait olduğunu geçirdi.

Worth, o zamanlar oda arkadaşı olan Tim McCall'ü, elinde broşürleri bulunan Tri Delt'e gitmesi için desteklemişti. Tim, psikoloji dersinden sonra Cyn'le tanışmak için yeterince cesaret toplayıp onun yanına gittiği günden beri, yalnızca Cyn ile ilgili şeyler konuşmaya başlamıştı. Cyn'le tanıştıktan sonra, Worth, Tim'in neden onunla çıkmaya başladığını anlamış ve arkadaşını bayan arkadaş seçebilme becerisinden ötürü övmüştü.

Worth, Tim'i Cyn'le çıkmaya başladıklarında tebrik etmişti. Worth düşünlerine Tim'in en yakın arkadaşı olarak katılmıştı. Cyn doğum yaparken, onu bekleme odasında Tim'le birlikte beklemişti. Hatta bir keresinde vaftiz oğlunun annesinin memesini emmesini bile izlemişti. Worth ve Tim orada anne memesinden süt emen bebeğe bakarken babalık duyguların verdiği bir tatla yaşlanan gözlerini silmişlerdi.

Cyn dalgaların arasından çıktığında, göğüs terinin arasından damlayan deniz suyu ve bikinisinin sutyen kısmının altında güneşe çıkan bembeyaz göğüs uçlarıyla, Cyn'in süt veren bu mistik güzelliğine Worth hiç el sürmemişti.

Worth bugüne kadar ona karşı beslediği cinsel arzusunu hep bastırmıştı. Ama artık ona karşı beslediği cinsel arzusu içinde tam gaz ilerleyen bir lokomotifine dönmüştü. O arzulan Worth'ü onu daha lisede öğrenci yurdunda kalırken erkek arkadaşlarıyla birlikte kurduğu porno gibi sırf fantezilerle dolu bir tünelin içine sokmuştu.

Worth'ün hasta hem de çok hasta bir zihni vardı.

Worth'ün hastalıklı zihni bütün gün muzırlık yapmış, onu rahmetli arkadaşının dul karısının güzel olduğu düşüncesinden uzaklaştırmak yerine, Cyn'i arzulamaya başlatmıştı. Cyn ondan sırtına güneş kremi sürmesini istediğinde, Worth'ün kalp atışları hızlanmış ve tüm kan akışı kasıklarına dolmuştu. Cyn'in cildi inanılmaz derecede yumuşacık ve ince, bacakları esnekti. Worth Cyn'in güzel biçimli kalçalarına bakmaktan kendini alamıyordu.

Worth hastaydı, tamam.

Tim eğer Worth'ün karısıyla ilgili düşüncelerini özellikle de Cyn onun önünde masum bir şe

kilde sağa sola dönüp kısa beyaz elbisesi ile ilgili Worth'ün fikrini sorarken, Worth'ün aklından geçenleri bilseydi hemen yattığı yerden kalkıp onu öldürebilirdi. Cyn o elbiseyi

almayı çok istemiş ama üzerine giydiğinde kendisini oldukça seksi gösterdiği için kararsız kalmıştı. Worth'te o elbiseyi beğendiğini söylemiş hatta sutyensiz giydiği tenine sımsıkı yapışan yumuşacık kumaştan dikilmiş o elbiseyi alması için onu zorlamıştı.

Hasta.

Şimdi Cyn onun karşısında oturuyordu. Worth'ün hareketsiz bir şekilde karşısında oturmasına¹ anlam verememiş bakışlarını aşağı doğru çevirmişti. Tokası saçını iyi tutmamıştı bundan daha önce de Worth'e şikâyet etmişti. Eğer, Cyn gece kulübüne giderken saçını sıkı tutmayan tokasından fırlayan o saç tellerinin Worth'ün ne kadar hoşuna gittiğini bilseydi. Eğer sürdüğü parfümün Worth'ü ne kadar baştan çıkarttığını bilseydi, gülüşünün onu nasıl tahrik ettiğini bilseydi ve Worth'ün kendisini ne kadar büyüleyici bir kadın olarak gördüğünü bilseydi, hemen sırtını Worth'e dönüp oralardan kaçardı ve Worth'te onu hiçbir şekilde suçlayamazdı.

Worth:

"Dans etmek ister misin?" diye sordu.

"Ya sen?"

"Bunu sana ben teklif etmiştim, değil mi?"

Hastalıklı bir zihinle kaba bir davranış, bu tam anlamıyla Worth'ün içinde bulunduğu durumu açıklıyordu.

Küçük masanın karşısına uzanıp Cyn'in sandalyesinden kalkmasına yardımcı oldu. Cyn'in elini tutup, onu çılgınlar gibi kendilerinden geçip dans eden çiftlerle dolu dans pistine doğru götürdü.

Cyn özür dileyen bir gülümsemeyle:

"Ben belki paslanmışımdır," dedi.

"Fark etmez. Zaten kimse kimseye bakmıyor."

Aslında ona Worth'ten başka kimse bakmıyordu. Worth onun her hareketinde vücudunun aldığı şekilden tahrik oluyordu. Kalçasını kışkırtıcı bir şekilde oynatması, omuzlarını nazik bir şekilde sallaması, göğüslerinin oynatması. Worth onunla daha önce de dans etmişti, fakat yalnızca Tim'- le partnerlerini değiştirdiklerinde. O ana kadar Cyn'in ne kadar iyi bir dansçı olduğunun hiç farkına varmamıştı. Cyn paslanmaktan öte çok hareketli bir şekilde dans ediyordu.

Müzik herkesi coşturup piste atmıştı. Cyn ve Worth artık tıka basa dolan dans pistinde birbir

lerine iyice yapışık bir şekilde dans etmek zorundaydılar. Worth'un leğen kemiği Cyn'in bacaklarına; kollar ise göğüslerine değiyordu. Worth'ün çıktığı diğer kadınlarla kurduğu cinsel yakınlığa mukayesen, Worth onlarla edindiği bu gibi yakınlaşmalarını önemsiz bedensel temas olarak değerlendiriyordu. Onlarla edindiği birlikteliklerinden yalnızca cinsel arzularının tatmini, zevk ve acı duygularını tadıyordu.

Bon Jovi parçası yerini Whitney Houston'- dan bir parçaya bırakmıştı. Müziğin etkisi ile birbirlerine iyice yaklaşp sımsıkı dans etmeye başladılar. Worth onu kollannın arasına aldı. Yalnızca dün gece onun sırtına masaj yapmıştı. Onun sırtına dokunmayı o an aklından bile geçirmede. Fakat onun kalçalarına ellerini koyunca, bir anda Cyn'e başka bir erkeğin baktığını fark etti. Bunun üzerine onun çıplak sırtına ellerini sımsıkı koydu.

Cyn ellerini Worth'un sırtına gevşek bir şekilde koymuştu. Worth, Cyn'in vücuduna değen yumuşak ve dolgun göğüslerini hiç düşünmemeyc çalışıyordu. Birbirine değen tenleri Worth'ün şehvetten inlemesine sebep olmuştu.

Cyn iniltisini duyunca başını yukarı daldırarak merakla ne olduğunu anlamaya çalışmıştı

"Hastalandın mı? Yoksa kendini iyi hisset-miyor musun?"

"Hayır, çok iyiyim. Neden sordun?"

"Sanki burada hoşça vakit geçiriyormuş gibi değilsin. Ladonia bana mide ağrısına karşı bire bir iyi gelen komşusundan aldığı bazı tabletlerden vermişti."

"Midem çok iyi. Burada çok iyi eğleniyorum."

"Bundan emin misin?"

"Evet eminim."

Yalnızca azgın bir okul çocuğu gibi davranmadan da durabileceğini göstermek amacıyla gülümseyerek Cyn'i kendine çekti. Fakat bu zayıf bir karar değerlendirilmesi olmuştur. Çünkü bedenleri tehlikeli, aynı zamanda zevkli bir şekilde birbirine dokunuyordu. Bunu Cyn'de fark etmişti. Kendini hemen Worth'ten biraz uzaklaştırdı.

"Sorun nedir?"

Worth'ün sesi kendi kulağına bile farklı gelmişti. Bunun sebebi belki de yüzünün Cyn'e çok yakın olmasından kaynaklanıyordu. Dün gece Cyn'i öptüğü yerdeki kızarıklığın hala durduğunu fark etti. Cyn'in sıcak nefesini ve dolgun göğüslerini hissediyordu. Cyn'in dudakları ıslak ve nefisti.

"Ben... ben sanırım güneşte çok kaldım,"

dedi Cyn. "Belki de içki başıma vurdu. Başım dönüyor."

"Belki otursak iyi olacak."

"Evet, belki."

Hatta Worth onun kendisinden ayrılmasını hiç istemeye istemeye onu sırtından tutup masaya doğru zar zor yürüttü. Cyn'i sandalyesine oturtup ona:

"Biraz su ister misin?" diye sordu.

Cyn yüzündeki terleri kokteyl bardağının altındaki peçeteyle sildi.

"Belki su içmek bana iyi gelir. Şişe suyu olsun lütfen."

"Hemen dönerim."

"Garson..." Cyn belli belirsiz bir el işareti yaparak garsonu çağırdı. "Arkadaşım bara su almaya gitti ve hala dönmedi. Acaba ona bir şey mi oldu? Siz onun nerede olduğuna bakar mısınız?"

"Onun gelmesi zaman alır. Yerinizde kaim, bayan."

Worth, dakikalardır orada beklediğini mazeret göstererek, kendine gürültülü kalabalık arasından güçlükle yol açarak, bara doğru ilerledi. Belki bardaklara biraz yaklaşırsa neler olduğunu daha iyi anlayabilirdi. Burada neler oluyordu?

"Bir şişe su lütfen," diye işi başından aşkın barmene seslendi.

"Selam."

Worth başını çevirdi. Bara yaklaşınca uçakta gördüğü o iki kadının da orada olduğunu fark etti. Gece için üzerlerine şıkırtılı bir şeyler takarak süslenmişlerdi. Küpeleri mini eteklerinden daha uzundu.

"Selam."

"Bizi hatırladın mı?"

Worth kaba bir şekilde onlara yanıt vererek:

"Evet hatırladım. Göğüs uçlarını kasten sırtıma sürten kadınları asla unutmam," dedi.

İki kadın da birbirlerine bakıp güleştüler. Kadınlar ona güvenmemişlerdi.

"Bugün seni kumsalda gördük."

"A, öyle mi?" diyen Worth siparişini almak için barmene tekrar baktı. Barmen bardan uzakta içkileri hazırlıyordu.

"Ağırlık çalışıyor olmalısın," dedi genç kadınlardan biri onu süzerek. "Harika bir vücudun var. Çok sert."

"Teşekkürler. Hey, barmen, benim suyum nerede?"

"Karın nerede?"

"Benim neyim? Oh, o benim karım değil."

Genç kadınlar birbirlerine bunu daha önceden anlamıştık der gibisinden bakiştılar.

"Gerçekten senin karın değil mi?"

"Biz yalnızca arkadaşız."

"Peki, şimdi o nerede?"

"Orada oturuyor. Kendini pekiyi hissetmiyor."

Worth elinde beş dolarlık bir banknot sallayarak yakınından geçen bir başka barmene işaret ederek yanına çağırdı.

"Bir şişe su, lütfen."

"Bil bakalım biz buradan sonra nereye gideceğiz?"

"Nereye?"

Worth kıbarca sordu, aklı başka yerdeydi, onların bu geceki planlarından daha çok suyun gelmesiyle ilgileniyordu.

"Biz gece kulüplerine götüren o tura katılacağız. Bilirsin, yetişkinleri götüren."

Worth kaşlarını kaldırdı.

"Gerçekten mi? Oldu, size iyi eğlenceler."

"Çıktığın kadın kendini iyi hissetmiyorsa, neden sende bizimle geliniyorsun?" diye kadınlardan biri cüretkâr bir şekilde sordu.

"Ben o tura daha önce katılmıştım."

Genç kadın sesini alçaltarak sordu:

"Peki, o tur denildiği kadar açık saçık mı?"

Ocrçekttra o işi sahnede mi yapıyorlar?"

gerçekten o turda eğleneceksiniz." Worth'- un alaycı ses tonundan onun ne demek istediğini bir türlü anlayamadılar.

"Oh. lütfen bizimle gel."

"Teşekkür ederim, ama dediğim gibi, ben yer dansını zaten daha önce izlemiştim."

Worth elinde tuttuğu beş dolarlığı alıp paranın üstünü vermeyi teklif bile etmeyen barmenin elinden bir şişe su ve bardak aldı.

Genç kadınlardan biri, Worth onlardan ayrılmak üzereyken, onu kolundan tutup onu ikna etmeye çalışarak:

"Fakat oraya gitmek üçümüz içinde çok eğlenceli olacaktı," dedi.

"Öyle olacağından hiç şüphem yok. Fakat beni yok bilin. Eğlenmenize bakın."

Worth kolunu çekip, barın etrafından uzaklaşırken genç kadınların ikisinin de yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. Worth onlara üzüntüyle başa sallayarak, Cyn'in yanına doğru yürüdü.

Ama masaya gittiğinde Cyn orada yoktu. Masalarında oturan çift Meksika birasıyla dolu bardaklarının arkasından birbirlerine ateşli ateşli bakıyorlardı.

Worth kendi masalarına geldiğinden emin olmak istedi. Sonra masadaki çifte sordu.

"Affedersiniz az önce burada oturan bayan şimdi nerede?"

Çift Worth'ün bu sorusu karşısında rahatsız edilmiş gibi ona suratlarını astılar.

Adam ona:

"Buradan kaybol!" dedi.

"Ama onu görmüş olmalısınız. Birkaç dakika öncesine kadar bu masada oturuyordu. Ballı kahverengi saçları var."

"Buraya geldiğimizde masa boştu," dedi kadın.

"Ama..."

"Bak, eğer kadını kaybettiysen bu seni sorunun. Benim değil. Buradan hemen kaybol. Yoksa seni yöneticiye şikâyet etmemi mi tercih ederdin?"

Worth elindeki su şişesi ve bardağı masaya bırakıp adama güzelce bir ders vermek istedi. Fakat son bir kez daha dans pistine bakıp Cyn'i orada göremeyince gece kulübünden çıkmaya karar verdi.

Fakat kulüp o kadar kalabalıktı ki, Worth'ün çıkması çok zordu. Kapıdan dışarı çıkması epey bir zamanını almıştı.

Worth jcepinin park ettiği otoparka gitti. o sırada Cyn'i bir taksiye binmek üzereyken görüp onu birden bire durdurdu.

"Cyn!"

Cyn durdu, karşısında Worth'ü görünce büyük bir şaşkınlıkla ona:

"Selam!" dedi.

"Tüm diyeceğin bu kadar mı?"

Taksi kuyruğunda bekleyen herkes, Worth'- un Cyn'e bağırışlarını duyunca bakışlarını onları üzerine dikti. Cyn'i üst kolundan tutarak onu taksi kuyruğundan çekip çıkarttı.

"Neden bana böyle davranıyorsun? Nereye gittiğini sanıyorsun sen?"

"Odama."

"Bana haber vermeden mi?"

"Meşguldün."

"Evet, sana su getirmekle meşguldüm."

"Seni yine o kadınlarla konuşurken gördüm."

"Onlarla barda tamamen rastlantı üzeri karşılaştım."

"Bende... şey düşünmüştüm."

"Yani onlarla takılacağımı mı?"

"Barda gördüğün bir kadını hayatında ilk kez tavlama çalışmıyorsun, değil mi?"

"Asla aynı anda iki kadınla olmam!"

"Bak dostum. Eğer sen ve karın aranızdaki tartışmayı hemen kesmeyecekseniz, derhal burada uzaklaşın. Kavganızı duymak istemiyoruz."

Kendilerini küçük bir topluluk izliyordu. Worth kendine bağırma cesareti gösteren adama homurdanarak Cyn'i otoparka götürdü.

"Kahretsin beni bir daha asla bu şekilde korkutma," dedi Worth jeepin kapısını açıp Cyn'in binmesine yardımcı olurken.

"Şunu bilmen gerek, Worth," dedi Cyn, "Ben yetişkin bir kadıyım. Elbette, kendi başıma bir taksiye binip, odama gidebilirim."

"Sen çok safsın," dedi Worth kontağı çalıştırmak için anahtarı çevirirken. "Orada seni gözleriyle soyan o herifleri fark etmedin mi?"

"Beni gözleriyle mi soyan?"

"Evet. Güzel ve yalnız bir kadın böyle bir mekânda her zaman köpek balıklarına yem olur. Dans pistindeki hareketlerin baştan çıkartıcıydı. Muhtemelen çoğu erkeğin seni gözlediğinin farkına bile varmamışsındır."

Cyn, Josh'un satılığa çıkartmadığın malını asla pazarlama dediğini hatırlayıp rahatsız olarak Worth'e ağzı açık bir şekilde bakakaldı.

"Ben hiçbir şeyi kasten yapmadım..."

"İşte bu nedenle birileri gözlerini üzerinden alamadı. Bir daha sakın bu şekilde benim habere olmadan bir yerlerden kaçma. Beni çok kor* kuttun." deyip Cyn'e ders verdi."

Akapulko'nun ana yollarındaki trafik sıkı. şıklığından arabalar adım adım ilerliyordu. Onlar da trafiğe takılmışlardı. Trafik ışıklarının değiş, meşini beklerken, oradaki birkaç genç çocuk ellerindeki bezlerle arabanın ve camların tozlarını almaya başladılar.

"Seni üzmem istememiştım," dedi Cyn. "Oradan sessizce ayrılarak sana bir iyilik yapacağımı düşünmüştüm."

"Bir iyilik mi? Gracias, gracias," dedi Worth arabayı silen genç çocuklara bozukluk vererek. "Şimdi hızlanalım," diyerek arabayı bir ileri vitesi geçirdi.

Fakat çok fazla ilerleyemediler. İlerde tam yolun ortasında bir kamyon bozulmuş, tüm istikametlere giden yolu tıkiyordu.

"Sana Dallas'tan ayrı İmadan önce de söylediğim gibi, sana engel olmak istemiyorum," dedi Cyn Worth vites değiştirirken. "Tüm gününü beni eğlendirmek için harcıyorsun. Bunu önce kumsalda, sonra alışveriş merkezinde daha sonra da tepeye tırmanırken yaptın."

"Onları yapmay» ben de istedim."

"Ben de ortadan toz olup senin geceni güzel geçirmeni istedim... yani o kadınlarla istediğini yapman için seni serbest bırakmayı istedim/*

Worth ona üzüntüyle baktı. Trafik sıkışıklığını fırsat bilerek doğruca arabalarının yanına koşup örtü satmaya çalışan adamdan hiçbir şey almadı.

"Benim hakkımda böyle sığ düşündüğüne çok üzıldüm Cyn. Evet, geçmişte bazı çılgınlıklar yaptım. Fakat sen ve Tim'le Houston'da birlikte kaldığımız o geceden sonra menage a trois başka hiçbir çılgınlık yapmadım."

Kahretsin. Worth, Tim'i artık aklına getirmemeyi diledi. Bütün gün Cyn'e özel bir ilgi gösterdiğinden ötürü suçluluk duygusu tüm benliğini yiyip bitiriyordu. Cyn gece kulübünden ondan habersiz ayrıldığında, aslında onun başının dertte olup olmadığını merak etmemişti. Onu üzen şey Cyn'in başka erkeklere bakmasını kıskanmasıydı.

Cyn'in başka erkeklerle dans edebileceğini, onların Cyn'in tenine dokunduklarını, parfümünden hoşlandıklarını düşündükçe çılgına dönmüştü. Acaba Cyn'i kıskanmaya ne hakkı vardı ki° Onun için endişelenmesi tamam. Ama ya onu kıskanması ne oluyordu?

Kamyon yan şeride geçince trafik açıldı worth neredeyse aklından geçenleri yüksek sesle söyledi

"Benim niyetim iyiydi Worth/" dedi Cyn yumuşak bir sesle ondan özür dileyerek. "Ben yalnızca senin onlarla daha mutlu olduğun izlenimine kapılmışım. Çünkü ben bütün gün senin peşindeydim. Yalnızca seni rahat bırakıp, başkalarıyla da arkadaşlık kurman için fırsat vermek istemişim/"

"Ortadan toz olarak mı?"

Cyn ona bir süre baktı. Omuzlarını onun dediklerini kabul etmiş gibi hafifçe sallayarak, elini onun bacaklarının üstünden çabucak çekti.

"Bak Cyn, eğer senden ayrılmak istersem önce sana haber veririm, tamam mı? Benden böyle bir söz duymadığın sürece halimden memnun olduğumu varsayabilirsin."

"Güzel."

Şehirden uzaklaşarak, birbirleriyle hiç konuşmadan sessiz bir şekilde sahil yolundan otellerine doğru ilerlediler. Bu sessizlik sanki çok yakında yapacakları bir kavganın öncüsü gibiydi. İkisi de bu sessizlikten hoşlanmıyordu. Ama Worth önce Cyn'in bir şeyler söyleyeceğini biliyordu ve ilk sözü ona bırakmıştı. Yanılmamıştı. Cyn en solumda konuşmaya başlamıştı.

"Onların aklından geçen nedir?"

"Kimlerin?"

"O kadınların?"

"İğrenç bir gece kulübüne gitmek."

Worth başını Cyn'e çevirerek onun yüzünün alacağı şekli görmek istedi. Cyn'in şaşkınlık ve merakla karışık tepkisine bakarken gülmeye başladı.

"Gitmek ister misin?"

Cyn, onun kocaman yuvarlak gözlerine doğru birkaç kez baktıktan sonra, konsüle uzanarak:

"Oraya biz de gidelim mi?" dedi.

Worth duyduklarından şaşkına dönerek, kahkahayı bastı.

"Dalga mı geçiyorsun? Ladonia'nın gazabından korkarım."

"Ladonia nereye gittiğimizi bilmek zorunda değil."

"Fakat bunu öğrenecek olursa beni oyar. Senin akimi çelmenin sorumluluğunu üzerimde taşımak istemiyorum."

"Onlar gerçekten sana bunu mu teklif ettiler?"

"Evet."

"Gerçekten mi? Bana dürüstçe söyle."

"Dürüstçe. Sana söyleyeceklerim işte bu kadar;"

Worth'ün düşünmek istediği son şeyse Cyn'- Le ilişkiye girmekti. Fakat odalarının terasında mum ışığında birbirlerine karşı sarhoş rolü yaparken düşünebildiği tek şey yalnızca Cyn'le sevişmekti.

Birbirlerine bakıp gülüştüler ve birbirlerini süzmeye başladılar. Worth'un aklından geçen tek şey acaba Cyn'in üzerindeki giysisini T-şört ve pantolonla değiştirirken içine sutyen takıp takmadığıydı. Derken Cyn'in içine sutyen takmadığını kanıtlarcasına yumuşacık bir okyanus rüzgân Cyn'- e çarptı. Bu kez Worth, Cyn'in bluzundan beliren meme uçlarını görerek kendini çok suçlu hissetmeye başladı.

Işıkları kapadıktan sonra Worth yatakta kendi tarafına yattı. Sırtını ona çevirdi içinden kendi kendine bu kadına beslediği hislerden ötürü lanetler yağdırıyordu. Yalnızca çok aşağılık bir erkek en yakın erkek arkadaşı öldüğünde onun dul eşine göz koyabilirdi. Üstelik onun bu ilgisinden dul eşi farkında değilse.

Tanrıya şükürler olsun ki onun ilgisinden Cyn'in haberi yoktu. Şükürler olsun ki, Cyn'in Worth'ün memesini okşamak için yanıp tutuştuğunu bilmiyordu. Worth Cyn'e dokunup onu rahatsız etmektense parmaklarının kesilmesini ter cih ederdi.

Tanrıya şükürler olsun ki, Worth'ün kulağının tam arkasında bıraktığı, artık solmaya yüz tutmuş o kızarıklığı her gördüğünde, hemen aklına Cyn'in teninin tadının geldiğini bilmiyordu. Onu daha ilk öpüşünde, Cyn'in teninin tadı Worth'ün beyninde kalıcı bir iz bırakmıştı. Geçen geceki o öpücükten kendini ne kadar suçlu hissetse bile, onu bir kez daha öpmeyi arzuluyordu.

Worth artık hayalinde canlandırdığı fantezilerine dur diyemiyordu. Aynı zamanda Cyn'i gördüğünde vücudunun tepkisine de engel olamıyordu. En sonunda kendini çok rahatsız hissedip, teras kapısından çıkarak kendini terastaki serin havuz suyunun içine bıraktı.
oOOÖOOo

yn su şıkırtısının sesine uyandı. Yataktan kalkıp, açık bırakılan teras kapısına doğru yürüdü. "Worth?"

Worth havuzun içine girmiş, öylece duruyordu.

"Seni uyandırdım mı? Üzgünüm."

"Burada ne yapıyorsun?" Sorduğu sorunun ne kadar aptalca olduğunu anlayan Cyn bu sefer sorusunu başka şekilde sordu.

"Gecenin bu saatinde neden yüzüyorsun?"

"Uyuyamadım."

Cyn havuzun tam ortasına gelerek, çıplak ayaklarını ucundan suya sokarak:

"Bir şey mi oldu." dedi.

Worth su çenesine gelinceye kadar iyice dibe gitti.

"Hayır. Hayır, bir şey yok. Sadece yorgunum. Sen yatağa dön. Bende birazdan gelirim."

Cyn, Worth'un kendisinden ona havuzda eşlik etmesini istemesini beklemişti. Oysaki Worth'ün yalnızlığı, bariz bir şekilde Cyn'e tercih ettiğini anlayınca, Cyn kapıya doğru gitti. "Öyleyse sabaha görüşürüz." «

"Tamam, iyi uykular."

Cyn, yumuşak bir şeyin üstüne basınca yere baktı, Worth'ün gece uyurken giydiği şortuna bastığını fark etti. Onun çıplak olduğunu anlayınca, çabucak süitine dönüp ardından teras kapısını kapattı.

Ertesi sabah, Worth'ün neden gece yarısı çırlıçıplak suya daldığını düşünmeye başladı. Oysaki Cyn'in güçlü hafızası onu tamamen yanıltmamıştı. Kader ona basit bir oyun oynamıştı.

Onlar kahvaltıda terasta oturmuş kahvelerini yudumlarken, alt kattaki dağ manzaralı süitlerden birinde kalan bir çiftin çıplak olarak havuzda oynadığını gördüler.

Worth ve Cyn onları görmemiş gibi davrandı fakat ikisinin de gözleri alttaki terasa dikilmişti. Çıplak çift birbirleriyle uzun süre oynastılar, sonunda Worth ve Cyn onları görmemiş gibi davranmaktan vazgeçip gülüşmeye başladılar. Böylece onları kaldıkları yerden dikizlemeye devam ettiler.

Çiftin ihtiraslı oynanması uzun bir öpücükle son buldu. En sonunda, birbirlerine havlu sararak odaya girip gözden kayboldular.

Worth haşin bir şekilde sandalyesini masadan uzaklaştırıp çabucak peçeteyle ağzını sili terastan içeri girdi. Cyn, ondan birkaç dakikason- ra içeri girdi. O arada Worth, mayosunu çürü giymişti bile, vücuduna güneş losyonu sürüyordu.

Kumsala giderken, Cyn'in gözleri arabayı kullanan Worth'c takıldı. Cyn, jeepi kullanan Worth'- ün vites değiştirip gaz ve debriyaja basarken kaslı bacaklarının hareketinden mest olmuştu. Acaba bacağındaki kıllar hep sarı renkte miydi, yoksa dün denize girerken teninin rengini koyu kumrala çeviren güneş, kıllarının da mı rengini açmıştı?

Cyn dikkatini muhteşem deniz manzarasına vermeye çalışsa da, yolculuk boyunca gözlerini ve aklını Worth'ün güzelliğinden alamıyordu.

Worth, jeepi park edip indi. İkisi birlikte kumsala doğru yürüdüler.

Worth:

"Burada güneşlemeye ne dersin?" diye sordu.

Cyn bunun üzerine güneşin geliş açısına, dalgaların kırılma mesafesine ve tıpkı kendileri gibi kumsalda güneşlenen diğer turistlerle aralarındaki boşluğa baktıktan sonra, güneşlenecekleri yeri başıyla onaylayarak:

"Burası çok mükemmel," dedi.

Worth kumsala havluları yaydı. Cyn kendi havlusuna oturdu.

"Sırtına biraz güneş kremi sürmemi ister misin?"

Cyn:

"Hayır, teşekkür ederim," dedi. "Bugün yalnızca ön tarafımı güneşe tutacağım," dedi.

Worth, Cyn'i gerdamndan bacaklarına kadar süzdü. Uyandıklarında Cyn karın kısmında bir şeylerin kıpırdadığını hissetmişti.

"Dün... dün gece yüzmekten zevk aldım mı?"

"Hımm. Üzgünüm galiba seni rahatsız ettim."

Evet, Cyn rahatsız olmuştu. Ama Worth'ün anladığı anlamda değildi bu rahatsızlık. Worth, art üstü uzanmak için eğildiğinde, karnı sert bir şekilde içine girip göğüs kafesi belirginleşmişti.

Cyn, gözlerini Worth'ün göbeğinden çıkıp mayosunun kemerine kadar uzanan vücut kıllarından çabucak uzaklaştırdı.

"Beni rahatsız etmedin. Ne zaman yatağa girdiğini bile hiç duymadım."

Oysaki bu kocaman bir yalandı. Cyn, Worth odaya gelinceye kadar uyumamıştı. Worth odaya girdiğinde kendisinin uyanık olduğunu anlamaması için, vücudunda gözlerinden başka hiçbir yeri kıpırdatmamış, düz ve gergin olarak uzanmıştı.

Worth:

"Yüzmek beni rahatlattı," dedi. "Yastığa başımı koyar koymaz hemen uykuya daldım."

Worth'ün bu yalanı ise gözündeki opal güneş gözlüklerinin altında gizleniyordu.

Birbirlerine karşı haddinden fazla kibar fakat bir o kadar da dürüst olmamalarını Cyn daha en başından çok rahatsız edici bulmuştu. Bu iki sıkı eski dost, ne zaman birbirlerine karşı temkinli davranan birer iki yabancı olmuşlardı.

Cyn, bunun ne zaman olduğunu hemen anladı. Cyn, ilişkilerinin boyutunun, Worth onun önünde bluzunu giyip çıkartırken sırtında beliren kaslarına, onun göğsündeki kılların uzunluğuna, gü- lümsediğinde masmavi parlayan gözlerinden etkilenip, başka kadınların ona bakışlarını kıskanma-

Worth:

"Burada güneşlemeye ne dersin?" diye sordu.

üzerine güneşin geliş açısına dalgalann kırılma mesafesine ve tıpkı kendileri gibi kumsalda güneşlenen diğer turistlerle aralarındaki boşluğa baktıktan sonra, güneşlenecekleri yeri başıyla onaylayarak:

"Burası çok mükemmel," dedi.

Worth kumsala havluları yaydı. Cyn kendi havlusuna oturdu.

"Sırtına biraz güneş kremi sürmümi ister misin?"

Cyn:

"Hayır, teşekkür ederim," dedi. "Bugün yalnızca ön tarafımı güneşe tutacağım," dedi.

Worth, Cyn'i gerdanından bacaklarına kadar süzdü. Uyandıklarında Cyn karın kısmında bir şeylerin kıpırdadığını hissetmişti.

"Dün... dün gece yüzmekten zevk aldın mı?"

"Hımm. Üzgünüm galiba seni rahatsız ettim."

Evet, Cyn rahatsız olmuştu. Ama Worth'ün anladığı anlamda değildi bu rahatsızlık.

Worth, sırt üstü uzanmak için eğildiğinde, karnı sert bir şekilde içine girip göğüs kafesi belirginleşmişti-

Cyn, gözlerini Worth'ün göbeğinden çıkıp mayosunun kemerine kadar uzanan vücut kıllarından çabucak uzaklaştırdı.

"Beni rahatsız etmedin. Ne zaman yatağa girdiğini bile hiç duymadım."

Oysaki bu kocaman bir yalandı. Cyn, Worth odaya gelinceye kadar uyumamıştı. Worth odaya girdiğinde kendisinin uyanık olduğunu anlamaması için, vücudunda gözlerinden başka hiçbir yeri kıpırdatmamış, düz ve gergin olarak uzanmıştı.

Worth:

"Yüzmek beni rahatlattı," dedi. "Yastığa başımı koyar koymaz hemen uykuya daldım."

Worth'ün bu yalanı ise gözündeki opal güneş gözlüklerinin altında gizleniyordu.

Birbirlerine karşı haddinden fazla kibar fakat bir o kadar da dürüst olmamalarını Cyn daha en başından çok rahatsız edici bulmuştu. Bu iki sıkı fıkı dost, ne zaman birbirlerine karşı temkinli davranan birer iki yabancı olmuşlardı.

Cyn, bunun ne zaman olduğunu hemen anladı. Cyn, ilişkilerinin boyutunun, Worth onun önünde bluzunu giyip çıkartırken sırtında beliren kaslarına, onun göğsündeki kılların uzunluğuna, gü- lümsediğinde masmavi parlayan gözlerinden etkilenip, başka kadınların ona bakışlarını kıskanma

ya başladığından beri, ikisinin arasındaki ilişkinin farklı bir boyuta doğru ilerlediğini anlamıştı.

İşte bu nedenle Cyn bir gece önce gittikleri gece kulübünden kaçarcasına çıkmıştı. Worth'ün kendisinden hoşlanmasına engel olmak istemiyordu. Fakat aynı zamanda Worth'ü onla flört etmek isteyen iki kadınla birlikte buluşması için, Cyn zorlamıştı.

Şimdi bu kıskançlıkta nereden çıkıyordu?

Worth'ün kendisini uzun uzun süzen Cyn'in bakışlarını fark etmemesi mümkün değildi. Ama Cyn'i dansa kaldırdığında Cyn'in aklından farklı bir şey geçmediğini de çok iyi biliyordu. Cyn masaya dönmek istediğinde Worth'ün yüzü asılıp gerginleşmemiş miydi?

Sadakat ve mertliği Worth'ün Cyn'e olan duygularını belli etmesine engel olmuştu, belki de onunla dost kalmayı daha çok sevmişti. Bir erkeğin ilgisini çekmek için yanıp tutuşan bir dulun zalimce davranması çok üzücüydü, bu nedenle Worth ona karşı hoşgörülü olmayı

denedi. Cyn, kendini aptal yerine koyuyordu. Worth onun tavrından rahatsız olmasına rağmen, ona karşı tavır alamayacak kadar yumuşak kalpliydi.

Cyn acınması gereken bir obje olmaksızın ölmeyi tercih ederdi. Hala kendine yardımcı olamıyor ya da bu utanç verici davranışlarından bir türlü kurtulamıyordu. Kıskançlıktan olmasa bile neredeyse suçluluktan ölecekti.

Cyn sürekli Tim'le hayalinden konuşup ona:

"Üzgünüm. Birden Worth'ten hoşlanmaya başladım. Ondan gözlerimi alamıyorum," diyordu.

Amacı aptalcaydı. Kendine çok kızıyor ve hatta ona karşı his beslediği için bundan rahatsız oluyordu.

Sürekli Worth'ün başkaları ile mutlu olması için, ona karşı iyi dileklerine rağmen gözleri hep Worth'ün üzerindeydi. Gözleri ansızın Worth'ün kalçalarına ve onun arasındaki şişkinliğe takılmış- tı. içinde yanıp tutuşan ateş Cyn'i yakıp tüketti. Biraz inleyerek kendine geldi.

Worth güneş gözlüklerini yukarı kaldırarak Cyn'e baktı.

Cyn yaklaşık yarım mil ötedeki binaların çatılarını gösterir gibi bir hareket yapıp:

"Markete gitmeyi düşünüyorum," dedi. "Brandon ve Ladonia'ya biraz hediyelik bir şeyler alacağım," dedi.

Worth oturduğu yerden kalkıp yol boyunca ona eşlik etme-ye hazırlanırken Cyn onu durdurdu.

"Benimle gelmek zorunda değilsin. Rahatını kaçırmayayım."

"Tek başına oraya kadar gidebilecek misin?"

"Elbette gidebilirim. Giderken yol boyunca pek çok yerden seni görebileceğim. Çok kalmam "

Cyn, ayağına bir şeyler geçirip çantasını kaptığı gibi yola koyuldu. Kumsaldan gelirken gördüğü mağazadan marihuana, seramik tabaklar ve deri sandaletler almayı istiyordu.

Cyn, alışveriş merkezine vardığında, sazla kaplı çatı ona hoş geldin gölgesi yapmıştı. Buradaki dükkânlar bir gün önce şehirde gittikleri alışveriş merkezine oranla çok daha vasattı. Ama burada alışveriş yapmak daha önceki gittikleri alışveriş merkezinden bir şeyler almaktan daha keyifliydi, çünkü burada en azından pazarlık yapılabiliyordu. Cyn, orada bir saatin nasıl geçtiğini bir türlü anlayamamıştı.

Güneş çok kızgın ve Pasifik rüzgârı çok kuwetliydi. Cyn, susamaya başlamıştı. Worth'iin yanına varmadan önce, yolunun üzerindeki bir büfede durup, ikisine kumsalda servis yapan garsonun getireceği uzun bir buzlu içecek siparişinde bulundu.

Worth'ün yanına vardığında, kumsalda çıplak ayakla, elinde çantasıyla, o kadar uzun yol yü-

rüldüğü için tamamen bitip tükenmişti. Hemen onun arkasında dizlerinin üstüne çömeldi.

"Vav. Mahvoldum ama gezmeye değerdi. Anneme gümüş bir bileklik aldım onu çok sevecek. Aynısından kendime de almadan edemedim. Brandon'a da bir kırbaç aldım. Onu ihmal mi ettiğimi düşündün?"

Worth hiç kımıldamadı. Ona bir şey de söylemedi.

"Worth?"

Worth'ün karnı düzenli bir şekilde şişip sönüyordu. Uyuyakalmıştı. Cyn, tam arkasında uzanan Worth'ü süzmeye başladı. Rüzgâr onun göğsüne çarpıp, alnına düşen koyu sarı saçlarını havalandırıyor. Başından ensesine doğru ter akıyor ve boğazında V şeklinde birikiyordu. Yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Worth'e son kez daha dikkatle baktı.

"Worth?"

"Timm?"

Burnunu çekerek, göğsünü daha da şişiren derin bir soluk aldı. Hala tam olarak uyanmamıştı. Elini kaldırarak Cyn'in kalçasına koydu ve bir aşağı bir yukarı onu okşamaya başladı.

"Worth?" Cyn onu sarsarak seslendi. Sesi o kadar inceydi ki, rüzgârda dağılıp gitti.

Worth yavaş yavaş uyanarak uykulu bir ses-le:

"Selam," dedi.

"Selam."

Worth daha sonra elleriyle Cyn'in kalçaları- m okşadığını fark etti. Hemen uzandığı yerden kalkıp dik bir şekilde oturup ellerini onun kalçalarından çekti.

"Ben, uyuyakalmışım... Rüya görüyordum. Sen alışverişten döndün mü? Saat kaç?"

Worth güneş gözlüklerini çıkartarak, elini yüzüne götürdü. Uyurken üzerine örtüverdiği havluyu üzerinden attı.

"Alışverişte ne kadar kaldın?"

"Bir saatten biraz fazla."

Bu arada Worth'un omuzlarının arkasından elinde içkilerle gelen garsonu gördü. Cyn, garsonun geldiğine sevinmişti. Çünkü ağzı kurumuştı.

"Susadın mı?"

"Evet. İyi görünüyor. Teşekkürler."

Worth garsona bahşış verdi ve içkisinden kocaman bir yudum içti. Sonrada Cyn'in alışveriş torbasına bakarak:

"Güzel şeyler almışsın," dedi.

Cyn ona neler aldığını tekrar söylemeye başladı. Cyn satın aldığı kırbaçtan söz ederken Worth

ona bakıp sıırıttı. Brandon ona ayrılmadan önce verdiğim silah ve senin şimdi aldığın kırbaçla tam bir terör estirecek."

Cyn buna üzülerek:

"Ben bunu öyle düşünmemiştim," dedi.

"Ben de oraya gidip Bayan Hardiman ve Ladonia için birkaç hediye alacağım."

"O zaman ben de senle gelirim. Artık oradaki tüm dükkânlarda ne var ne yok çok iyi biliyorum."

Worth ona:

"iyi pazarlık da eder misin?" diye sordu.

"En iyi şekilde. Ya da en kötü şekilde, buna sen karar vereceksin."

Cyn, yapacağı pazarlığı Worth'ün beğenmemesinden korkmuştu. Fakat sonunda yeterince cesaretini topladı. Bunu yaptığında kendini incinmiş, mahcup ve utangaç hissetti.

Cyn, sebebini bir türlü bilemediği sıkılganlığını artık üstünden atmak için, daha önce hiç olmadığı kadar coşkulu bir şekilde:

"Diyelim ki burada bir saatliğine verilen kiralık atlar var. O atlara kumsalda binmek çok hoş olurdu. Ne düşünüyorsun at kiralayalım mı?" dedi.

"Harika olur. Bunu sonra araştıralım "

Fakat hiç ata binmediler. Alışverişte yapmadılar. Güneş, içkilerin içindeki likör ve birlikte paylaştıkları acayip duygular ve bunların hepsi onların çevreleriyle ilgilenmelerine engel oluyordu.

O sıcak öğleden sonrasını dışarıda geçirdiler. Kumsalda havlularını yan yana atarak birbirlerine çok yakın oturdular. Başarısız bir şekilde birbirlerine bakmamaya çalıştılar.

"Ne yapmak istersen sana ayak uydururum."

"Sen söyle."

"Benim için fark etmez."

"Ama sen de bir şeyler istemelisin."

Kumsaldan ayrıldıklarından beri, defalarca düşünmelerine rağmen o gece ne yapacaklarına bir türlü karar veremediler. Pek çok seçenek üzerinde düşünmelerine rağmen hala bir karara varamamışlardı. Şu an teraslarında otunmuş, Worth'ün bardan hazırladığı

karışık kokteyllerini yudumlu- yor, dev gibi kıpkırmızı güneşi adeta yutan Pasifik ufkunu izliyorlardı.

Worth'ün üzerinde şortu vardı. Cyn ise duş aldıktan sonra giydiği bornozunu hala üzerinden çıkartmamıştı. Cyn, ıslak saçlarına bir havluyu türban gibi dolamıştı. İkisi de işlenmiş demirden yapılmış kokteyl sehпасına ayaklarını uzatmış, çıplak ayakları birbirine değiyordu.

"Eğer otelden yemek siparişinde bulunursan bir saat içinde terasa mum ışığında akşam sofrası hazırlarlar. Hem de ikimiz de aşağıya yemeğe inmek için üstümüzü değiştirmek zorunda kalmayız..."

Worth bunu teklif ettiğinde Cyn ona şaşkınlıkla ağzı açık bir şekilde baka kaldı.

Worth sözlerine ilave ederek:

"Ya da akşam yemeği için dışarı çıkabiliriz," dedi.

Worth renkli broşürü eline aldı.

"Ne gibi bir şey yemek istersin, yerel mutfaktan mı yoksa Continental bir şeyler mi olsun? Yoksa deniz ürünleri mi? Ne istersin?"

"Otelin restoranına inmeye ne dersin?"

Worth elinde tutarak terasa getirdiği broşürü gösterdi. Yazanları Cyn'e okuyarak:

"Continental yemek yapan restoranın yanına dört yıldız koymuşlar. Üstelik orda canlı müzik ve muhteşem bir körfez manzarası varmış. Ne dersin oraya gidelim mi?" diye sordu.

"Oraya gitmek çok hoş olacak. Trafikle boğuşmayacağız. Sadece tek yapacağımız aşağı doğru Yürümek olacak."

Fakat Cyn gidecekleri restoranın gürültülü ve kalabalık bir yer olabileceğini düşünmemişti. Orada Worth'le mum ışığında birbirlerine oldukça yakın bir şekilde yemek yiyeceklerini sanıyordu. Yaşantısındaki sıkıcı dengeyi bozacak ufacık bile olsa bir şeylerin değişmesini istiyordu. Fakat bu değişikliklerin Worth'le gerçekleşeceğine inanmıyordu. Kendisi sürekli gidip gelen dalgalanma yerine ufacık kalıcı bir değişikliğe bile razıydı.

Cyn, Worth'e karşı hiç aptalca davranışta bulunmak istemiyordu. Fakat içinde bulundukları baştan çıkartıcı ve egzotik ortamda onunla baş başa olmak belki de onun hayatı boyunca vicdan azabı çekeceği bir şey yapmasına sebep olabilirdi. Böylece aralarındaki dostluğun devam etmesi de tehlikeye girebilirdi.

Açıktığını söylemek gerekirse Worth'te onla baş başa kalmayı istemiyordu.

"Harika bir fikir," diyerek elindeki broşürü hızla masaya attı.

"Geçen gece giydiğim elbiseyi bir kez daha giymek zorunda kalacağım."

"Harika." Worth sandalyesinden kalkarken omuzlarını silkeledi. "Başka bir içki daha alır mıydın?"

"Hayır istemem. Ama sen ben giyinirken bir şeyler içebilirsin. Benim giyinmem biraz uzun sürecek."

"Bunu neden yapıyorsun?" Worth, Dallas'tan birlikte ayrılmadan önce ne kadar samimi iki

arkadaş olduklarını hatırlatırcasına son derece ra-

*

hat ve dostça sordu. "Kadınlar neden giyinmek için bu kadar aptalca çok uzun zaman harcarlar?"

Cyn, şen şakrak ses tonuyla:

"Çünkü erkekler bizlerin her zaman muhteşem görünmemizi isterler. Bu da hazırlanmak için saatler gerekir demek," diye cevap verdi.

"Bunun için mi? Kumsaldan döndüğümüzde onca rüzgâra, güneşe ve kuma rağmen sen yine de oldukça güzel görünüyordun."

İkisinin de gözleri bir süre birbirine kenetlendi. Cyn, yavaşça gözlerini kaydırarak utangaç bir şekilde:

"Teşekkür ederim," dedi ve doğruca banyoya doğru koştu.

Bu bakışma ikisinin de elbiselerini giyip hazırlanmalarından bir saat önce olmuştu. Bir önceki gün giydiği beyaz elbisesi, Cyn'in daha da koyulaşan güneş yanığı teninde, bu sefer daha da güzel durmuştu. Worth, ipek bir ceket soluk pembe

*

bir gömlek ve keten bir pantolon giymişti, ikisi bir birine çok uyumlu bir çiftti. Sütlerinden ayrılırken bununla gurur duymuşlardı.

Restoran aşağı yukarı otel merkezinin tam ortasında yer alıyordu. Fakat yine de oraya kadar yürümek epeyce zaman alıyordu. Cyn, ansızın durduğunda fazla uzağa gidemediler.

"Tepeler, onlan tırmanırken ayak bileğim umarım sakatlanmaz."

"Otele dönüp jeepi getirmemi ister misin?"

"Hayır istemem. Yürümek için çok güzel bir gece. Fakat bir yerlere takılıp düşmek istemiyorum. Zaten çorap giymedim."

Worth'ü destek olarak kullanıp yüksek topuklu sandaletlerini ayağından çıkarttı.

Worth gülümseyerek Cyn'in çıplak ayaklan- na baktı. "Çok pratiksin Cyn. Pek çok kadın bu kadar pratik değildir. Senin bu huyun çok hoşuma gidiyor."

Cyn ona gülümseyerek:

"Yıllar sonra pratik biri olduğuma mı karar verdin?" dedi.

"Hayır. Senden daha Tim bizi ilk tanıştırdığı gön horlanmıştım."

Daha sonra Worth öne doğru eğilerek şakayla karışık bir şekilde ona:

"Daha o zamanlar her gece dişlerini diş ipiy le temizlediğini bile bilmiyordum," dedi.

"Bu oyun iki kişiyle oynanır, Bay Lansing." Cyn'in gözleri iki yeşil çizgiye dönmüştü. "Sen her zaman yataktan kalkarken yastığını alıp yere atarak mı güne başlıyorsun?"

"Sol ayağındaki kemik koruyucu silikon yastığı ne zamandır kullanıyorsun?"

"Ya sana ne demeli, saçlarını ne zamandır bebe şampuanı ile yıkıyorsun?"

"Şimdi. Eğer bebe şampuanı kullandığım için beni küçük düşürücü sözler sarf edeceksen, ben de daha da kabalaşmak zorunda kalırım."

Cyn, dalga geçerek:

"Ne gibi?" dedi.

Cyn'in atkuyruğu saçını aşağı doğru çekerek:

"Tıpkı yüzüne düşen saç tellerinin daha açık olması için o bölgede sürekli limon suyu sürmen gibi," dedi.

"Demek şimdiye dek benim tüm güzellik sırlarımı öğrendiğini sanıyorsun?"

İkisi de gülüşerek birbirlerine sınıksı sarıldılar.

"Ben de senden hoşlanıyorum Worth."

Kucaklaşmayı bıraktıklarında worth, Cynin ellerini tuttu. Restorana doğru birlikte el ele yürü-meye başladılar. Restoran kapısından içeri girerken Cyn hemen sandaletlerini giydi ve körfez manzarasına ve tıpkı mücevher gibi ışıldayan liman manzarasına bakan rezerve ettikleri masaya doğru yürüdüler.

•

Masalarının üzerindeki şamdanın içindeki ışık okyanus esintisi nedeniyle adeta dans eder gibi bir yanıp bir sönüyordu. Komşu dağların sırtlarında sık sık şimşekler çakıyordu. Ancak onlara hizmet eden garson birkaç saat kadar yağmur yağmayacağını söylemişti. Şimşekler oldukça dostane görünüyordu, meşum değildi. Restoranda hafif hafif çalınan flüt ve harp sesi insanın içine huzur veriyor ve herkes rahat rahat konuşmasına devam edebiliyordu.

Müzik ne zaman ikisi göz göze gelse durak- sıyordu.

Restorandan ayrılırken Cyn:

"Yemekler, tabakta bırakılmayacak kadar lezzetliydi. Sanırım bu tepeden beni sırtında çıkartmak zorundasın," dedi.

Worth, Cyn sandaletlerini tekrar ayağından çıkartırken ona destek oldu. Worth Cyn'in sandaletlerini eline alarak üzerindeki ipek ceketin birini bir cebine diğerini de öbür cebine koydu.

Otele doğru yürürlerken Worth:

"Acele etmeyelim," dedi. "Zamanımız var," dedi.

Onlarında tam yaptığı buydu. Kıvrımlı yoldan tepeyi çıkarken yol boyunca gördükleri güzellikleri sık sık durarak izle-diler.

Özellikle tüm körfezi ve şehri gösteren bir manzara izlenmeye değerci. Alçak bir taşın üstüne oturup, manzaraya baktılar. Rüzgâr onların yanaklarını okşuyor, Cyn'in daracık elbisesini ona iyicc yapıştırarak vücut hatlarını daha da belirgin- leştiriyordu. Tenini sarmalayan elbisesinin yumuşacık kumaşını hissetmek Cyn'e cinsel bir haz veriyordu. Cyn, utangaç bir şekilde elleriyle göğüslerini örttü.

Cyn içini çekerek:

"Burası çok güzel. Buraya gelmem için bana ısrar ettiğin için sana çok teşekkür ederim Worth," dedi.

"O zevk tamamen bana ait."

Bunu söylerken Worth'ün sesi kalınlaşmıştı. Saçlarını arkaya doğru atarken bir an Worth'ün bakışlarını, üzerini örtmeye çalıştığı göğüslerine dikliğini fark etti.

"Bunun her anını seviyorum."

"Sen de seviyor musun Cyn?"

"Harika."

"Biz zaten bu nedenle buraya geldik."

"Dallas'ta beni bekleyen sorunlar artık benden çok uzakmış gibi geliyor. Buraya geldiğimden beri kendimi gerçek dünyadan kopmuş gibi hissediyorum."

m

Worth sanki acı çekermiş gibi ona cevap verdi.

"Lütfen bana ne kadar yükseklerde olduğumuzu hatırlatma. Bendeki yükseklik korkusunu yoksa unuttun mu?"

Cyn, rüzgârın süpürdüğü tozu toprağı gözlerinden sildi. Sımsıkı taradığı atkuyruğı saçları bozulmuştu.

"Madem yüksekten korkuyorsun neden yüksek yerlerde yaşamayı tercih ediyorsun?"

"Ben asla terastaki parmaklıklara senin geçen akşam dokunduğun gibi dokunamam. Aşağıya bakmadan yalnızca etrafıma baktığım sürece iyiyim. Bu kendimi emniyette hissettiriyor."

"Uçakta, yükseklik korkunu hiç belli etmedin"

"Başka şeylerle meşguldüm de ondan."

"Ne gibi şeylerle yani?"

"Seninle... Benimle gelmeyi kabul ettiğin için çok mutlu olmuştum." Biraz Cyn'e eğildi. "Çok mırta oldum Cyn."

Cyn hışımla başını diğer tarafa çevirdi,

"Bu gece çok güzel görünüyorsun."

Cyn boğuk bir sesle:

"Teşekkür ederim," dedi. "Fakat hep saçıma mı bakacaksın? Saçım düşüyor..."

"Cyn."

"Aşağısına. Ben asla..."

"Cyn."

"Yerinde kal. Kımıldama..."

Worth Cyn'e doğru eğilip onun kulak memesini ve kulak arkasını yavaşça öptü. Yavaşça onun dudak uçlarına bakarak kendi dudaklarını onun- kinin üstüne koydu. Worth'ün öpücükleri yumuşak ve ateşliydi. Cyn kendisini daha sert öpmesini istiyordu. Yavaşça Cyn'in ağzının içine dilini sokup onu yalamaya başladığında Cyn'in zevkten nefesi kesildi. Hafif bir tutkudan sonra Cyn kendini sıcaklık ve ağırlık arasında bir duygu içinde hissetti.

Fakat tüm bu hislerine rağmen, Cyn başını dikkatlice Worth'e çevirip ona ruhsuz bir şekilde sınıttı.

"Süite dönsek iyi olacak Worth."

Worth dikkatlice Cyn'in gözlerinin içine bakarak isteksizce onun teklifini kabul etti.

"Pekâlâ, madem öyle istiyorsun o zaman bizde süite dönelim."

Worth ona çok yakın yürüdü ama ona yol boyunca hiç dokunmadı. Cyn, Worth'ün kendisine baktığını hissetse de başını çevirip onunla göz göze gelmeye cesaret edemedi. Tepeye doğru çıkmak çok çaba ve enerji gerektirmesine rağmen Cyn'in kalbi bu nedenden ötürü atmıyordu. Süite vardıklarında Cyn'in ihtirastan nefesi kesilmiş ve başı dönüyordu.

Worth odaya girmek için Cyn'in arkasından uzanarak kilidi açtı. Cyn, Worth'ün önünden içeri girdi ve çantasını sandalyenin üstüne koydu. Tam arkasına dönmüş Worth'e bir şeler söyleyecekken, söyleyeceklerini birden unuttu. Çünkü Worth ellerini onun beline dolamış onu tutkulu bir şekilde öpmeye ve okşamaya başlamıştı.

Worth, Cyn'in saçındaki tokayı çıkarttı. Tokadan kurtulan saçları tel tel Worth'ün eline dökülmüştü. Worth elini Cyn'in saçma daldırmış yanaklarını ona değdirmişti.

Worth dudaklarını Cyn'in dudaklarının üstüne koydu. Worth'ün dili Cyn'in ağzına girdiğinde Cyn ağzının içinde onun ıslaklığını hissetmişti. Tüm gücüyle Cyn ellerini havaya kaldırıp, Worth ona her dokunmak istediğinde onu ittiriyor, elleri-ni? yüzünden çekmeye çalışıyordu. Sonra ansızın ona karşı daha fazla direnemeyeceğini anladı. Onu itmek yerine onun ellerini tutup kendine doğru çekip yakınlıktı. Cyn'in göğüsleri onun göğsüne değince dümdüz olmuştu; sonra kalçaları birbirine yaklaştı; Worth'ün ihtirası onu tahrik ediyordu.

Daha oradan her şey çok çabuk ve vahşi bir şekilde başladı.

Cyn, dudaklarını onunkilere değdirip uzak- laştırıyordu. Worth başını bir hamleyle bir yana yatırıp, dilini ağzının en derinine kadar sokarak Cyn'i öpüyordu. Cyn, tüm bu yaşadıklarına bir türlü inanamıyor ama zevk ve cinsel açıktan iniliyordu. Worth ellerini onun kalçasına götürerek, kendine doğru sert bir şekilde çekti. Daha sonra ellerini düzelterek Cyn'i kendi bedeninin önüne yatırarak onu ihtirasla öpmeye devam etti.

Cyn onun dil darbelerini ne kadar çok arzuladığını belli ederek ona ihtirasla sınımsı sarıldı. Worth onu uzun uzun öptükten sonra, onu bırakıp bluzunu pantolonunun belinden çıkarttı ve pantolonunun fermuarını açtı. Cyn'i çılgınca öpmeye devam edip, belindeki kemeri gevşeterek ve pantolonunu çıkartmadan onu yine kendine doğru çekti.

Worth, Cyn'in göğüslerini onun elbisesinin üstünden okşadı. Bununla tatmin olmayarak, onun boyun bağını çözdü.

Cyn, göğüslerine onun kılı göğüsleri değince zevkten bir çılgılık attı. Worth ısırap çekiyormuş gibi kısık bir sesle inledi. Onun dudaklarını öpmeye devam ederek beceriksiz bir şekilde üzerindeki giysileri çıkartmaya çalıştı. Worth dudaklarını Cyn'in dudaklarından ayırmadan, ceketini ve gömleğini çıkarttı. Worth'ün parmakları Cyn'in elbisesinin fermuarına uzandı, onun zaten açık olduğunu anlayınca elbisesini yavaşça sıyıp yere düşürdü. Cyn'i kucaklayarak üzerine bastığı elbisesinin üzerinden kaldırıp, onu doğruca yatağa taşıdı.

Birlikte yatağa düştüler. Worth, Cyn'in üzerine uzanıp, bir yandan pantolonunu çıkarmaya çalışırken diğer yandan Cyn'in çılgınca öpüyordu. En sonunda üzerindeki tüm giysileri çıkararak bir süre Cyn'i izledi.

Güneşlenirken bikinisinin altında kalan göğüsleri, çıplakken vücudunda güneş gören yerlerinden açık renkteydi. Worth, onları hafif hafif ok-şayıp, hamur gibi yoğurmaya başladı. Daha sonra avuç ayalanını onun göğüslerine koyarak, başını hafifçe oraya eğip, meme uçlarını ağzına almadan önce onları öpmeye başladı.

Cyn'i sırt üstü yatırdı. Onu belinden hafifçe kaldırarak, ağzını onun karnına doğru alçaltarak kamını öptü, dudaklarını aşağı doğru kaydırarak vajinasını üçgen şeklindeki ipek külotunun üzerinden öptü. Sonunda Cyn * in ipek külotunu yan bağcıklarını gevşeterek tamamen çıkarttı ve onun yumuşak kıllı bölgesini öpmeye başladı.

Kalp atışları hızlanırken, Cyn'in içine girdi. Cyn'in bedeni, Worth'ün bedeni ile uyum sağlancaya kadar gergindi. Worth tamamen onu içine gömüldüğünde vajinası ona karşı direnen ve küçüktü. Onun içinde inip çıkarak gidip gelmeye başladı. Daha sonra dizlerinin üstüne oturdu ve Cyn'i ata biner gibi kucağına oturttu.

Worth, Cyn'in boncuk boncuk terleyen meme/erine ağzını açmış hafif hafif üfleyerek. 'İstediğin gibi yap, Cyn' dedi. Cyn, Worth'ün başını sımsıkı tutarak onu kendine yaklaştırdı. Worth'ün kucağına oturarak, onun artık çelik gibi sertleşmiş ve dik olan cinsel organını tekrar vajinasına soktu. Cyn'in vücudu onun cinsel organını eldiven gibi kapatmıştı. Worth dilini onun meme uçlarına değdirdikçe, Cyn'in ünlü bedeni zevkten doruğa çıkmıştı.

Cyn, Worth onun sırtını dikkatlice yatağı koygunda, soluk soluğı kalmıştı. Worth, Cyn'in terli kılız yüzünden sarmaşık yapraklarını toplayıp onları bir bir yastık üstüne koyarken, ona sevecen bir şekilde gülümsedi.

Birkaç saniye sonra Worth'ün ifadesi tekrar değişti. Yoğunluk ve konsantrasyondan yüzü gergin bir hal almıştı. Worth, Cyn'in içine doğru tekrar bir hamle yapıp, ileri gidip geri gelmeye başladı. Cyn onun kendisiyle bir kez daha birleşmek istediğini anladı.

Birbirleriyle ikinci kez seviştikten sonra, Worth zevkin doruğına çıkmış, şehvetten inliyordu. Cyn'le birlikte olmak onu tamamen rahatlamıştı.

007000

Ertesi sabah Worth uyanıncaya kadar, Cyn çoktan giyinmiş ve valizini hazırlamıştı. Bir sandalyede kaskatı oturmuş, sanki dün gece olanları hiç yaşamamış gibi amaçsızca etrafına bakınıp duruyordu. Worth yataktayken ellerini uzatıp onu aramış ve onun çoktan kalkmış olduğunu fark etmişti.

Cyn'e bakarak yataktan fırladı. Cyn'in gergin halinden ve ayağının dibinde duran valizinden onun aklından neler geçirdiğini tahmin edebiliyordu. Cevabını bilmesine rağmen yine de ona:

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Buradan gidiyorum."

"Bu gece gidiyorsun doğru mu?"

"Hayır. Dallas'a giden ilk uçakla

"Şimdi, Cyn..."

"Benim fikrimi değiştiremezsin. Sakın bunu yapmaya çalışma."

Cyn ayağı kalktı ve ona sırtını çevirdi. Çünkü Worth, yatağın içinde kalçasının üstündeki örtülerle oldukça seksi görünüyordu. Dağınık, tıraşsız, uykulu bir halde tam da seviştikleri yerde, yatakta doğrularak örtülerin arasında oturdu.

"Uyanır uyanmaz," dedi Cyn "Hemen havayolu şirketini aradım ve eğer biletimi değiştirirlerse onlara fark ücretini ödeyebileceğimi söyledim."

"Havayolu mu? "

"Evet. Sen kendi uçuş gününü değiştirmek zorunda değilsin. Burada kal ve tatilin keyfini çıkart."

"Bunu istemiyorum. " Üzerinden örtüleri atıp ona doğru gitti. Onu çıplak teniyle sımsıkı sarmaladı. "Bu suçlu ikimiz birlikte ortak işkdkik. Eğer sen gidersen ben de seninle gelirim. "

Cyn onu iteleyerek:

"Harika. Nasıl istiyorsan öyle yap."

Worth banyoya giderek banyo kapısını gürültülü bir biçimde çarptı. Cyn, kahvaltılarının getirildiğini tabak çatal sesinden anladı. Worth duş aldıktan sonra valizini toplayıp giyinirken, Cyn'- de düşünceli bir şekilde yalnızca kahvesini yudumladı.

Worth'ü kendi uçuşunu değiştirmek için havayolu şirketini aradığını duydu. Gözyaşları sicim gibi dökülürken, yükselen tropik güneşi ve onun beyaz alçı duvarlardan çarpıcı yansımalarına baktı.

"Hazır mısın?"

Worth, teras kapısında durdu.

"Hemen buradan ayrılmalıyız. Yoksa uçağımızı kaçıracağız," dedi.

Muhteşem manzaraya son bir kez daha bakıp, kaldıkları süite son kez bir elveda bakışı atarak odadan çıkıp jeepe bindi.

Çıkış işlemlerini Worth ayarladıktan sonra" jeepe geldi. Cyn gözyaşlarını tutamayarak, kendi payına düşen otel masraflarının yarısını daha sonra ödemek için Worth'e ısrar etti.

Havalimanına gitmek için bindikleri taksi gürültülü, tozlu ve gelirken bindikleri taksiden çok daha doluydu. Uçak biletlerinin hava limanı vergisini ödedikten sonra, kendileri gibi tatillerini bitirmiş yorgun, güneşten yanmış, her an kendi dilinden konuşan birileriyle kavga etmeye hazır aksi turistlerin de içinde beklediği, bekleme salonuna geçtiler. Uçak yolculan almaya başlayınca kadar geçen süre onlara bir ömür kadar uzun gelmişti.

Cyn koltuk numaralarını değiştirip Worth ile yan yana oturmak istemedi ama Worth koltuğunu onun yanından tutmuştu. Koridordaki koltuğa oturarak uçağın havalanmasını bekledi.

Akapulko 'ya giden uçaktaki eğlenceli bir şekilde seyahat eden yolcuların aksine, dönüş yolculuğunda sessiz ve suratları gülmeyen yolcular vardı. Çoğu kahvaltı servisi yapıldıktan sonra koltuklarında uyuya kalmıştı.

Worth ikisinin arasındaki koluğa elini koyup Cyn'e doğru uzandı.

"Cyn artık benimle hiç konuşmayacak mısın?"

"Elbette konuşacağım. Bunu düşünecek kadar aptal olma," dedi Cyn uçağın penceresinden bulutları göstererek.

"Bana tekrar bakacak mısın?"

Cyn onu hafife almaya çalışarak bakışına karşılık verdi. "Senin yüzüne bakabiliyorum. Ama aynadan kendi yüzüme bir türlü bakamıyorum."

"Neden bakamıyorsun? Benimle yattığın için mi."

"Şişşş. Neden pilotun mikrofonunu kapıp, dün gece ne yaptığımızı herkese duyulmuyorsun?" Konulmalarını birilerinin duymasından endişe ederek arkasına dönüp baktı ama kimse onları dinlemiyordu.

Cyn ona:

"Dün gece yaptıklarımız hakkında konuşmak istemiyorum," diye fısıldadı.

"Ama ben dün gece hakkında konuşmak istiyorum."

Cyn:

"O zaman kendi kendine konuşursun. Söyleyeceklerini duymak istemiyorum," diyip başını çevirdi.

Birkaç dakika geçmişti. Cyn Worth'ün onun bu kararına saygı duyacağını düşünüyor daha ziyade umuyordu. Derken Worth'ün kısık sesi onun kulağında yankılandı.

"Sen de bunu yapmayı en az benim istediğim kadar istedin, Cyn."

Worth'e kısa ve aşağılayan bir bakış attı.

"Sen kime kızıyorsun?" diye Worth ona sessizce sordu. "O işten zevk aldığın için kendine mi? Yoksa o işten sana zevk verdiğim için bana mı?"

"O işi yapmaktan hiç zevk almadım!"

Bu cevap Worth'ü çılgına çevirmişti.

"Kahrolsun, yalan söylüyorsun," dedi onun yüzüne doğru yaklaşarak. "Sen, biz o işi yaparken rol yapmıyordun. Bundan adım gibi eminim. eğer bu seni daha iyi hissettirecekse kendi duygularına yalancı olabilirsin, ama bana söylediklerin kesinlikle bir yalandan öteye gitmeyecektir. Beni hayatından ikinci kez kopartıp atmak üzeresin, bu nedenle sakın o işi yapmaktan keyif almamışsın gibi davranma."

Cyn'in yanakları birden kıpkırmızı oldu.

"Benim demek istediğim, seninle o işi yaparken hissettiklerimin, o işi yaptıktan sonra artık bana zevk vermekten öte, daha çok ıstırap vermesiydi."

Worth, her kelimesi alaycı bir şekilde:

"Oh, anlıyorum," dedi. "Bütün gece kıvnlıp benle yatmaktan, kalçalarının kaşıkklanma değmesinden ve ellerimle göğüslerini okşamamdan hoşlanmadın."

Cyn, buz gibi oldu ve ellerini alev gibi yanan yanaklarının üzerine koydu. Oysaki Worth'ün göğüs uçlarını elleyip onu uyarmasını Cyn bir türlü aklından çıkartamıyordu. Her seferinde, uyumadan önce onu kendine çekip zevkten inliyordu. Worth, ona kendisiyle yatmaktan ne kadar zevk aldığını hiç sıkılmadan söylemekle şu an çok kaba davranıyordu.

Cyn gergin bir şekilde:

"Gün ışığında," dedi. "Kendimin ne kadar •onursuzca davrandığının farkına vardım. Bu ko-nuda tamamen seni suçlamıyorum. Bu konuda ne kadar deneyimli olduğun..."

"Tenlerin zevki mi?"

"Zevkler..."

Worth'ün Cyn'e dokunmaktan duyduğu zevkin bir parçasını bile yansıtmıyordu. Cyn içindeki isyanla kaşlarını çatıp tüm inatçılığıyla konuşmasına devam etti.

"Gittiğimiz yerin hoş ve romantik ambiyansı karşısında bizler birer kurban durumuna düştük. Hepsi bu."

Sonrada liseli bir öğrenci edasıyla sözlerine:

"Artık bu yaşadığımızı unutmak istiyorum," diye ilave etti.

"Güzel."

"İyi."

"ikimiz de bunu unutalım."

"Tamam. Zaten demek istediğim tam olarak buydu."

Cyn, uçağa binmeden önce havalimanından aldığı dergiyi okumaya başladı. Worth ise Cyn'i rahat bırakıp başını koltuğa dayayıp gözlerini kapadı. Cyn, Worth'ün onun yüzüne karşı söylediği sözleri hazmetmeye çalışırken Worth uyur numarası yapıyordu.

En sonunda başını ona doğru çevirerek:

"Cyn!" dedi.

-Hı

"Birlikte paylaştığımız o hoş anları unutabi- leceğimi sanmıyorum."

Cyn, çaresiz bir şekilde elini alnına dayadı.

Worth, Cyn'in dizine hafif hafif dokunmaya başladı. "Seninle yaşadıklarım çok güzel şeylerdi."

"Öyle miydi?"

Cyn bir ona bir soru sormaya hazırlanırken birden aklı başına geldi. Eğer, Cyn kendine karşı oldukça dürüstse, tamamen kendine güvensizliğinden kaynaklanan öfkesini ona itiraf etmeliydi. Worth kendisinden çok daha genç, güzel ve seksi düzinelerce kadınla yatmış, bu konuda derin bir deneyimi olan erkekti. Açıkçası Worth'ün kendisini hangi kategoriye koyacağını merak ediyordu.

"Evet. Çok güzeldi. Fantastikti," deyip Cyn'e daha önce hiç yapmadığı bir şekilde hafifçe dokundu. "Birlikteliğimiz ile ilgili düşündüklerim işte bunlar. Sen de aynı şekilde mi düşünüyorsun?"

Cyn onun gözlerine bakamayarak, gözlerin kapattı ve bunu başıyla onayladı.

Eğer kendisine bu kadar güvensiz olmasaydı, onun doğruyu söylediğini Worth'ün ses tonundan bile anlayabilirdi.

"Şüphesiz hayatına girmiş ve benimle ilişkini karşılaştırabileceğin tek erkek Tim."

Cyn alt dudağını ısırarak:

"Bana Tim'den söz etme," dedi.

"Cyn, nasıl hissettiğini biliyorum," dedi Worth dokunaklı bir şekilde. "Onun karısıyla yattığım için kendimi suçlu hissetmeyecek kadar duygusuz biri mi olduğumu sanıyorsun?"

"Dul eşi."

"Evet!" dedi Worth. "Tim'in dul eşi. Onun iki yıldan beri dul olan eşi. Onunla birlikte olduğun, ya da onu kaybettiğimizden sonra geçen o yıllar boyunca, yemin ederim aklımdan sana karşı hiç de ahlaksız şeyler geçmedi."

"Bunu biliyorum." • »

"Öyleyse geçen gecedan ötürü neden kendi-ı ni bu kadar suçlu hissediyorsun?" dedi Worth. "Akşam yemeğinde karşımda oturmuş, mum ışığında değişen ifadeni izlerken ve o krema-lı tatlıyı yalayarak yiyen dudaklarını öpmek ve yumuşacık saçlarına dokunmayı isterken, Tim i düşünmüyordum."

"Yapma Worth."

Cyn'in içindeki çaresizliği anlamayarak, ona doğru uzanıp sesini birkaç desibel daha inceltti.

"Cyn, ağzım benimkinin önünde açıldığında. göğüslerini okşadığımda, aklımdan bir tek sen geçiyordun. O an aklımda ne Tim ne de bir başkası vardı. Öylesine sıcak ve tatlıydın ki, işte..."

"Sus lütfen."

"...Tim bana sanki ansızın kapıda belirecek- miş gibi gelmesine rağmen, yine de kendimi seninle birlikte olmaktan alıkoyamadım."

Cyn, kulaklarını elleriyle kapattı. Worth Cyn'in ellerini kulaklarından uzaklaştırdı.

"Bazı şeyler üzerindeki düşüncelerimizi değiştirmeliyiz. Ama kendimizi suçlu hissettirecek hiçbir şey yapmadık."

"Hiçbir şey yapmadık mı?" dedi Cyn incecik bir sesle. "Worth, o olaydan sonra içimi terk edilme korkusu kapladı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım."

"Biliyorum."

"Bu nedenle tamamen kopmuştum."

Bu sanki saatte yüz mil hızla beton bir duvara çarpmak gibi bir şey. İşte şimdi Cyn, üzerinde eriyen bir buzdağı gibi içinden geçenleri tüm sıcaklığıyla bir bir anlatıyordu. Dakikalarca hiç nefes almadan konuştuktan sonra, birden boş gözlerle Worth'e baktı.

"Sen demin ne dedin?"

"Ne zaman?"

"Hemen az önce. Ben daha önce hiç böyle bir şey yapmadığımı söylerken sen de; "Biliyorum," dedin."

"Ah, evet." Worth koltuğunu dikleştirip, boğazını açmak ister gibi bir sesler çıkarttı. "Ben yalnızca şeyi kast etmişim. Bilirsin, yani başkalarıyla birlikte olmadığımı."

Cyn, hala ona güvensizlikle bakıyordu.

"Yoksa Tim sana özel yaşantımızdan mı söz etti?"

"Hayır. Bir şeyler içmek ister misin? Hemen hostesi çağırayım."

Cyn, Worth'un kollarını tuttu.

"Tim sana hiç özel yaşantımızdan söz etti"

mi?"

"Biz onunla çok iyi dosttuk, Cyn" dedi Worth yuvarlak bir cevapla. "Erkeklerin nasıl böbürlendiklerini bilirsin. Bir araya gelirler, birkaç biradan sonra, gerçekten demek istemedikleri şeyleri söylemeye başlarlar."

Cyn'in gözlerinden yaşlar sicim gibi dökülmeye başladı. Fakat bu gözyaşları üzüntüden değil, öfkeden dökülüyordu.

"Tim, benimle birlikte o işi yaparken tatmin olmuyor muymuş? Sana bundan hiç söz etti mi?"

"Hayır."

"Worth!"

Worth üst dudağını emdi.

"Belki Tim bana birkaç ayrıntıdan söz etmemiş olabilir. Yani bir kocanın eşinden yatakta daha yaraıcı şeyler yapmasını beklemesi gibi mi?"

Cyn mide bulantısını geçiştirmek için birkaç kez yutkundu. Göğüs kafesinde direncinin kalmadığını, kendi içine çöktüğünü hissetti.

"Tim, ikimizin cinsel hayatından hayal kınk- lığına mı uğramıştı?"

Worth bir takım şeyler mırıldanmaya başladı:

"Ben böyle mi söyledim? Hayır, öyle demedim. Benim tüm söylediğim, Tim ve ben - sanırım bu Brandon doğduktan hemen sonra olmaya baş- ladı-senin cinsel hayatının artık eskisi kadar heyecanlı olmadığını, ona eskisi kadar ilgi göstermediğinden konuşmuştuk."

"O benim soğuk bir kadın olduğumu mu söylemişti?"

"Soğuk değil," dedi Worth öfkeyle karşı çıkarak. "Lütfen lafı ağzıma tıkama, Cyn. Tim bana yalnızca sızlanmıştı. Çünkü artık bazı şeylerin yavaş yavaş tadı kaçtığını hissediyordu. Hatırladığım kadarıyla onun bana şikâyet ettiği konu kelimesi kelimesine 'Rutin' seks hayatımızdı."

"Tim'e bu durumun zamanla düzeleceğini söylemiştim," dedi Worth. "Bak, eşleri çocuk doğurduktan sonra erkekler onları cinsel yaratıklar olarak görmekten çok, doğurgan yaratıklar olarak görüyorlar. Tim'e sana sanki onun metresiymişsin gibi davranmasını, o zaman senin de ona o şekilde karşılık vereceğini," salık vermiştim.

Cyn, üzüntüyle titremeye başladı.

"Worth, kadınlar konu olduğunda bütün cevaplar sende oluyor, farkındasın değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen, sırf benim cinsel yaratık olup olmadığımı kendi gözlerinle görmek için, benimle yattın. Beni yatağa attın, çünkü cinsel performansımın ne kadar hayal kinci olduğunu ilk elden öğrenmek istedin."

Worth'ün önceki yemin ederek söyledikleri şimdi, öfkeden soluğunu tutarak tekrarladığı hastalıklı kelimelere dönüşmüştü. Worth bir yandan ellerini sıkıyor diğer yandan gözleri öfkeden şimşek gibi çakıyordu.

"Bunların boş şeyler olduğunu biliyorsun, Cyn. Kahretsin. Sen onu çok iyi biliyorsun."

"Özür dilerim. Şimdi lavaboya gitmem gerek"

Cyn, Worth'ün ayaklarının üstünden atlayarak koridora geçti. O daracık tuvalette, midesin- deki her şeyi boşaltıncaya kadar kaldı. Uçağın kuyruk kısmındaki motor sesi kulaklarını delemek gibi güçlüydü.

Yüzünü soğuk su ile yıkarken, Tim birkaç saniyeliğine bile görüp ona aralarındaki ilişkiyi Worth'e anlattığı için kızmayı istedi. Ne cüretle seks hayatlarını Worth'e anlatabilirdi? Worth. Tüm kadınların gözdesi. Playboy. Sosyete erkeği.

Annelik hakkındaki endişelerinden ötürü bekâr bir zamparaya bunları anlatarak acaba ondan nasıl bir yardım beklemişti? Worth bu konuyu Timle konuşmadan önce neden Cyn'e anlatmamıştı? Cyn, cinsel yaşantısının dillere düşmesinden çok rahatsız olmuştu. Tim'in bir

başkasıyla ilişkiye girmiş olabileceğini bile duymak, kendisinin bu kadar büyük bir ihanete uğradığını düşündür- meyecekti.

Fakat Tim'in sınırı aşması bir yana, Worth' de ona bunları anlatarak çok ileri gitmişti. Merhum arkadaşının kendisine güvenerek verdiği bir sırrı açığa çıkartmıştı. Cyn, bu kadar alçalabilecek başka hiçbir erkeği tanımıyordu. Sadece, Worth'un merakını gidermek için bunca yıl neden bekledi-

bir türlü anlayamıyordu.

Cyn, koltuğa dönünce Worth'le konuşmak istemedi. Dallas'a giden uçak, Meksika uçağından üç kat daha uzun gibiydi. En sonunda uçak havalimanına indi ve uçaktan çıkmaya başladılar.

Cyn, uçaktan inip pasaport sırasına girmek için başlarındaki geniş kenarlı Meksika şapkala- nyla ilerleyen turistlere çaktırmadan onların yerini kaparak en ön sıraya geçti. Bagajını eline aldığı için, bagaj almayı bekleyip hiç vakit kaybetmeden gümrüğe tabii eşyalar bölümünün en ön sırasına geçti. Maalesef Worth'te oradaydı. Sırada hemen Cyn'in arkasında duruyordu.

"Yanlış bir karara vardın Cyn. Sana yemin ederim Tim ilişkinizden sadece bir kez söz etti. Galiba o zaman ikiniz kavga etmişsiniz ya da aranızda onun gibi bir şey geçmişti. Çok büyük bir şey değildi. Sen konuyu açıncaya kadar o konuşma hakkında bir kelime bile hatırlamıyordum."

"Her iddiaya girerim," dedi Cyn arkaya doğru bakıp ve onun yanından yürümesine engel olarak.

"Gerçek bu. Eminim ki bunu sen de dün geceye kadar hiç düşünmemiştin."

Cyn, onunla yüzleşmek için yanına gitti.

"Beni Akapulko'ya götürmek için kandırdın..."

"Seni ben hiçbir şey için kandırmadım"

"Kandırdın, çünkü yatağa atamadığın birkaç kadından biri de bendim."

"Yanıyorsun."

"Sen benim zayıf olduğum tarafımı fırsat bilip değerlendirerek beni Akapulko'ya gitmeye zorladın. Çünkü Tim'in dul eşinin yatakta Tim'in sana anlattığı kadar soğuk ya da cilveli olup olmadığını kendi gözleriyle değerlendirmek istedim."

Worth kendi kendine yaptığı itirafa kızarak:

"Sana tüm söyleyebileceğim onun asla bundan şikâyet etmediğiydi. Onun üstüne tıpkı benim üstüme geldiğin gibi gitmeden bile şikâyet etmemişti."

Cyn, biraz yatıştı fakat hala yüzünde utanç belirtisi vardı. Ona kısık bir sesle:

"Eğer beni kandırmaya çabalıyorsan boşa kürek sallama," dedi.

"Öfke! Azarlama. Belki de hiddet. Ama öfkeli olduğun kesin. Fakat bu yaptığın öfkeden daha keskin."

"Eğer bu söylediğin her şeye rağmen benden en ufak bir cevap duyarsan, en yakın arkadaşını, yalnızca erkeklerin katıldığı bir yarışmada böylesine çok kışkırdığın için kendinle gurur duymalısın."

"Sıradaki!" gümrük memuru seslendi. Cyn kontuara doğru ilerledi.

"Cyn, bekle." Worth bir adım öne giderek sarı çizgiyi geçti.

Oradan bir memur:

"Yerinize dönün. Sizin sıranız değil," dedi.

"Ben o bayanla birlikteyim."

"O bayan sizin eşiniz mi?"

"Hayır."

"O zaman sıranızı bekleyin."

"Kahretsin."

Kontuarın arkasında duran memur ona seslendi.

"Bayan McCall, Meksika'ya gitme amacınız neydi?" Cyn, pasaportunu gösterirken, "Tatil."

"Gümrüğe tabii yanınızda herhangi bir şey var mı?"

"Cyn!" Worth ona sesleniyordu.

"İki gümüş bilezik ve bir kamçı."

Memur onun pasaportuna giriş mührünü bastı.

"Teşekkür ederim."

Cyn tüm eşyalarını toplayarak yürüyen merdivenlere doğru gitti.

Worth, onun pasaport kontrolünden geçtiği kontuara gidip:

"Meksika'ya tatil amacıyla gittim ve oradan hiç alış veriş yapmadan dönüyorum," dedi.

Memur Worth'ün pasaportunu dikkatle inceledi.

"Çantanızı açın, içine bakacağız."

"Fakat..." Worth etrafına bakındı. Cyn'i gö- remiyordu. Yürüyen merdivende yoktu.

"Lütfen çantanızı açın Bay Lansing."

Worth, hafta sonu başından geçenlere hala üzgün bir şekilde çantasını açtı.

Cyn, taksi şoförü evlerinin önünde durunca parasını ödedi. Pazar gazeteleri hala evlerinin kapısında duruyordu. Bu olağanüstü bir şey var demekti. Çünkü Ladonia sabahları erken kalkıp daha kahvaltısını bile yapmadan gazeteleri okumaya başlardı.

Cyn gazeteleri merakla yerden alıp evin arka kapısına doğru yürüdü. Mutfak kapısı kilitliydi. Fakat Cyn, annesini mutfakta domuz pastırmasını tavada pişirirken ters düz ettiğini gördü. Cyn, pencereyi tıklattı. Ladonia pencereye doğru omuzlan- nın üzerinden bir bakış attı ve karşısında Cyn'i görünce şaşırdı. Ocaktan tavayı alıp, açmak için kapıya doğru gitti.

"Cyn, ne oldu?"

"Çok uzun bir hikâye anne," diyen Cyn yorgunluktan elindeki her şeyi mutfak sandalyelerinin üzerine fırlattı.

"Senin bu gece döneceğini sanıyordum."

"Buraya daha erken gelebilmek için, dönüş saatimizi değiştirdik."

"Worth nerede? Eve nasıl geldin? Neden seyahatinizi kısa kestiniz?"

Cyn'in başı ağrıyordu. Sorular onun beynine bowling topu gibi güm güm vuruyordu. Şakaklarını ovuşturarak sordu.

"Kahvaltınızı neden yemek odasında yaptınız?"

Cyn odaya göz ucuyla baktığında kahvaltı masasının taze çiçekler, iyi porselen kahvaltılıklar ve güzel peçetelerle kurulduğunu fark etti. Fırından lezzetli kokular etrafa yayılıyordu, fakat yemeği düşününce yine midesi bulanmaya başladı.

"Cynthia, hasta mısın? Neden erken döndünüz?"

"Bir anda erken dönmeye karar verdik."

"Orada rahat etmedin mi?"

"Gerçeği söylemem gerekirse otel umduğumdan da güzeldi."

"Güneşten yanmadın değil mi?"

"Koruyucu güneş kremi kullandım." "Montezuma'mn intikamı?" "Hayır."

"O zaman neden erken döndüğünüzü bir tür- lü anlayamadım." «/

"Sadece yorulduk ve dönmeye karar verdik," dedi Cyn sö-zü fazla uzatmadan. "Neden?"

"Brandon nerede?" "Worth nerede?"

Worth'le aralarındaki anlaşmazlık Cyn'i hasta ediyordu.

"Worth ve ben havalimanından ayrıldık. Ben bir taksi tutarak geldim."

Cyn eve girmek için kapıya doğru yürüdü. "Brandon'a bakacağım daha sonra duş alıp yatarım. Uçağa binmek için sabah çok erken uyandık. Sana daha sonra her şeyi anlatırım," dedi.

Yüzündeki içten gülümseme ve bornozla karşısına ansızın bir adam çıkıp, onun yolunu kestiğinde Cyn hala kapıya birkaç adım ötede duruyordu. İkisi birbiri ile yüz yüze geldiklerinde, kimin daha çok şok olduğunu kestirmek çok zordu.

"Cyn," dedi Ladonia içten bir şekilde ona bakarak. "Eminim komşumuz Bay Tanton'u tanıyor olmalısın."

0080 Oo

Cyn, Bay Tanton'u tanıyordu. Bay Tanton Tim ve Cyn bu evi aldıklarından beri, onların hemen iki ev altında oturan komşularıydı. Onun ç\ menlerine komşuları gıptayla bakıyordu. Ev sahipleri onu, işini temiz yapan biri olarak tanıyordu. Emekli olan, Charlie Tanton tüm zamanını bahçesindeki çiçekleri temizleyerek, ağaçları, otları ve çalılıkları mükemmel bir şekilde budaya- rak geçirirdi.

Oldukça dost canlısı, iyi bir komşu ve yardımsever biriydi. Sakin konuşan, kibar ve tutucuydu... Cyn'in Pazar sabahı, evinin mutfağında üstelikte üzerinde bornozla görmeyi beklediği en son kişi Bay Tanton'du.

"Charlie, kahve içmeye hazır mısın?"

Ladonia, üçünün arasında çok sakin duruyordu. Charlie'ye bir fincan kahve koydu ve kendisine hayretler içinde bakan kızının yanından geçerek fincanı Charlie'ye uzattı. Charlie'yi teskin eder gibi omzuna hafifçe vurdu.

"Brunch neredeyse hazır olacak. Cyn'in bize katılmasında bir sakınca yok, değil mi? Cyn, en az kendisi kadar şaşkın olan komşusunun yanından alelacele geçti. Doğruca Brandon'un odasına çıktı. Brandon'un yatağı toplanmıştı ve ortalarda gözükmüyordu.

Ladonia, hemen birkaç saniye sonra Cyn ve Tim'in o hayattayken beraber kaldıkları yatak odasına girip Cyn'e yaklaştı. Cyn, Tim'in ölümünden sonra tavsiyelere kulak vermiş ve odayı yeniden dekore etmişti.

Ladonia kapıyı kapar kapamaz, Cyn onunla yüz yüze geldi.

"Brandon nerede?"

"Brandon geçen gece Shane Lattimore'larda kalmaya gitti. Bugün, Pazar kiliseden sonra beraber hayvanat bahçesine gidecekler."

"Bu nedenle sen geceyi geçirmek için erkek arkadaşını eve almakta bir sakınca görmedin."

Ladonia sakin bir şekilde cevap verdi.

"Kesinlikle." Elli birindeki Ladonia Patterson çok güzel bir kadındı. Saçları kızıyla aynı karamel rengin- deydi. Fakat beyazlanan saçlarını kapatmak için son derece usta bir şekilde kendi orijinal rengine boyuyordu. Gözleri beyaz İspanyol şarabı rengin- deydi. Sıksa ve yaşından on yaş daha genç gözükmüyordu. Pragmatizm onun göbek adıydı. Bu nedenle söyleyeceklerini açık açık söylemekten hiç çekinmezdi.

"Ben ve Charlie aylardır beraber baş başa bir gece geçirmeyi istiyorduk. Geçen gece bizim kar- şımıza çıkan ilk fırsatımız olmuştu."

Cyn'in dizleri titremeye başladı. Yatağının köşesine oturdu annesinin arsız bir şekilde ko-nuşmasından şoka girmişti.

"Neden bu kadar şaşırdığını anlayamadım,

Cynthk Bu benim partimdi ve sen haber verme-

m erken geldiğin için onun içine ettin." "Nasıl... Ne zamandır bu ilişki devam ediy-

bir saatten fazla oturmuştu."

Ladonia, onun yanaklarına dokundu. Annesinin yanaklarına dokunması onun yüzünü pembe yapmıştı.

"Onunla birlikte sokağa çıkmak için başkalarına ne diyeceğimiz gibi aptalca şeyleri düşünüyorduk. Daha sonra her gün aynı saatte postaları almak için postaneye gitmeye başladık. Bu da bizim konuşmamız için iyi bir bahane oluyordu. Charlie, benden fincanlar dolusu şeker ödünç alıyor, ben de onun bana bir türlü açılmadığını düşünüyordum. Laleleri bana getirdiği günden sonra beni öğle yemeğine davet etti. İşte o bizim ilk resmi buluşmamızdı."

"Peki, ben neredeydim? Ya Brandon neredeydi?"

"Sen işteydin ve Brandon bizimle geliyordu."

Ladonia, Cyn'in meraklı sorularından sıkıldı.

"Tanrı aşkına, Cynthia, bu son derece uygun bir arkadaşlık. Bana bu kadar çok namus taslama. Dün geceye kadar onunla hiç sevişmedik. Bunu elbette Brandon evdeyken yapmadık."

"Yani Charlie Tanton ile aranızdaki ilişkiyi mi?"

"Bu bizim birbirimize karşı duygularımızı anlatamayacak kadar yavan bir soru. Senin ses tonundan ya da imalı bakışlarından hoşlanmadım. Ben bekâr bir kadını. Charlie'de öyle. Karısı yedi yıl önce ölmüş. İkimizin paylaştığı çok ortak noktamız var. Birlikte olmaktan çok hoşlanıyoruz." Ladonia'nın gözleri parladı. "O çok seksi, değil mi?"

Cyn ona söyleyecek bir kelime bulamamıştı.

"Dün gece ikimizin her şeyde birbirine çok uyumlu olduğunu kanıtladık, böylece ilişkimizi resmileştirmeye karar verdik."

"Yoksa onun evine mi taşınyorsun?"

"Elbette hayır," dedi Ladonia. "Onunla evleniyoruz."

"Evlenmek mi?"

"Evet. Bu harika değil mi?"

"Ne zaman evleniyorsunuz?"

"Tüm hazırlıklar tamamlandığında."

Cyn, yataktan kalktı ve pencereye doğru yürüdü. Perdeleri açarak dışarıya baktı, ama gözleri bir boşluğa bakıyordu.

"Bu kadar mı?" diye annesine dönerek sordu.

"Oh, canım. Charlie senin bu haberi nasıl karşılayacağından endişeleniyordu. Beni hayal kır-

Senin üvey ebeveynleri kabul etmekte zorlanan o çocuklardan biri olduğunu hiç düşünmemiştim."

"Gülünç olma."

"Öyleyse derdin ne? Benim bu haberime neden sevinemedin?"

Cyn, çaresiz olduğunu belli eder şekilde bir jestle ellerini yana doğru açtı.

"Böyle bir şey duymayı hiç beklemiyordum, anne. Çok ani oldu."

"Ama biz aylardır çıkıyoruz."

"Ben işe gittiğimde dışarılarda gizli gizli buluşarak kimseye duyurmadım. Bu küçük sırrını saklaması için yoksa Brandon'a rüşvet mi verdin? Bundan bana daha önce neden hiç söz etmedin? Bunca zaman neden bu olanları bir sır gibi içinde sakladın?" Sonrada hafifçe sırıttı. "Charlie mutfağımızda bornoz ile dolaşırken benim ona sadece bakmamı mı bekliyordun? Yoksa bu onun her gün yaptığı bir şey miydi?"

"Senin bu konuyu şimdi konuşacak durumda olmadığını görüyorum. Dahası, benim bu günümün içine etmene izin vermeyeceğim," dedi ve sırtını çevirerek gitti.

"Anne? Neden bunu en son öğrenen ben oldum?"

Ladonia geri dönerek onun yanına gitti. Sinirden yanakları titriyordu.

"Tamam, Cynthia, madem sordun ben de aşkıma bir sır gibi senden sakladığımı söyleyeyim. Kendimi çok kötü hissettiğim için bunu sana söyleyemedim. Çünkü ben yeni bir hayata başlıyordum. Senin ise böyle bir hayatın yoktu."

"Ne?"

"Bu konudaki düşüncelerimi sana özet halinde söyledim. Ben senden tam altı ay sonra dul kaldım, fakat kendimi çabuk toparladım. Seni yeni bir hayat kurman için zorladım. Worth'te. Ve seni seven herkes seni zorladı. Oysa sen hiçbir atılım yapmadın. Tüm yaptığın bir köşede oturup sıkıcı bir hayatın olduğu için vız vızlanmaktı. Sen kendine acımaya kararlı görünüyordun."

Ladonia kendini daha da dikleştirdi.

"Ben senin gibi değildim. Charlie hayatıma taze bir hava gibi girdi. Babanı tüm kalbimle sevmiştim. Onu ne kadar sevdiğimi sen de biliyorsun. Babanı ne kadar sevdiğimi Charlie'de biliyordu. Çünkü o da eşi Kate'i çok sevmişti. Charlie ile buluşmaya başlamadan, ikimiz de önceki hayatımızı da dolu dolu yaşadığımız için şüdi birbirimize daha çok sevgi ve mutluluk verebiliyoruz."

"Benim yaşımdaki kadınlar ve hatta benden çok daha genç olanları, Charlie'yi yakalamaya can atıyorlardı."

Ladonia'nın gözleri aşk ve sevgiden doldu. Cyn, annesinde daha önce hiç görmediği bu canlılıktan etkilenmişti.

"Charlie, benim çok tatlı ve eğlenceli olduğumu düşünüyor: Dün gece yaşadıklarımızdan sonra artık yatakta da muhteşem olduğumu düşünmeye başladı. Bu sabah saat dört sularında bana evlenme teklif ettiğinde, onun bu teklifini hemen kabul ettim. Dürüst olarak söylemem gerekirse Cynthia, onun bu teklifini kabul ederken seni bir an bile düşünmedim. Eğer bu haberi duymaktan hoşlanma- dıysan, o zaman bu çok kötü olur."

Ladonia arkasına dönerek, tiyatrodaki başrol oyuncusu gibi hafifçe salınarak dışarı çıktı.

Cyn, kapanan kapıya baktı. O ana kadar baş ağrısını gidermek için iki aspirin içmişti ve küvete sıcak su doldurmuştu. Yarım saat küvette kaldıktan sonra, yani aspirin etkisini gösterdikten sonra, küvetten çıkıp giyindi.

Cyn mutfığa girdiğinde, Ladonia ve Charlie bulaşıkları makineye dizmektense birbirlerine daha yakm olabilmek için bulaşıkları yıkamayı tercih etmişlerdi. Ladonia yıkıyor, Charlie kurulu yordu. Birbirleriyle şakalaşıyorlardı. Cyn, onları görünce içine keskin bir bıçak saplanmış gibi hissedip, kendinden nefret etti.

"Anne, Bay Tanton."

Onun sesini duyunca şaşkınlıkla ikisi de ona doğru döndüler. Cyn ellerini gergin bir şekilde bir araya getirdi.

"Ben... Ben şey demek istiyorum... sizi tebrik etmek..." dedi.

"Teşekkür ederim canım," dedi Ladonia, onun la önceden tartıştıklarını hiç belli etmeden.

"Tebriklerimi kabul ederken, size karşı önceden yaptığım davranışlardan ötürü özürlerimi de kabul etmenizi istiyorum," dedi.

Sonra da:

"Bu söylediklerim size galiba sürpriz oldu," dedi.

"Özrün kabul edildi," dedi Ladonia, kızının buğulanan gözlerinden akan yaşları fark ederek; "Biraz kahve ister misin? Kahve hala sıcak. Belki de çay daha iyi olur. Güneş yanığına rağmen hala solgun görünüyorsun."

"Çay harika olur."

Charlie bulaşık peçetesini bir kenara koyarak Cyn'e doğru yürüdü. Charlie şu an giyinik olsa bile, Cyn'in kendisine bakışlarından hoşlanma-mış. istemeden de olsa onun hakkında söylediklerini duymuştu.

"Sen önceden yanlış bir izlenime kapılmış olmalısın, bundan ötürü seni suçlayamam."

Charlie gözlerini açarak ona daha dikkatlice baktı. Yüzü hala utançtan kıpkırmızıydı.

"Şunu bilmeni isterim ki annen Bayan Mc- Call'e değer veriyorum. Onu mutsuz edecek ya da onu incitecek hiçbir şey yapmadım."

Cyn, ellerini onun omzuna koydu.

"Fazla tepki gösterdim. Benim karakterim böyle. Artık bu haberi duymaktan çok mutluyum. Annem mutluluğu hak ediyor. Onu çok mutlu edeceğine eminim."

Charlie huzurlu bir şekilde gülümsedi.

"İyi. Bu harika!" dedi. "Şu andan itibaren artık bana lütfen Charlie de."

"Ben de Cynthia ya da Cyn diyebilirsin."

El tokalaşarak birbirlerine bakıp gülümsediler.

Barış hediyesi olarak Cyn annesine Meksika'dan aldığı gümüş bileziği verdi. Ladonia bilezikten çok hoşlandı, Cyn, zaten bunu önceden tahmin etmişti. Çay içip karahindibalı muffini yerken, evlilik töreni için konuşmaya başladılar. Çift Ladonia ve Cyn'in evinde, yalnızca çok samimi

arkadaşlarını davet edecekleri ve papazın gelip nikâhı kıyacağı, küçük ve samimi bir evlilik töreni yapmayı istiyorlardı.

Gelin ve damat adayı daha sonra, Charlie'- nin evinde futbol maçı seyretmek için oradan ayrıldılar. Onları kaldırımında, el ele tutuşmuş birbirlerinin gözünün içine bakarak yürüdüklerini görünce, Cyn, gözlerini birbirinden alamadan yürüyen çiftin başına bir şeyler gelebileceğinden korktu. Cyn, Ladonia ve Charlie'nin futbol maçı izlerken birbirleri ile yoğun bir şekilde öpüşüp kokuşacaklarını hissetmişti.

Yine kalbinin sancı ile yandığını hissetmeye başlamıştı. Bu sancı daha çok kıskançlıktan kaynaklanıyordu. Cyn onların mutlu olmalarını istemiyordu. Çünkü onları bir arada tutan bu sevgiyi kıskanmaya başlamıştı.

Brandon, oyun arkadaşının evinden o öğleden sonra döndü. Annesini görmekten çok mutlu olmuştu. Ama bu mutluluk aslında hayvanat bahçesine gitmesiyle başlamıştı. Cyn'in ona getirdiği kırbaç çok iyi olmuştu.

"Bundan, Worth'ün bana hediye etti oyun-cak silahlar kadar çok hoşlandım," dedi kapıya doğru gidip kırbaçıyla dışarıda oynamak içm yıkmak isterken.

Worth'ün adını duymak, Cyn'de hayal kırıklığı ve onu arzulamak gibi karmaşık bir şekilde içini kemirmişti.

Ladonia akşam yemeğine eve geldi. Bran- don'la birlikte Disney kanalını küçük odada izlerken, diğer yandan sehpa'nın üstünde akşam yemeklerini yediler. Programın tam ortasında telefon çaldı. Ladonia onu açmak için ayağa kalktı.

"Arayan Charlie olmalı. Çocuklanna planlarımızdan söz ettikten sonra beni arayacağını söylemişti."

Ladonia'nın telefonu açmasının özerinden birkaç dakika geçmişti. Cyn, annesinin kahkahalarını duyuyordu. Odaya dö-nüp:

"Telefon sana," dedi.

"Bana mı? Kim arıyor?"

"Worth. Yemin ederim bu adam çılgın. Ona evleneceğimi söylediğimde, bunu duymaktan yıkılmış gibi davranıp, ağladı."

"Ben onunla konuşmak istemiyorum."

Ladonia'nın yüzünde beliren gülümseme kayboldu. "Neden onunla konuşmak istemiyorsun?"

"Sadece başım çok ağrıyor ve onunla konuşacak kadar kendimi iyi hissetmiyorum." Annesine bu gerekçesini yutturmaya çalışsa da, annesini kandıramadı

"Bu hiç de kibar bir davranış değil, Cyn- thia."

"Üzgünüm. Şimdi onunla konuşmak istemiyorum. Brandon'u günlerdir görmemiştim."

Brandon'a sen yokken çok iyi baktım. Ona nehirde yolculuğa çıkan bir ailenin öyküsünü okumamdan keyif aldı.

Derken Ladonia ellerini kenetleyerek, dimdik durup tam bir ebeveyn gibi ondan gerçeği söylemesini istedi.

"Onunla Akapulko'da aranızda ne geçti?"

"Hiçbir şey!" dedi Cyn. "Ben yalnızca şimdi konuşmak istemiyorum."

"Worth'e ne söyleyeyim?"

"Ona kendimi iyi hissetmediğimi söyle. Olmaz, dur! Ona dün gece uyumadığım için yorgun olduğumu söyle. Yok, yok böyle de deme. Ona dı- şan çıkacağımı söyle."

"İyi. Hangisini söyleyeyim?"

"Ona dışarı çıkacağımı söyle."

"Senin için ona yalan söyleyemem."

"O zaman ona meşgul olduğumu, telefona gelemeyeceğimi söyle. Eğer o da kibar biriyse, zaten bir açıklama yapman için sana üstelemeyecek- tir."

Ladonia, WorthMc konuşurken Cyn onu dm- ledi. Ladonia, Cyn'in dediği gibi Worth'le konuştu. Worth, telefonu kapattıktan kısa bir süre sonra Charlie aradı. Ladonia, onunla saatlerce telefonda konuştu.

Brandon yatmaya gittiğinde, dua edip annesini öptü. Cyn hala valizini boşaltmamıştı. Valizdeki her bir eşya ona Worth'ü ve onunla hafta sonunda yaşadıklarını hatırlatıyordu.

Worth, Cyn'in o bluzuna iltifat etmiş, bluzun renginin tenini daha da açtığını söylemişti. Daha sonra onu yanaklarından okşamıştı.

Bacaklarının özellikle bu şortu giydiğinde muhteşem göründüklerini söylemişti. Daha sonra onun baldırlarını sıkırmıştı.

Bu sandaletlerin onun ayaklarını seksi ve erişilmez kadın yapıyor olduğunu söylemişti. Daha sonra ayak parmaklarını eliyle okşamıştı.

"Yaltakçı!" dedi Cyn, içinde öfkeyle ortaya çıkan ateşle. Sonrada kederli bir şekilde:

"Fakat Worth istediğini elde etti, değil mi?"

dedi.

Cyn, ona dargın olmasına rağmen kalbi hala onu düşündükçe acı içinde atıyordu. Worth'ün ona satın alması için baskı yaptığı elbisesini üzerinden çıkartırken, gözyaşlarına boğuldu.

Cyn, yatağına yatınca, kendini Tim'i sever- ken başından geçen anılarını hatırlayarak rahatlatmaya çalıştı. Elbette, ona karşı saldırgan olduğu zamanların olduğunu da kabul etti.

Bazen de Tim'in ona karşı saldırgan olduğu anlar olmuştu. Tim hiçbir zaman yüzde yüz sınırı aşmamıştı, ama Cyn'in bundan hiçbir zaman ya- kınmamıştı. Cyn her zaman emellerini gerçekleştiremedi. Dünya her zaman onun etrafında dönmüyordu. Yıldızlar ona her zaman ışık vermiyorlardı.

Kesinlikle dün geceki gibi bir şey daha önce hiç olmamıştı.

Aklından haince şeyleri geçirirken, onları tanımladı. Kendisinde alışla gelmemiş ihtiras dalgası vardı. Bir erkekle beraber olmasının üzerinden çok uzun zaman geçmişti, işte hepsi buydu. Yalnızca sağlıklı genç bir kadının iki yıldan uzunca bir süre boyunca cinsel arzularının önüne geçince onun nasıl olacağını düşündü. Bu nedenle ona daha ilk dokunan erkeğe nasıl karşılık verdiği hiç de ilginç değildi.

Fakat Cyn tüm bu yaşananların tamamen gerçek olmasından kuşkulandı. Tim'in ölümün- den beri, onunla cinsel ilişkiye girmek için bazı erkekler onu ağlarına düşürmek istiyorlardı. Yakın zamanda bunu Josh Masters yapmaya çalışmıştı. nedense Cyn kendini hemen onun kollarına atmamıştı.

"Kahrol, Worth Lansing," dedi Cyn yastığı- m fısıldayıp, için için ağlayarak, kendi tarafına yuvarlanıp, dizlerini göğsüne doğru çekti.

YVorth'e lanet ederken bile, onun güçlü kollarım, kalçalarına dokunan ellerini özlemişti. Worth' ün kendisini nasıl öptüğü hafızasında hala canlıydı. Gözlerini kapayarak, onun göğüslerine şiddetli baskı yapan dudaklarını göğüslerinde ve ateşli bir şekilde tenini yalayıp ıslatan dudaklarını tekrar hayalinde hissedebiliyordu.

Bir daha asla o kadar vahşi ve ateşli bir ilişki yaşamayacak, azgın bir şekilde sevişemeyecekti. Worth, yalnızca Cyn'in utangaç bir şekilde karşılık vermesine sebep olmakla kalmamış, onun etrafında dolanan diğer erkekleri de unutturmuştu. Hatta yumuşak ve tutkulu sevişen Tim'in ihtirası bile, Worth'ün sevişmesinin yanında sönük kalmıştı.

•
Worth, onu üç şekilde incitmişti. Once tatlı dille kandırıp, kendi kendine ihanet ettirmiş, daha fonra merhum eşi hakkında söyledikleriyle, bu davaya bir daha geri dönüp kendini savunmasına imkân olmayan rahmetli eşine karşı kızgın ol- masını sağlamış ve en sonunda onu yine kendisinin en iyi arkadaşından çalmıştı. Cyn, bu kaybı kendisinin kullanılmış gibi hissedecek kadar acı buluyordu.

Ruhunun en karanlık kısmında, Cyn, Worth' ün de kendisi kadar perişan olmasını umuyordu. Fakat muhtemelen Worth bunu zafer kazanmış biri edasıyla kutluyordu. Worth, aklına koyduğunu yapmıştı.

Worth, soda bardağını görünce kaşlarını çatı.

"Ben diyet içeceği istemiştin."

Ama uzun zamandır kendisinden çok çeken Bayan Hardiman onu dinlemeyip bardağına sodasını doldurdu.

"İşte istediğiniz içecek tam da bu."

O hafta Perşembeye kadar, Bayan Hardiman sabn tükenmeden Worth'e nasıl katlanacaktı.

"Bu diyet soda tadında değil."

"Neyse ne," dedi haşın bir şekilde Bayan Hardiman. "Bütün hafta boyunca hiçbir şeyden mutlu olmadın. Sana neler oluyor böyle?"

"Hiçbir şey."

Bardağının üstünde yüzen bir buz parçasını parmaklarının arasında bardağından bir çıkartıp bir içine sokuyordu.

"Bu hafta kazandığın o yüklü komisyon be-
deÜerinden mutlu olacağını sanıyordum."

Worth ona omuz silkti ama hiç karşılık vermedi.

"Hatta sonunda o şişkin portföyü bile elde ettin."

"ihtiyar kadını şimdiye dek çoktan mahkemeye vermiş olmalıydım," dedi Worth.

"ihtiyar kadın senin yalnızca tapılması gereken biri olduğunu düşünüyor. Buraya dün öğleden sonra uğradığında bana öyle söyledi. Fakat senin bu hafta yaptıklarına, o da benim gibi taham-mül etmek zorunda değil." Bayan Hardiman Worth' e içkisi için bir çubuk getirdi. "Sende kötü bir şeyler olduğunu hissediyorum. Bu yoksa senin aşk hayatınla mı ilgili?"

"Hayır!" dedi Worth, koltuktaki kambur duruşunu dikleştirerek: "Benim aşk hayatım iyi, teşekkür ederim."

Bayan Hardiman onun bu sözlerinden endişelendi.

"Meksika tatilinin sana iyi geleceğini düşünmüştüm."

"Ama öyle olmadı."

"Greta bugün seni tam iki kez aradı. Birinde •enin dışarıda olduğunu diğer arayışında ise öbür hatta meşgul olduğunu söyledim ama bana hiç inanmadı. Artık ona söyleyecek bahanelerim tükenmek üzere.

Bayan Hardiman söyleyeceklerini başka bir şekilde deme-ye çalıştı.

"Sanırım Greta, sen onun çağrılarına karşılık vermediğin için çok inciniyor."

"Zor."

Worth Greta'yı son dakika onunla birlikte çıkacağı tatilden vazgeçtiği için affetmeye henüz hazır değildi. Baksana başma ne işler açmıştı. Worth onun sayesinde en yakın dostundan olmuştu.

Bu nedenle Greta'nın üzgün olmasının sebebi acaba yalnızca Worth'ün onu aramamasından mı kaynaklanıyordu? Şehirdeki çağrılarına cevap gelmeyen tek enayi neden Worth olacaktı? Pazar gecesinden beri her gece birisini dışarı çıkartmıştı. Ama kendisine kimse teşekkür etmemişti.

Bayan Hardiman elinde onun imzalaması için bir evrak getirdiğinde:

"Güzel, ister şimdi söyleyeceklerimi dinle ya da beni işten at," dedi.

"Eğer buradaki çalışma koşullarını beğenmiyorsanız," dedi Worth sert bir şekilde: "Neden yalnızca istifa etmiyorsunuz?"

Kapıda, Bayan Hardiman ona dönüp:

"Krallara layık, bir şekilde yıllarımı verdi-

ğtm bu işten beni kovuyorsun. Benim kalpsizimde Ama yere düşen bir erkeğe asla bir tekme de ben atmam."

Bayan Hardiman kapıyı çarpıp odadan çıktıktan sonra:

"Kadınlar!" dedi Worth. "Hangi nedenden ötürü yaşantınıza girerlerse girsinler, size hep cehennemi yaşatırlar."

Masasından kalkıp, yanına birkaç tane golf topu aldı. Hayalindeki golf pistine üç tane hayali atış yaptı. Daha sonra kapısının arkasındaki basket sepetine top atıp biraz sallandı. Ama artık hiçbir oyuncağı ona zevk vermiyordu.

Çok kez dışarı çıkmayı aklından geçirmiş, fakat hiçbir kadını onunla çıkması için ikna etmeye çabalamayı göze alamamıştı. Hatta eskiden sık sık gittiği gece kulüplerine gidip oradan birilerini bulmayı bile artık içinden geçmiyordu.

Worth bir ara işyerinin alt katında çalışan o uzun bacaklı avukatı tavlamaı aklından geçirdi. F akat sonra onun peşinden gitme fikri bile Worth'ü yordu. Üstelik Meksika'dan döndüğünden beri, araba parkına bir kaç kez gidebilirdi, ama onun artık bacaklarının eskiden düşündüğü kadar güzel olmadığına karar verdi. Bumu çok büyük ve dudaktan çok inceydi. Üstelik saçları da çok kıvrır-

çıktı. Gözleri tilki gözleri gibi, eğri büğrüydü.

Maalesef bir ceylan gibi salına salına yürü- yemiyordu. Ya da hoş bir şekilde gülemiyordu ya da önemli bir şey söylemeden önce dudaklarını ıslatmıyordu. Kısaca o kadın Cyn değildi.

Worth'ün görmek istediği tek kadın Cyn'di; ama maalesef Cyn artık onunla konuşmuyordu.

Cyn, Worth'ün onunla seviştiğinde, kendisini Tim'den daha ateşli yapmaya çalıştığı gibi aptalca bir fikre kapılacak kadar nasıl böylesine katır kafalı biri olabilirdi? Ya da o kadar eşekçe, çocuksu ve tipik bir dişi gibi ona nasıl davranabil- mişti?

Eğer o çok eşek, çocuksu ve tipik bir dişiye, o halde Worth onun için neden bu kadar üzülmüyordu? Neden bunların kahrolası kadını hareketler olduğunu düşünüp onu affedemiyordu. Bu Hawa'dan beri mantıklı bir şekilde açıklanamamıştır. Worth, Cyn'in bu kadar ahmak olabileceğini düşünmemekle, aslında yanılıyordu.

O neredeyse gelir. Onlar hep böyle diyordu.

. Bu arada, cehenneme gitsin. Worth yeterince üzgündü. Ansızın aklına bir çözüm gelerek, süet ceketini üzerine geçirip alelacele kapıya doğru gidip ofisten çıktı.

Bayan Hardiman:

"Erken mi gidiyorsunuz?" dedi.

"Spor salonuna gidiyorum. Oh eğer Greta yarın ararsa, onu hemen bana bağla."

Cyn'in kalbi karşısında oturan kızı dinlerken, sanki yerinden fırlayıp kıza doğru gidiverecekmiş gibi çarpıyordu. Kadınlar hastanesinde danışmanlık almak için gelen hastaların çoğuna uygun bir profil çıkartamıyordu. Hastalan genellikle orta ya da alt kesimden geliyorlardı. Genellikle onlar cinselliği yaşamaya hiç aile olmakla ilgili ders almadan başlıyorlardı.

Sheryl Davenport, Kuzey Dallaslı emlak kralı ve onun sosyete karısının üçüncü kızıydı. Sheryl'in büyük ablası kendinden epeyce söz ettiren değerli bir aile davalanna bakan avukattı; diğer ablası ise Wales prensinin polo takımından bir arkadaşıyla evlenmişti. Sheryl'in tahminleri onun gibi diğer kadınların başına gelen şeylerden çok fazla trajik değildi. Fakat belki de toplumda çok göz önünde bulunan bir aile olarak bunun sonuçları daha feci olabilirdi.

"Ben yalnızca bir bebeği öldüremem. Gür sa-rı saçları yüzünün her iki tarafından aşağıya doğru bir perde gibi dökülüprdu. Eğer aileme hamile olduğumu söylersem, onların benden ne isteyeceklerini çok iyi biliyorum. Ablalarımın biri bir kere çocuk aldırdı, fakat o zamanlar benden büyüktü ve koleje gidiyordu. Aileden başka kimse bu olayı duymadı. Babam onu ört bas etti.

Sheryl yalnızca kızların okuduğu akademide okuyan başarılı bir öğrenciydi. Parlak, güzel ve berbat bir şekilde sorunlu biriydi."

"Okuldaki danışman öğretmenlerine bundan hiç söz etmedin mi?" dedi Cyn nazıkçe.

"Hayır! Efendim, hayır. O zaman beni okuldan atarlar ve babam buna çok kızardı Annem ve iki ablam o okuldan mezun olmuşlar.

"Peki, karnında taşıdığın bebeğin babası ne diyor, Sheryl? Senin hamile olduğundan haberi var mı?" "Hayır."

"Ona neden söylemedin?" "Söylesem de zaten bunb aldırmazdı." "Yani onunla evlenmek için hiç ihtimal yok mu?"

Sheryl derin bir iç çekti ve başını; "Hayır," der gibi salladı.

"Hayır. Bunu istemiyorum." "Oh?"

"Biz birbirimize âşık değildik. Yani en azın- dan ben onu sevmiyordum."

"O halde bu çok uzun dönemli bir ilişki değil miydi?" dedi Cyn.

Sheryl başını olumsuz şekilde salladı.

"Bu nedenle mi doğum kontrol hapı kullanmadın?"

"Evet," dedi Sheryl başını arkaya yaslayarak. "Bunun ne kadar aptalca olduğunu söylemek için bana dere vermek zorunda değilsin. Bunun aptalca olduğunu zaten biliyorum. Onunla hiç beklemediğim bir anda yattım. Eminim ki benim doğum kontrol hapı alarak onunla yattığımı iddia edecektir. O, prezervatif kullandı ama," dedi utangaç bir şekilde gülerek, sonrada: "O da işe yaramadı," dedi. "Kendisi bizim kulüpte tenis koçu yardımcısı. Evlilik yaşına gelmemiş. Şüphesiz yuva kurulabilecek iyi bir eş adayı değil."

Sheryl'in sevimli deniz mavisini gözlerinden yeniden gözyaşları döküldü.

"Bayan MacCall, ben ne yapacağım?"

Cyn, masasının üstüne ellerini koydu.

"Eğer kimsenin etkisi altında kalmadan karar vermek istersen, ne yapmak isterdin Sheryl?"

"Bebeği doğurmayı," dedi Sheryl yumuşacık bir ses ve gülümseyen bir ifadeyle.

"Ona bakmayı da ister miydin?" dedi Cyn.

Sheryl evet dercesine başıyla bu soruyu onayladı.

"Neden?"

"Çünkü onun beni seveceğine inanıyorum. Bebekler annelerini ne olursa olsun, onları hep severler, değil mi?"

Cyn'in kalbinde açılan yara iyice büyümeye başlamıştı. Sheryl'in koşulsuz bir sevgiye ihtiyacı vardı. Çünkü böyle bir sevgiyi daha önce hiç ona veren olmamıştı.

"Öyleyse, belki de onu dünyaya getirmek senin yapman gereken bir şeydir."

"Hayır!" dedi kız iç çekerek. "Bu imkânsız!"

Sheryl'i bebeğini doğurmaya ve onu büyötmeye teşvik etmek Cyn'in görev sınırlarını aşuyordu. O sadece hastalarına farklı seçenekler sunarak, karar vermeyi tamamen onlara bırakuyordu.

"Eğer bir evlilik gerçekleşmezse," dedi. "Ve sen yine de hamileliğini sürdürmek istersen, o durumda yine çocuğunu doğurursun ve sonra çocuğuna bakamayacağını düşünürsen o zaman onu başkalarının büyötmesi için evlatlık olarak verebilirsin."

"Bcn öyle yapmak isterim," dedi Shcryn sandalyesinden kalkarak.

Sheryl bu sefer de Cyn'in masası ve pencerenin önündeki boşlukta adımlamaya başladı.

"Bebeğimin seven ve aynı zamanda birbirlerini seven bir çiftte verileceğini görürsem daha memnun olurum. Fakat ailem çocuğumu doğurmama asla izin vermeyecektir. Bu onların benim için yaptıkları tüm planları alt üst edecektir."

"Onlar senin adına nasıl bir plan yapmışlar?"

Sheryl odanın içinde adım atmayı keserek, Cyn'e merakla baktı.

"Bende bilmiyorum."

"İyi. Ben senin bana söylemen gerektiğini düşünmüştüm."

Cyn, ayağa kalktı ve masasına gidip Sheryl'in omzuna elini koydu.

"Orada olmaktan mutlu olacağım ve sen ailene bundan söz ederken ben de tampon görevi göreceğim. Fakat onlarla konuşmadan kendi başına bir şeyler yapmaya kalkışmamalısın," dedi.

Böylesine bir haberi verecek olan Sheryl'in stresini düşünen Cyn, Davenportlar'ın böylesine bir korkuyu aşılacak için genç kızlarına kutsal terör estireceklerini tahmin etti.

"Hala vakit var. Sen hamile olduğunu yalnızca birkaç gün önce keşfettin. Kendine bu fikre alışman için bir iki hafta daha süre ver, ondan sonra ne yapacağına karar verirsin."

Cyn ona işyeri kartını verdi ve genç kadının terli ellerine tutuşturdu.

"Bu arada, bir şeyler sormak ya da yalnızca benimle konuşmak istersen onun üzerinde yazan numaralardan beni arayabilirsin. Tamam mı?"

Cesareti kırılmış bir şekilde iç çekerek Sheryl, Cyn'i başıyla onayladı.

' Pekala. Beni dinlediğin için teşekkür ederim.

"Her şey çok güzel olacak. Sen de göreceksin."

Sheryl, Cyn'in ofisinden ayrılırken, endişeli göründü. Cyn yine masasındaki sandalyeye oturdu ve ellerini çekiştir-di. O gün Perşembe idi. Muhtemelen Tim'in ölümünden sonra geçen en berbat haftaydı.

Cyn'e o hafta içinde gelen tüm hastalar özellikle çok zor hastalardı. Ya da belki de Cyn onlarla başa çıkabilecek kadar kendisini odaklayamı-yordu. Sorunlu genç kadınlara söylediği tüm basmakalıp sözler ya banal yada çok bilinen şeylerden ibaretti... ve daha çok iki yüz-lü şeylerdi.

Kendisi WorthMe hiç korunmadan birlikte olurken onlara prezervatif kullanmalarını nasıl tavsiye edebilirdi ki? Kendini bir anda Worth'ün koynunda buluvermişti. Bunun hiç mazereti yoktu.

"Bayan MacCall?"

Cyn kendine bağlanan telefonda strese girdi. Sheryl Davenport'un o gün son randevusu olduğunu sanıyordu.

"Evet."

"Dr. Masters sizi görmek için buraya gelmiş."

Cyn ondan kaçamayacağını anlayınca istemeden ofisine kabul etti.

"Onu içeri gönderin."

"Selam, Josh. Nasılsın?"

"Ben iyiyim."

Josh, Cyn'in masasının köşesine oturdu. Her halinden Cyn'i ağına düşürmek istediği belliydi. "İyiyim diyorsun ama bugün biraz kötü giyinmişsin."

"Berbat haftalarımdayken biri."

"Geçen haftanın kötü geçtiğini düşünmüştüm."

"Geçen hafta da..."

⁴"Seni Cumartesi aradım. Annen kısa bir tatile çıktığını söyledi."

"Evet, kısa bir tatile çıktım. Fakat korkanm, bu tatile çıkmakla pek de iyi bir şey yapmadım."

"Çağrılarımıza karşılık vermedin."

Tüm bu olanların yanında, Cyn kendini sürekli savunma konumuna getirilmesinden nefret ediyordu. Bu Josh'un özellikle oluşturmakta iyi olduğu bir konuydu.

"Seni son gördüğümde, seninle tartışmıştık, hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum. Bu senin cinsel hayatın üzerineydi. Ya da onun olmayışı ile."

Cyn'in yanakları seğirmeye başladı. Öfkeyle ona sordu:

"Cinsel hayatımın olmadığını da nereden çıkartıyorsun?"

Josh'un yüzündeki kendini beğenmiş gülüşün kaybolduğunu görmek Cyn'e kendisini dah iyi hissettirmişti. Ayağa kalkarak, Josh'un arkasından dolanıp çantasını aldı.

"Ben çıkıyorum." Cyn ofisinin ışıklarını kapatıp, kapıyı eliyle tuttu.

"Oh, elbette geliyorum."

Josh onu antreden ve koridordan geçerek izledi. O zamana kadar sessizliğini iyi korumuştur. Cyn'i kolunun arkasından tuttu.

"Seni akşam yemeğine çağırırsam beni affedecek misin?"

Cyn, Josh'la ve kendisi, doktor ve onun bitmek bilmeyen egosu ile buluşmaktan ziyade evde oturmayı tercih ederdi.

"Bunu ben de çok isterim," dedi Cyn, Josh'a gülümseyerek. "Ne zaman?"

Worth Lansing'e Cyn başkalarıyla da beraber olabileceğini hissettirmeye kararlıydı.

o080oo

Cyn eve vardığında, Worth onun evindeydi. Cyn, Worth'ün geldiğini, bir blok öteye park eden spor arabasını görünce anlamış, kadınlara yakışmayan bir şekilde küfürler ederek, içindeki öfkesini dışa vurmuştu. Acaba Worth, Cyn'in ne demek istediğini neden bir türlü anlayamıyordu? Zaten, eğer Cyn onunla konuşmak isteseydi, onun tüm çağrılarına karşılık verirdi.

Hatta Worth daha da ileri gitmiş, Cyn odadan içeri girdiğinde, onun küçük odada yere oturup Brandon'la oldukça keyifli bir şekilde oynadığını görünce, iyice çıldırmıştı. Çantasını dışarıda' koyup, içerdeki hoş ortamı gülmek yerine asarak karşıladı.

"Hey, Anne, Worth geldi!"

"Bunu ben de görüyorum."

Worth yerde halıya karın üstü uzanmıştı. Brandon onun sırtına oturmuş, bir beysbol sopasıyla onun kafasına ve omuzlarına hafif hafif vuruyordu.

"Umarım beni kurtarmaya geldin," dedi Worth Cyn'e omuzlarının üzerinden başını çevirip ona bakarak. Worth sonunda Brandon'un altından bin bir güçlkle kalkabildi. Brandon'u belinden tuttuğu gibi havaya kaldırıp, onu bacakları ve kollarından bir süre salladı. Brandon neşeyle çığlıklar atıyordu. Worth'ün yüzü Brandon'u sallarken kıpkırmızı olmuştu.

Worth dişlerini sıkarak:

"Artık gittikçe ağırlaşıyorsun, Lordum. Seni bebekken, aynı bu şekilde havaya kaldırıp saatlerce başımın üstünde tutabiliyordum."

Çocuğu yere indirerek, bir yere oturup dinlendi.

"Bunu tekrar yap, Worth. Ya da beni ayak bileklerinden havaya kaldır, baş aşağı tut."

"Onu rahat bırak Brandon. Worth gerçekten çok yoruldu."

Cyn, o an çıkarttığı hırçın sesinden, tiksindi. Bu ses tonu hemen onların neşesini kaçırmıştı. Brandon, Cyn'c küçük yüzünde beliren şaşkın bir ifadeyle, üzülen baktı.

"Belki sonra," dedi Worth, çocuğun saçlarını elleyerek. "Bana yardım et."

Brandon, Worth'ün elini tuttu ve onun ayağa kalkmasına yardımcı oldu.

"Selam," de di Cyn'c, Brandon'la oynarken havalanan bluzunu uçlarından çekştirerek.

"Merhaba."

"Nasılsın?"

"İyi."

"Annem nerede?"

"Charlie'yi almaya gitti, onunla beni tanıştıracak."

"Oh."

Cyn ona bakmamak istese de, gözlerini Worth'ün üzerinden alamıyordu. Worth'ün buraya gelmeden önce sağlık kulübüne uğradığı her halinden belliydi. Yani üzerine giydiği eski bir jeans pantolon, rengi solmuş bir polo bluz ve çorap bile giymeden ayaklarına geçiriverdiği eski Docksi- des ayakkabılarından yakayı hemen ele veriyordu. Buraya gelirken arabasının pencereleri açık olmalıydı, çünkü saçları darmadağındı.

Cyn, Worth'ün gözünün içine bakmamaya kararlı görünse de, onun bakışları karşısında dire-nemeyecek kadar zayıftı. Worth'ün gözleri Cyn'e gerçeği arayan bir çift mavi lazer ışığı gibi bakıyordu.

Birbirlerine uzun bakışları, gururla nişanlısını tanıştırmak için içeri giren Ladonia'nın odada belirmesi ile son buldu. Birbirleri ile tanışınlan erkeklerin her ikisi de el sıkıştılar.

"Charlie bu benim kalbimi kırıyor, bilirsin işte," dedi. Worth yapmacık bir edayla derin bir iç çekerek.

"Ben bu kadının peşinden yıllarca koştum." Ladonia, Worth 'ün bu dediklerinden etkilenerek onun yanaklarını sevgiyle okşadı.

"Üzgünüm Worth. Charlie ona karşı konulamayacak kadar seksiydi

Ladonia'nın bu açıklaması Charlie'yi utandırıp, yüzünü kızarttı. Worth gülmeye başladı. Cyn ise bu olanlara gülebilmeyi istedi. Fakat o an yapabileceği tek şey elinden geldiğince kendini zorlayarak gülmek oldu. Ladonia:

"Charlie, ona evde verdiğim akşam yemeğinin bedelini beni bu akşam dışarıda yemeğe götürerek ödemek istiyor"dedi.

Aslında Cyn'e evlenecekleri haberini duyurduklarından beri, Charlie her akşam yemeğinde onlarda oluyordu.

"Şimdi Worth burada olduğuna göre, sen ve Brandon bu akşam sofrada yalnız kalmayacaksınız."

"Eminim ki Worth'ün bu akşam için başka planları vardır anne."

"Aslında buraya gelirken acaba hep birlikte burger yiyebilir miyiz diye düşünmüştüm. Buna ne dersiniz, Ladonia? Charlie?"

"Ladonia nasıl isterse benim için de uygundur," dedi Charlie, nazik bir şekilde.

Ladonia elini Charlie'nin omzuna koydu. "Worth eğer sende kabul edersen, bu akşam yemeğinde nişanlımla baş başa olmayı isterim." Charlie Ladonia'ya şehvetli bir bakış attı. "Seni gidi şehvetli haspa seni. Elime fırsat geçince ben de seni zor durumda bırakacağım."

Charlie Ladonia'ya sımsıkı kollarının arasına aldı.

Muhabet kuşları birkaç dakika sonra oradan ayrıldılar. Cyn, Worth'e dönerek çekingen bir şekilde:

"Bizi yemeğe çıkartmak zorunda değilsin." dedi.

"Ama ben sizi dışarı çıkarmak istiyorum. Za-ten bunun için gelmiştim."

"Bu koşullar altında mı, Worth..."

"Hangi koşullar altında?"

Worth 'un masumca sorduğu soru çok kıskırtıcıydı. Cyn'in sinirine dokunmuştu. Yoksa yine aynı nakaratı mı okuyacaktı?

"Brandon, Macdonalds'a gitmeyi ister misin?"

Brandon Worth'ün arabasına binmek için hızla ön kapıdan çıkarken:

"Ucuz numara," dedi Cyn ağzının içinde geveleyerek.

"Fakat etkili," dedi.

Worth Cyn'e en zararsız gülüşü ile Cyn'e bakarak:

"Sizi takip ediyorum, Bayan McCall," dedi.

"Şimdi oyun sahasına gidebilir miyim?"

"Ben de seninle geleyim, fakat önce bir yüzüne bakayım." Cyn, Brandon'un dışarıda oyun sahasına çıkmadan önce, eline aldığı bir kağıt peçeteyle yüzünü bastırarak sildi.

"Kaydıraklardan kayarken dikkatli ol!" dedi. Onun uyanlarını Brandon'un hiç dinlemeyeceğinin bilinciyle derin bir iç çekti.

"Kahve?" dedi Worth, eline aldığı kahve dem-ligini tutarak.

"Teşekkürler."

Kahvelerini yudumlarırken bir yandan Brandon'un oynamasını izlediler. Brandon ve onun yaşlarındaki bir kız çocuğu kaydırakların önüne geldi. Brandon bir kavalie gibi davranıp, önce kızın merdivenlerden çıkmasını bekledi.

"İşte kadınların gözbebeği bir erkek iş başında," dedi.

Worth gülümseyerek:

"Umarım kadınların gözbebeği olmaz," Sonrada bir süre vitrine baktı. Cyn'in vitrin camına yansıyan hiç gülmeyen asık suratını görünce ona öfkeyle:

"Bilirsin, Cyn, birlikte yatmak genellikle insanları birbirlerine daha da yakınlaştırır, onları uzaklaştırmaz," dedi.

Worth'ün bu öfkesi Cyn'i kızdırdı.

"O tamamen neden birlikte yatma amacına bağlı. İkimiz de senin benimle neden yattığını biliyoruz, değil mi?"

"Pekâlâ, itiraf ediyorum. Ben sülük gibi yapışkanım. Asalağım. Hatta bu gezegendeki erkeklerin içinde en bayağısıyım. İşte bu kadar! Şimdi bunları duymaktan mutlu oldun mu?"

"Seni Meksika'ya, sadece en yakın merhum arkadaşımın eşinin yatakta nasıl olduğunu görmek için götürdüm."

Worth ona sırtını çevirerek havaya sıkıntıyla üfledi. Kısa süre sonra, ayağa kalkıp ellerini masaya koyarak:

"Benim seninle niye yattığımı artık öğrendin. Peki, acaba sen benimle niye yattın?"

"Ne?"

"Hadi bir dinle. Seni benimle yatmaya zorlayan şey neydi?"

"Ben..."

"Senin de benim cinsel performansımı merak ettiğine dair bir spekülasyon yaratabilirim "

"Ben asla..."

"Oh, gerçekten öyle mi? Asla mı? Bir kez olsun, merak etmedin mi? Tim benim cinsel istismarlarımdan sana söz ederken onu dinlemedin mi? Ve benim, hakkımda iddia edildiği kadar yatakta iyi olup olmadığımı hiç merak etmedin mi? Benim hünerlerimi görmeyi hiç aklından geçilmedin mi?"

"İğrençsin."

Cyn, çantasına uzandı ve onu askılarından omzuna taktı.

Cyn, sandalyesinden kalkıp gitmek üzereyken* Worth, masanın üzerinde duran boş burger kutularının ve kâğıt bardakların üzerinden ona doğru uzanarak, onu omzundan tuttu.

"O ithamlarının beni nasıl incittiğini kendi gözlerinle gör."

Aslında Cyn'in gitmesine Worth'un onu tutmasından ziyade Worth'ün kibar ses tonuyla söylediği bu sözler engel olmuştu. Tekrar sandalyesine oturdu, omzundan çantasının askısını çıkarttı. Bir süre birbirlerine bakıştılar, sonra Cyn başını yere eğdi. Gözlerini ondan kaçırarak ilk kadın, Cyn' 'di.

"Bu acı veriyor, değil mi?" Worth, başını salladı. "Hem de çok."

Cyn, üzerinden yediklerinin kaldırılmadığı kirli masaya dirseklerini dayadı. Cyn, yüzünü avuçlarının arasına almıştı.

"Oh, Worth, ben gerçekten üzgünüm," dedi Cyn. "Bana neler olduğunu bir türlü anlayamıyorum."

Worth'un kahkahası üzerine Cyn başını çevirdi.

"Şunu tekrarlamayı keser misin?" Kendini mazur göstermek için Cyn, başını yere eğdi.

"Yalnızca seni suçlamamalıyım. İten yalnızca suçu üzerine atacak birini arıyordum. Yani seni suçlamak, aslında benim kendi vicdanımı rahatlatıyordu."

"Vicdan mı? Peki, biz vicdanını sızlatacak kadar kötü ne yaptık?"

"O işi yaptığımız için suçluluk duyuyorum."

"Niçin Cyn?"

"Tim'den dolayı."

"Tim öldü. Üzerinden artık yası tutulamayacak kadar çok zaman geçti. Yo, seni suçlu hissettiren asıl şey bir adamla birlikte yatağa girmen değildi, değil mi?"

Worth daha özel şeylerden konuşmak için kısık sesle konuşmaya başladı.

"Kendini suçlu hissettiren şey, aslında o işi yapmaktan zevk almandı."

Cyn, üst dudağını dişlerinin arasında ezdi.

• "Cyn," dedi Worth yumuşacık bir sesle, onun ellerini tutarak. "Tim senin bekâr kalmanı istemezdi. O öldüğünde sen sadece yirmi yedisindey- din. Hayatının sonuna kadar üzerinde bir bekâret kemeriyle mi dolaşmayı isterdin?"

"Hayır, fakat ben dünyevi zevkler karşısında dizginlerimi bu kadar çabuk elden bırakabileceğimi, hiç düşünmemiştim. Bu kadar sorumsuzca bir şey yapabildiğime hiç inanamıyorum.

Ken-

dimi erişilemez bir kadın olarak görüyordum."

"Yani karşıma verimli bir arazi çıktı, bende ondan yararlanmak için, aç bir kurt gibi üzerinden mi geçtim?"

"Hayır" dedi Cyn, söylenenleri sert bir şekilde inkâr edip başını sallayarak. "Sen fırsatı değerlendirmedin. Ben, eğer gerçekten isteseydim seninle o işi yapmazdım."

"Bunun için teşekkür ederim," dedi Worth hafifçe gülümseyerek.

"Son zamanlarda hiçbir şeyden hoşnut olamıyorum. Biri karşıma çıkınca, sonuçlarını hiç düşünmeden hemen onun üzerine balıklama atladım," diyen Cyn sözlerine: "Bir şeylerin olmasını istedim, fakat seninle bir gecelik bir aşk ilişkisi yaşamak aklımın ucundan bile geçmemişti," diye devam etti.

Worth yüzünü buruşturarak:

"Yaşadıklarımıza daha güzel bir ad verebilirdin," dedi.

"Peki, sen onu nasıl söyledin?"

"Emin değilim, fakat senin kadar kalpsizce bir sıfat takmazdım. Hayatımda bir gecelik çok ilişkim oldu. İnan bana Cyn, seninle yaşadıklarımı sırf seks olsun diye yapmadım. O burada başladı," dedi.

Worth, kafasını işaret ederek. Daha sonra işaret parmağını göğsüne doğru götürüp, oradan kalbinin üstüne koydu.

"Daha önceki ilişkilerim belimden öteye gidemiyordu."

Cyn'in soluğu titreyerek içinde ilerleyip ciğerlerine doluyordu.

"Benim de öyle oluyor, Worth."

"O zaman anlamsız konuşmaları hemen kes. Benim için bardan kolayca elde edip yatağa götürdüğüm bir kadından çok daha fazlasını ifade ettiğini anlamıyor musun?"

Günlerce acı veren ve yaralayan duyguları artık kendini gözyaşı olarak dışarıya vurmak üzereydi. Cyn o ana kadar konuyu hep başka şekilde değerlendirmiş, Worth'ün o işi yaptıktan sonra kendisine karşı olan saygısında bir azalma olmadığını görünce, bir nebze de olsa avunmuştu.

"Annem, mutluluktan ayaklan yerden kesilmiş bir şekilde bana evleneceğini söyledi."

"Onun evlenmesini istemiyor musun? Biraz daha kahve?"

"Hayır, teşekkürler. Elbette onun evlenmesini istiyorum, fakat bu yeni bir çalkantı yeni bir adaptasyon süreci demek. Çok bencilce, değil mi?"

"Birazcık öyle."

"Bunun için kendimden nefret ediyorum."

"Nefret etme. Sonuçta sen de bir insansın."

"Bunu geçen Cumartesi gecesi anlamamış mıydın?"

Brandon çeşmeden su içmek için içeri girdi, sonra onlara el sallayıp aceleyle yine dışarı çıktı.

"Brandon tıpkı Tim'e benziyor."

"Evet, öyle," dedi Cyn yüzünde beliren duygusal bir gülüşle.

Worth, hala'avuçlarının içinde tuttuğu Cyn'in ellerini sımsıkı sıktı.

"Cyn, o gece Tim'i düşünmediğimi bilmelisin." Worth, Cyn'e ondan anlayış bekleyen gözlerle baktı. "Eğer Tim aklıma gelseydi, sana el bile süremezdim. Seni yalnızca onun kansı olarak görüyordum, ama aklıma yıllar sonra da olsa peşinden koşabileceğim..." "Worth!"

"Bu doğru. İstedğin her şeye karşı çıkabilirsin, fakat kesinlikle tartışmasız kabul edilmesi gereken bir şey var ki o da benim seni en temel şekilde istediğim. Senin de beni aynı şekilde istediğin fiziki birlikteliğimizle kanıtlandı. Değil mi?"

"Evet, kanıtlandı," dedi Cyn.

"Seni o gece kollarıma alıp, tenine dokunduğumda, saçını kokladığımda, dudaklarını öptü-ğümde, aklımdan seninle sevişmekten başka hiçbir şey geçmiyordu. Yalnızca sen ve ben, Cyn. Bununla yaşayamaz mısın?"

Cyn, Worth'ün cinsel çekiciliğinden etkilenip etrafiyle ilgilenemiyordu bile. Hatta Brandon'- un salıncaktan havalanıp düşüp eli kanlar içinde kaldığında bile kendini bir anda toparlayamamış- tı.

Eve gittiklerinde Ladonia henüz eve gelmemişti. Worth cesurca, yorgunluktan huysuzlaşmaya başlayan Brandon'u yıkayıp yatırmaya gönüllü olmuştu. Brandon, Cyn onun yarasına antiseptik bastırırken gıkını bile çıkartmadan oturmuştu.

Cyn, Brandon'un yatak odasının kapısını kapatmak için çekerken, Worth'e:

"O maço dudakları sen olduğun için büzülmedi," dedi. "Eğer sen orda olmasaydın belki de Brandon..."

Worth, Cyn'i bir kez daha hazırlıksız bir şekilde yakalayıp öptü.

Worth onu yumuşak ve teklifsiz bir şekilde, yani öpülmeyi ya da itilmeyi tamamen Cyn'e bırakarak öptü. Cyn aksayarak lambri kaplı koridorda, sanki midesine kramp girmiş gibi, onun öpmesine izin vermeyerek ilerledi.

"Yapma, Worth."

"Arkadaşlar arasındaki ufak bir öpücüğe ne dersin?" dedi Worth, Cyn'in ensesinden fısıldayarak, parmaklarıyla Cyn'in bluzundaki fermuarını tutup, nazıkçe düğmelerini çekip, göğüslerini parmak uçlarıyla dörterken.

"Alışılmış bir şey değil," diyen Cyn, Worth'- ten uzaklaşarak evin daha aydınlık daha sessiz olan, bölgesine geçti.

"Yani biz alışılmışın dışındayız?"

Cyn küçük odaya girerken, bir başka lambayı daha yaktı.

"Geçen Cumartesi olanlardan sonra arkadaşlığımız farklı bir boyuta geçti, Worth. Bunu anlayamıyor musun? Yoksa anlayamayacak kadar mı kıt kafalısın?"

"inatçı olan taraf sensin. Yattığımız için arkadaş olamayacağımızı düşünüyorsun."

"Dost kalamayız!"

"NaSıl olur?"

Cyn başını geriye atıp, bu konudan rahatsız olmuş gibi dişlerini gıcırdatmaya başladı.

"Bu o şekilde ilerlemez. Her şey değişti artık. Bunu söylemek bana acı veriyor. Eşi benzeri bulunmaz dostluğumuzun artık bittiğini sana üzülerek söylüyorum. Dostluğumuzu kendi ellerimizle

"O kadar mükemmel bir şekilde seviştik ki bu duygulan ikimizde daha önce hiç yaşamadık." Worth öfkeden çıldırmak üzereydi. "Öyleyse sorun nedir?"

Cyn ona doğru döndü Charlie ve Ladonia'-nın oyun masasında bıraktığı satranç takımından eline birkaç tane satranç taşı aldı.

"Sen bir erkeksin ve ben de bir kadınıym."

"Bu kadarını ben de biliyorum, Cyn."

"İkimizdeki cinsiyet farkı nedeniyle ikimizde bu gibi durumlarda farklı tepkiler veriyoruz."

Worth ellerini onun omzuna koyarak, onu döndürdü.

"Ben senin sandığın gibi yapışkan biri değilim," dedi. Sonrada daha makul bir ses tonuyla: "Bu konu üzerinde tam dört gündür düşünmekteyim. Konu suyunu çekip buraya kadar geldi. Arkadaşlığımızı kaldığımız yerden sürdürebileceğimize inanmamış gibi duruyorsun," diye devam etti.

"Evet, bu doğru" dedi Cyn gözlerinden yaşlar dökülerek. "İnanmıyorum."

"Öyleyse yanılıyorsun. Arkadaş olabiliriz. Aklımızdan geçen her şeyi yapabiliriz."

Cyn başını sallıyordu. "Böyle olacağına inanmıyorum Worth."

"Dinle," dedi Worth ona yaklaşp parmaklarını Cyn'in saçlarını tutarak: "Sen istemediğin sürece bir daha o şeyleri aklıma getirmeyeceğime söz veririm."

"Aklımıza yer eden düşüncelerimizden kurtulamayız."

"Sürekli onları düşünmek kesinlikle bir gü- nah değil. İşte bu nedenle, senin teninin bana ne kadar ipeksi bir şekilde dokunduğunu hatırlamaya başladıkça, hemen aklıma mavi çip hisselerini getirip, seni aklımdan çıkarmaya çalışıyorum. Ya da bunun gibi başka bir şeylerle."

Cyn onun bu sözlerinden ne demek istediğini bir türlü kestiremese de, umutsuz bir şekilde ona inanmak istiyordu.

"Ben de en yakın arkadaşımın, artık bana uygun bir dost olmadığını düşünüyordum."

"Ben de."

"Bu hafta pek çok kez, telefonu elime alıp seni aramayı istedim."

"Sen hiçbir şeyi anlayamayan lanet olası, koca kafalının tekisin."

"Ama Worth, arkadaş olarak kalmamızın birbirimize karşı ne kadar iyi niyetli olsak bile, artık yürümceyeceğine inanıyorum."

"Aklımız: hemen başımıza toplarsak elbette arkadaşlığımızı sürdürebiliriz. Tıpkı bu gece olduğu gibi, yani göğüslerine baktığımı fark ettiğimde ve aklıma o şeyle ilgili bir şeyler gelmeye başladığında nasıl davrandığım gibi. Yaşadıklarımızın hiç birini aklımdan geçirmeyi istemedim. Daha da ötesi, bir süre sonra, öpücüklerim karşısında göğüslerinin nasıl irkildiğini bile düşünmüyor olacağım. Orgazm olduğunda çıkarttığım o iniltileri artık bir daha hatırlamayacağım bile," dedi Worth boğuk bir sesle. "Artık seninle tattığım tüm duygulan, hafızamda bile güçlkle hatırlayabileceğim."

Cyn, Worth'ün daha ileri gidecek şekilde konuşmasını öksürerek kesmeye çalıştı. Cyn'in kalbi acıyla hızlı hızlı atıyordu.

"Bunun üzerinde çalışmak zorunda olduğuma inanıyorum," dedi Worth itiraf ederek.

Daha sonra Cyn'in boynunda kalp atışlarını gösteren noktaya parmağını bastırarak:

"Bu tamamen kendini kontrol edebilme meselesi," dedi Worth.

"Ben yaşadıklarımızı unutmayı denedim."

"Peki, başarabildin mi?"

"Çok az."

"Fakat hala onun birazını hatırlıyor musun?"

"Hımm." Cyn, Worth'ün ellerinin imkân

verdiği ölçüde onun dediklerini onaylar gibi başını salladı.

"Ne gibi," dedi Worth üzgün bir şekilde. "Tıpkı o şeyleri paylaşmanın verdiği his gibi mi? Öylesine mükemmel..." Worth alnını Cyn'in alnına bastırdı. "Ah, Cyn, ben o kısmı da hatırlıyorum."

"Sanırım, o kısım ikimizin de unutulması gereken bir numaralı şey."

"Doğru."

Worth Cyn'i yolundan çekmek için itklemedi. Ona çok yaklaşmadı da. Biraz geçtikten sonra, ikisinin de soluğu normale döndü.

"Dinle, Cyn" dedi Worth: "Bizler yıllardır birbirimize dostuz. Bu noktaya gelmek çok zor, hatta bir aşk ilişkisini bitirmekten bile zor."

Yüzünü Worth'ün bluzuna gömerek, "Öyleyse biz o işi neden yaptık," dedi. "Eski ilişkimizi yatakta geçirdiğimiz bir fantastik gece uğruna heba edemeyiz. Yoksa edebilir miyiz?"

"Romantik atmosferden etkilenmiştik," dedi Worth onun sırtını sıvazlayarak. "Tropik hava işte böyledir. Kahrolası şekilde insanı baştan çıkarır fakat tıpkı içkilerin tadı kadar zararsızdır. Worth ona sarıldı. İkisi birlikte içlerinde çalan müzikle dans eder gibi yaptılar.

"Güneş ve deniz, aynı odayı paylaşmamız gibi olağanüstü koşullarla birleşip içimize şehvet tohumlarını ekti, Cyn. Oradaki kombinasyon hislerimizi sabote etti ve bizleri yatağa çmlçıplak attı."

"Sen böyle mi düşünüyorsun?"

"Böyle olmalı. Daha önce seninle hiç bu kadar yakın olmamıştık."

"Asla bir daha da olmayacağız."

Worth bu sözlerin gerçek olmasını istemiyor gibi bir edayla dursa da onun dediklerini başıyla onayladı.

"Bu dostluğumuz ancak, birbirimizi bir daha yüz yüze bakamayacak şekilde incitirsek biter. Biz birbirimize yabancı değiliz. Birbirimizin sağlığını etkileyecek potansiyel bir risk de oluşturmuyoruz. Senin de hamile kalacak durumun yok."

Ansızın Worth iki eliyle Cyn'i tutup havaya kaldırıp onu kendinden biraz uzaklaştırdı. Worth, gözlerinde beliren sessiz bir soruyla ona baktı, bakışlarını onun karnına doğru çevirerek:

"Yoksa sen?" dedi.

Cyn onun elini kamından çekti.

"Kesinlikle öyle değilim!" dedi. Cyn, Worth'e bu cevabı verirken bir yandan da içinden gerçekten hamile olmadığını umut ediyordu.

"Güzel, öyleyse görelim."

Worth ona mutlu bir şekilde:

"Göreceksin her şey yoluna girecek," dedi.

Worth'ün kavalie gibi davranması, Cyn'in kendine güvenini arttırmak ve endişesini yok etmek içindi. Fakat buna rağmen, Worth'ün böyle davranmasından Cyn çok rahatsız olmuştu.

Onun kendisine güvenini birkaç tatlı sözle getirip, suçluluk duygusunu makul bir şekilde ortadan kaldırmak için, Worth tüm macerayı atlamış, onu arkadaş olduklarına dair ikna edip rahatlatmıştı. Worth böylece onun aklındaki en büyük engeli oluşturan zorluğu yenmişti.

Eğer Cyn ona hamile olduğunu söylese!

"Oh, Worth, böyle düşündüğün için çok rahatladım," dedi ona sırtarak. "O zaman şimdi seninle şu müjdeli haberimi paylaşabilirim."

"Müjdeli haber mi?"

"Josh, hani sana daha önce söz ettiğim şu yakışıklı, zengin jinekolog var ya? Benden hala vazgeçmemiş. Bu öğleden sonra buraya gelip beni yarın akşam için yemeğe davet etti."

Worth'ün gülümsemesi boğazına bir şey takılmış gibi bir anda bozuldu.

"Ne hoş. O, hiçbir zaman hayır denmesini cevaptan saymıyor, değil mi?"

"Şükürler olsun ki hayır," dedi Cyn ellerini cilveli bir şekilde boğazına götürüp, soluk almadan gülerek.

"Benim de aşk hayatımda ilerleme oldu. Gre- ta'yı affetmeye karar verdim."

Cyn'in birden gülümsemesi kesildi. "Greta geçen hafta sonu benimle kaldı. Bana onu affetmem için yalvardı." "Oh."

Worth, Cyn'e açık açık:

"Biriyle tartışmanın en iyi yanı barışmaktır," dedi.

"Evet, öyle değil mi?" Cyn, aklından onun boynuna bir kazan dolusu kaynar yağ dökmeyi geçirirken, kolundaki saate bakıp ona saatin kaç olduğunu gösterdi.

"Lord, saate bak ne kadar geç! Annemi eve sağ salim getireceğine dair sanırım Charlie'ye gü- vensem iyi olacak," diyen Cyn ağzını kocaman açıp esner gibi yaptı. "Annemi bekleyemeyeceğim. Çok bitkinim. Sanırım odama çekilip dinlensem iyi olacak."

Arkasını dönünce, Worth ona gideceğini söyleyerek, ön kapıya doğru ilerledi.

"Böylece benden ikinci kez gitmemi istemene lüzum kalmadı."

"Bu da neydi Worth? Sanırım ne dediğini tam olarak kavrayamadım."

"Ben dedim ki, benim için de yarın büyük bir gün olacak ve hemen yatsam iyi olur dedim."

"Kızgın mısın? Sanki sesin öyleymişsin gibi çıkıyor." Worth öylesine çabuk hareket ediyordu ki, Cyn'in onu tutması imkânsızdı. Worth tam ön kapıya vardığında Cyn'le çarpıştı ve aralarında beklenmedik bir bocalama oldu.

"Hayır, kızgın değilim. Üstelik neden öyle olayım?"

"Hiç. Sadece öyle olduğunu düşünmüştüm."

"Eve gitmek için acele etmeliyim, işte hepsi bu. Bana saatin ne kadar geç olduğunu hatırlattığın için teşekkür ederim. Greta'yı aramalıyım. Onunla yarınki planlarımıza son şeklini vermeliyiz." Worth daha sonra ona doğru eğilerek:

"O ilk kez aramızda geçen şey, artık benim için o kadar önemli değil," diye fısıldadı.

Cyn, onun ne demek istediğini kaçıramazdı. Kendi kendisine neden Worth'ün geçen hafta yatakta sevişirken nasıl cilveleştigiyle ile alay etmediğini ya da onunla dalga geçmediğini düşündü.

"Harika, öyleyse keyfine bak," dedi Cyn mutlu bir şekilde.

"Oh, ben de öyle olmasını istiyorum," diyen Worth ellerini çıtlattı. "Bu bana eve giderken ec-zaneye gitmem gerektiğini hatırlattı. Çünkü geçen Cumartesi gecesi yaptığım hatadan, cinsel konularda sorumluluk sahibi olmadığım anlamına gelmemeli. Senin de benim etrafımda olduğu kadar etrafında çok kadın olsaydı... ne demek istediğimi anlarsın işte. Bir erkek çok dikkatli olamaz."

Cyn artık onun yakışıklı olduğunu düşünmüyordu. Sadece onun kıllarını yolmak istiyordu
"Bu gece buraya uğradığın için teşekkür ederim Worth, böylece diğer konu hakkındaki gerginliği de gidermiş olduk."

"Başka ne gibi konumuz var? Oh, yoksa Meksika'da olanları mı kast ediyorsun? Kahretsin, tamamen aklımdan çıkmış olmalı," dedi Worth farklı bir şekilde.

"Güzel, öyleyse bende unutmuş olmalıyım!"

"Ben tam burada duruyorum Cyn. Benimle konuşurken bağırarak zorunda değilsin."

"Bu yalnızca bizim hala arkadaş olarak kalabildiğimiz için kendimi mutlu hissetmem nedeniyle olmalı."

"Arkadaşlar. Elbette şüphesiz. Acı bir sona giden arkadaşlık. Bizim gibi iyi arkadaş olmak için alt alta üst üste yatmak gerekiyormuş."

Cyn'in gülümserken dişleri ortaya çıktı.

"Ne kadar hoş açıkladın."

"Güzel, o gece yaptığımız işi bir gecelik ilişki diye değerlendiren sendin."

"Sende mi öyle düşünüyorsun?"

"Evet öyle. Sana iyi geceler."

"İyi geceler."

"Ups neredeyse unutmuşum," diyen Worth, çantasının cebinden yaklaşık bir tomar kağıt paçavrası çıkarıp, havaya fırlattı. Kâğıtlar yere kar gibi düştü.

"O da nedir?" dedi Cyn şaşkınlıkla.

"Hesaptan payına düşen kısmını bana postayla yolladığın çek."

"Ben kendi payıma düşen kısmını ödemek istemiştin."

Worth ona kendini beğenmiş bir edayla:

"Zaten ödedin," dedi.

Cyn, kapıyı Worth'ün yüzüne çarparken neredeyse Worth'ün Docksides ayakkabılarının içinde berbat olan parmak uçlarına ve burnuna da çarpacaktı. Cyn, burnundan soluyarak doğruca odasına gitti. Bu sivri dilli adama neden bir türlü dersini veremediğini düşünmeye başladı.

Brandon uyumlu ve mutlu bir çocuktur. Fakat bir babası yoktu. Babasız olması muhtemelen onu ileriki yaşlarında etkileyecekti. Annesi evleniyordu ve çok mutluydu. Fakat Ladonia, Charlie'nin evine taşındığında, evlerinde büyük bir boşluk olacaktı. Yarın Cumaydı. Yani yalnızca berbat bir haftanın sonu olmakla kalmayıp, Dr Josh Masters'la çıkacağı akşam yemeğine yalnızca bir gün kalmıştı.

Cyn gözyaşlarına boğuldu.

oOIOOoo

Ladonia'nın açık kahverengi gözleri, kendi yatak odasında ikinci evlilik töreninin başlamasını beklerken, mutluluktan ıslıl ıslıl parlıyordu.

"Sen çok güzel görünüyorsun, anne." Cyn bu sözleri annesine gurur ve içtenlikle söyledi. "Elbisen mükemmel. Tıpkı bir Scott F. Fitzgerald romanından çıkma gibi."

Ladonia'nın altın bej jorjeti, bluzunun omuzlarının içinden süs gibi geçiyordu. Işıқта renk değiştiren parlak eteği rahatça belini kavıyordu. Bu giysi bir başkasının üstünde berbat dımdı. Fakat Ladonia'nın sıırım gibi incecik vücudu, bu elbiseyi çok güzel taşıyordu.

"Teşekkür ederim, Cynthia. Sende çok sevimli görünüyorsun."

Cyn'in elbisesinin rengi annesininkinden

daha koyu altın sansıydı, fakat her gün hastaneye giderken üzerine giydiği giysilerden oldukça farklı, romantik ve kadınsıydı.

Oturma odasından kasetten çalan müziği duydular.

"Oh canım," deyip Ladonia derin bir soluk

aldı.

"Heyecanlı mısın?"

"Evet. Biraz heyecanlıyım. Bu küpeler bana yakışmış mı?"

"Mükemmel olmuşlar." Cyn hala annesinin kendisine yakışmadığını düşündüğü elmas damlasına bakıyordu. Cyn, Papazı beklerken, hafifçe bir basamak geriye düştü, arkasını döndüğünde, koyu renkli üç parça takım elbise ve içine giydiği bebek mavisi gömleğiyle oldukça yakışıklı görünen Worth ile göz göze geldi. "Sen burada ne arıyorsun?" "Gelini almak için geldim." Worth gözlerini Cyn'den çekip Ladonia'ya çevirdi. Hafifçe ıslık çaldı.

"Bu kez anneni damada ben teslim edeceğim."

Worth, Cyn'in önünden geçti. Cyn, kendisini iki haftadır aramayan Worth'ü görmenin şokundan daha kurtaramamıştı. Eskiden birbirlerine söyleyecek önemli bir şeyleri yoksa da en az haftada bir kez birbirleriyle konuşuyorlardı.

"Bunlar damattan. Tarafsız bir şekilde söylemem gerekirse damadın dizleri rahatsız olmasına rağmen yine de oldukça yakışıklı olmuş."

Worth, Ladonia'ya sarı güllerden ve beyaz orkidelerden oluşan güzel bir buket verdi.

"O muhteşem bir adam," diyen Ladonia sevgiyle buketteki çiçeklere bakarken gözleri buğulandı.

"Charlie şanslı bir şeytan," diye araya giren Worth çabucak Ladonia'yı kucakladı. "Hazır mısın, aşkım?"

Ladonia Worth'ü kolundan tuttu, sonra elini onun dirseğine götürdü. Döndüklerinde Cyn'i gör-düler.

"Onlan artık daha fazla bekletmesek iyi olacak yoksa Cynthia ve Charlie benim korkup kaçtığımı düşünecekler."

"Worth burada ne arıyor?"

"Beni damada teslim etmek için bana eşlik ediyor," diyen Ladonia Worth'un omzuna vurdu ve ona gülümsedi.

"Neden?"

"Ben bu soruyu ona sordum," dedi Cyn.

Worth, bu soruyu mutlu bir şekilde cevaplayarak:

"Eğer bana eşlik edecek bir oğlum olsaydı ben de mutlu olurum," dedi. "Şimdi, konuklarımızı daha fazla bekletmeden gitsek iyi olacak."

Cyn ansızın döndü ve koridordan düğün müziğine uygun adımlarla yürürken, biraz gergin görünüyordu. Oturma odasına vardıklarında durarak annesinin ve Worth'ün onun tam arkasında durmasını bekledi; derken adımlarını müziğe uygun bir şekilde atarak papaza ve şöminenin önünde duran Charlie'ye doğru uçar gibi gitti.

Cyn, evin dekorasyonunun güzel olması için çaba harcamış, odanın romantik görünüşünden ve içeri giren güneş ışınlarından memnun olmuştu. Kristal vazoya vuran ışıklar cam kahve masasına düşüyordu. Şömine yeşil yapraklar, güller ve vanilya kokulu mumlarla dekore edilmişti.

Charlie'nin iki oğlu, onların eşleri ve torunları kanepede ve sandalyelere oturmuşlardı. Büyük kızlardan biri Brandon'la oynuyordu. Cyn, Josh Masters'ın önünde geçerken ona kederli bir şekilde gülümsedi. Ladonia Cyn'den işleri yoluna koymak için onu da düğüne davet etmesi için zorlamıştı.

Cyn, başını çevirip papazla göz göze geldiğinde, tanımadığı bir kadının kanepede oturduğunu gördü. Charlie'nin tüm ailesi ile tanışmıştı; bu nedenle bu yabancı kadının kim olduğunu merak etmeye başladı. Worth'ün Ladonia'yı damada götürürken tanımadığı kadının Worth'e göz kırptığını görünce onun Worth'le birlikte geldiğini anladı.

Worth yalnızca özel bir aile toplantısına gelmekle kalmamış, bir de yanında kız arkadaşını getirerek Cyn'e bir gol atmıştı!

Cyn, Worth'ün Ladonia'nın elini öperek onu damada teslim etmesine baktı. Worth, törende kendi üzerine düşen görevi yerine getirerek doğruca bayan arkadaşının yanına gidip oturdu.

Papaz İncil'i okumaya başladı. Törenin güzelliği Cyn'in iştahını kabartmıştı. Birbirlerine sevgiyle bakan Ladonia ve Charlie'ye bakmaya çalışsa da gözleri yine sofada oturan çiftte takılıyordu. Worth, Cyn'in kendisine baktığını yakalayınca, Cyn hemen gözlerini evlenen çiftte çevirdi.

Brandon törenin tam ortasında sıkılmaya başlamıştı. Cyn onun bu isyanını anlıyordu, Charlie'nin torunu onun bir şeyler yapmasına engel olarak ona zor anlar yaşıtıyordu. Worth'ten gelen bir işaretle, Brandon onun yanına gitti. Worth Brandon'u bacaklarının arasına alarak onun başını okşamaya başladı.

Annesi ve oğlu bu dönede hayrandılar.

"Tanrının bana verdiği yetki ile ve bu eyalet yasalarına göre, şimdi sizi karı koca olarak ilan ediyorum. Charlie, gelini öpebilirsin."

Bir alkış koptu. Odada herkes birbirini kucaklayıp iyi dileklerini sundular. Cyn, Josh'la kucaklaşmak zorunda kaldı. Josh, Cyn'i dudaklarından öpmek istedi, fakat o hemen başını çevirince öpücükleri yanaklarına geldi.

"Gel seni Charlie ile tanıştırayım."

"Dr Masters sizinle en sonunda tanışabilmek benim için çok büyük bir zevk." Charlie'nin bu içten hareketi ile ikisi de birbirlerine içten bir şekilde gülümseyerek tokalaştılar.

"Aynı şekilde. Eşinizle tanışınca artık Cyn'in bu güzelliğini kimden aldığı bir sır olarak kalmadı." Ladonia'ya döndü. Onun elini iki elinin arasına aldı. "Size mutluluklar dilerim Bayan Tan- ton."

Josh çok yakışıklıydı. Davranışları kusursuzdu. Herkesin beğendiği biriydi.

Oysa Cyn, onun yanında durmaya bile gelmeye tahammül edemiyordu.

"Josh, beni bir dakikalığına affet. Yiyecek temin eden kişiye bakmalıyım."

Önce Brandon'a baktı. Onun keyfi yeni üvey yçgenleriyle yerindeydi. Daha sonra mutfağa girip verilecek akşam yemeği için her şeyin mükemmel olup olmadığını kontrol etti.

Cyn yemek masasında son düzenlemeleri yaparken, Worth yanında kız arkadaşıyla masaya geldi.

"Cyn, bu Greta. Greta bu Cyn."

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Cyn."

"Ben de."

Greta, uzun boylu, sarışın, güzel ve çok çekici bir kadındı. Tıpkı İsveçli poster kızlarına benziyordu. Bu özelliklerinin yanında zeki ve oldukça hoş bir kadındı. Cyn, onu daha ilk tanıştıkları anda kıskanıvermişti.

"Worth ile iki hafta önce Meksika'ya gittiğiniz için çok memnun oldum," dedi Greta. "O biletler yansaydı yazık olacaktı."

"Worth sana bundan söz etti mi?" Cyn, o an meze tabağından zeytin almakla meşgul olan Worth' e soğuk bir bakış attı. Worth ağzına bir zeytin attı. Onu çiğnerken Cyn'e saf bir şekilde gülümsedi.

"Worth bana Meksika'ya en eski ve en yakın dostunu götürdüğünü söylemişti."

"Worth gerçek bir bebek. Yaşlı ve değerli/ Gretchen bunları söylerken, sesini hiç evlenmemiş genç kızlar gibi çıkartmıştı.

"İşte buradasın." Josh, Cyn'i ararken, onu gördüğünde arkasından yanaşıp elleriyle onun kalçasını tuttu. "Bugün seni yanımda yeterince göremedim."

"Üzgünüm Josh. Burada yapmam gereken çok işim var." Cyn, Worth'ün artık yemeği bırakıp, melek gibi bakan gözlerini öfkeyle kısarak, Josh'- un ellerini koyduğu yere doğru baktığını gördü.

"Josh, seni merhum eşimin en yakın arkadaşlarından biri olan Worth Lansing ve onun kız arkadaşı Greta ile tanıştırmak istiyorum."

İki erkekte el tokalaşırken birbirlerine pis pis baktılar.

"Dr. Masters? Hakkınızda D Magazinde, yazılmış bir makale okumuştum, siz o Dr. Masters mısınız?"

Greta, birbiri ile tanıştırılan iki erkeğin tanıştırmaktan memnun olmayıp, bir vazifeymiş gibi el tokalaşmış olduklarını görünce ortamı yumuşatmak için ona laf atmıştı.

Josh, tüm dikkatini Greta'ya çevirdi. Cyn bunu, fırsat bilerek daha önce hiç konuşmadığı konukların yanına gitti. Worth öfkeliydi.

Kadeh kadeh şampanyalar, gelin ve damadın şerefine kaldırılıyordu. Mezeler çoktan bitmişti. Düğün pastası dilimlenmiş ve servis yapılıyordu. Fotoğraflar çekilmişti. Herkes çok mutluydu.

Cyn çaresizdi.

Düğün töreninde ev sahibesi olarak hizmet etmek, bu arada Josh'un elle sarkıntılıklarından korunmak ve Worth'un Greta'ya bakışlarını görmemek için ne yapacağını şaşırmıştı.

Artık daha fazla tahammül edemeyeceğim anlayınca, o an Charlie'nin gelinlerinden biriyle derin bir sohbete dalmış olan annesinin yanına gitti.

"Senin her şeyin düzenli ve artık valize konmaya hazır değil mi?"

"Evet canım, ama neden sordun?"

"Neden elinden geldiğince konuklarının yanına gidip onlarla konuşmayı denemiyorsun? Ben her şeyi senin için toplarım."

"Bunu teklif etmen ne kadar hoş, Cyn. Bundan çok hoşlandım. Charlie'nin ailesi mükemmel, değil mi? Beni hiç tereddüt etmeden kabul ettiler."

"Buna sevindim, ama şaşırmadım. Seni neden aralarına almayacaklarmış? Sen en iyisisin. Seni seviyorum, anne."

Birbirlerine sarılıp yanaklarından öptüler.

Cyn, annesini aynı çatı altında görmeyi ne kadar özleyeceğini anladı. Kucaklaşmalarını bitirdiklerinde, ikisinin de gözleri sulandı.

"Bu arada sen üstünü değiştirmek için geleceksin. Valizlerini toplayıp arabaya konmaya hazır hale getireceğim."

"Teşekkür ederim, canım."

Üzerine panter gibi atlayan Josh'a görünmemeye çalışarak, Cyn partiden ayrılıp annesinin yatak odasına gitti.

Ladonia çok tertipliydi. Balayı için yani iki haftalık Hawaii yolculuğu için yanına alacağı her şeyi, katlayıp yatağının üstüne koymuştu. Cyn bunları bir valize doldurdu. Tam ikinci valize eşyaları koymak üzereyken Worth kapıyı sertçe tıklatarak içeri girdi.

"Eğer küçük çocukların odasını arıyorsan..."

"Ladonia yardıma ihtiyacın olabileceğini söyledi."

Worth içeri girip ardından kapıyı kapattı.

"Ne yapacaksın? İç çamaşırlarını mı katlayacaksın?" deyip Cyn ona buz gibi baktı. "Gel de bir bak bakalım. İç çamaşırlarında uzman olmalısın."

"Tamamen öyle yapmayacağım," dedi Worth pişmiş kelle gibi sırtarak. "Benim uzmanlığım onları çıkartmak."

Cyn, yatağın üstündeki mayoyu alıp, onu top gibi yuvarladı ve valize tıktı.

"Ben bunları yapabilirim. Ama bana teklif ettiğin için teşekkürler. Gretel ortalardan kaybolmadan önce onun yanına gitsen iyi olacak."

"Adı Greta," dedi Worth düzelterek, "Adını yanlış söylemenin anlamı nedir?"

"Ellerini arkasına götürüp poposunu bile bulamayacak kadar aptal olduğu için."

"Bunu yapmaya ihtiyacı yok."

"O işte böyle. Sen de onun poposunun yerini ona gösterirsin."

"İki elle."

"Onun poposu çok kocaman," dedi Cyn valizin içine plaj terliklerini koyarken. "Vücudunun kalanından daha büyük. Onun boyunun ne kadar uzun olduğunu biliyor musun?"

Worth süet ceketini çıkarıp, ellerini pantolonunun cebine soktu. Worth'ün kaskatı duruşundan ve yüzünün aldığı sert şekilden, Cyn, Worth'- un ellerini kontrol etmezse duvarları yumruklamaya başlayacağını sandı. Onun yeleği incecik beline çok güzel oturmuştu. Worth harikaydı. Kahretsin.

"Demek o herif, meşhur Dr. Masters'tı," dedi Worth.

"İşte ta kendisi;"

"Siz ikiniz birlikte misiniz?"

"Eğer bunu merak ediyorsan, neden beni arayıp bunu bana daha önce sormadın?"

"Sen de beni aramadın."

"Son birkaç hafta hep karmaşa içinde geçti. Düğün hazırlığı, annem ile düğün alışverişine çıkmak."

"Ama annen beni aramaya zaman buldu."

"Kesinlikle sana söyleyecek bir şeyleri vardır."

"Ve senin yok muydu?"

Valizin içini son kez daha düzeltip kapağını hızla kapattı.

"Sen şimdi benim seni arayabileceğimi ama aramadığımı kast ediyorsun değil mi?"

"Öyle mi?"

"Yetişkin bir erkeğin sırf bir kız çok güzel diye onun üstüne düşüp peşinden koşacağını sanacak kadar hastaşın. Kendimi senin bir arkadaşın olarak, Greta'ya yaltaklanırken ne kadar gülünç duruma düşüğünü, sana söylemek zorunda hissediyorum."

Worth ona daha da yaklaşarak, onu iyice sıkıştırdı.

"Biz seninle dost olduğumuza göre," dedi

Worth. "Aynı zamanda merhum eşinin de çok yakın bir dostu olarak, sanırım seni Dr. Josh Masters gibi gönül avcıları konusunda uyarmam gerek."

"Ben kocaman bir kıyım. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Her iddiasına girerim ki daha ilk buluşmanızda Dr. Masters seni romantik bir restorana götürdü."

"The Old Warsaw'a."

"Mükemmel! Violin sesleri. İkinci götürdüğü yer daha trendi, şık ve eğlenceli bir yerdi."

"Sfoozi'nin yeri."

"Hımm. Gezip görülmesi gereken bir yer. Böylece Masters seni sosyete erkeği olarak etkilemeye çalışmış ve senin onunla birlikte olduğun için kendini şanslı hissetmeni sağlamış."

Cyn, Worth'ün konuşmalarından sıkılmış gibi yapıp, onun omuzlarının arkasındaki boy aynasından bakarak saçını düzeltti. "Tüm bu söylediklerinle bir yere varacak mısın, Worth?"

"Bu sözlerimle bir yere varacağıma sen bahse girersin. O seninle bir kez daha çıkmak istediğinde, bu kesinlikle onun mekânı olan bir yer olacaktır ya da gizlice buluşacağımız bir yerler. Senden ikinizin de kafanızı dinleyeceğiniz sessiz bir yerlerde buluşmayı isteyecektir." Worth işaret

parmağı ile göğsüne bastırdı. "O adam hamlesini yaptığında, sen dinlenmiş, kaliteli şarap ve yumuşak müziğin etkisiyle mest olacaksın. Sıcak cinsel organını sana soktuğunda sen zevkten çılgına döneceksin

"Tecrübelerin mi konuşuyor?"

"Yıllarca edinilen."

"Ben o tür biri değilim."

"Benim demek istediklerim bunlar Cyn. Sen bu oyunda daha çok yenisin. Oyunun kuralları, sen ve Tim'in kolej yıllarında bulunduğu zamanlardan, artık çok farklı! Sen benim arkadaşısın. İncinmenden korkuyorum."

"Sen benim saf ve aptal olduğumu sanıyorsun."

"Tuhaf."

"Beni uyardığın için teşekkürler Worth, fakat sanırım oyunun kurallarını senin düşündüğünden çok daha iyi biliyorum."

Cyn, yanından uzaklaşmaya çalışırken, Worth onu omuzlarından tuttu. Acaba sana tavsiyemi çok geç olduktan sonra mı yaptım?"

Buz gibi bir edayla Cyn:

"Sen değil miydin; "Eğer ondan hoşlanıyorsan, sana sahip olmasına ixin ver," diyen?"

Worth, bu sözleri onaylayan bir edayla ha-fıfçe başını salladı. Cyn'in bu sözlerinden kesin bir anlam çıkartmış gibi:

"Sanırım bu senin için şaşırtıcı olmamıştır," dedi.

Cyn'in gözleri keskin birer yeşil nokta halini aldı. "Bunu neden söylüyorsun?" Worth, ona fısıldayarak: "Çünkü senin küçücük bir hareketle kolayca tavlandığını biliyorum," dedi.

Cyn'in avucu Worth'ün yüzünde şapladı. Ladonia tam o anda odadan içeri girerek hemen konuya girdi.

"Burada neler oluyor?" İkisi birbirlerine intikam duygusu içinde kilitlenmiş bakarken, Worth Cyn'den yavaşça geriye giderek uzaklaştı.

"Cyn'in yardıma ihtiyacı yok. Her işin üstesinden kendi başına iyi bir şekilde gelebiliyor." Worth bunları söyleyip Ladonia'ya dokundurarak onun endişelerinin yersiz olduğunu söylemeye çalıştı.

Kızının solgun yüzüne dikkatle bakarak, Ladonia kapıyı hızla kapattı.

"Tamam, Cynthia. Bunu çok uzattın. Worth ile aranızda neler oluyor?"

Cyn, içinden çok derin bir yerlerden yete-rince cesaret toplayıp bir kabadayı edasıyla annesi ile yüzleşti.

"Hiçbir şey," dedi masumca. "Onunla aramızda ne gibi bir şey olabilir ki?"

"Bunu sana ilk ben sordum."

Cyn, bir şeyler söylemeden önce biraz durup düşündü. "Onun bu özel günde yanında kız arkadaşı ile birlikte katılmasına bir anlam veremedim. Bunu neden yaptığını bir türlü anlayamıyorum."

"Muhtemelen ben öyle istediğim için olmalı."

"Oh, o zaman harika. Ben her şeyin yolunda olduğunu düşünmeliyim."

Cyn, Worth'e vurduğu için hala sızlayan elini kaba bir şekilde sallayarak, hazırladığı valizleri gösterdi.

"Sana üzerindekiyi değiştirmene yardım etmeme izin ver Anne, böylece sen ve Charlie kolayca gidersiniz." Sonrada kendini gülmeye zorlayarak ciddiyetsiz bir şekilde:

"Çiçeği burnunda gelin ile damadı çok fazla bekletmeyelim," dedi.

Ev en sonunda boşalmıştı. Brandon bir kenara çekilip odasında uyuyakalmış ve küçük odada oturan Cyn şömineye karamsar bir şekilde bakarak vanilya kokulu mumlardan kalanlarını da

yakıp bitiriyordu. Cyn, mumlan oturma odasındaki şöminenin rafından almış, şimdi onların keyfini küçük odada çıkartıyordu.

Kısa bir süre sonra Ladonia ve Charlie parktaki arabalarına doğru gidip, üzerlerine atılan pirinç ve iyi dileklerin dilenmesiyle konuklardan ayrıldılar. Josh, Cyn kalması için ısrar ettiğinden evden en son ayrılan konuk olmuştu.

"Neden bir süreliğine evden dışarı çıkmıyorsun?" dedi Josh. "Bütün gün ayaklarının üstünde durdun. Sana evimde bir şeyler pişirmeme izin ver. Brandon için bir bakıcı tutabiliriz."

Worth'ün tahminleri tıpkı Quasimodo'nun çanları gibi Cyn'in kulağında çınladı.

"Teşekkür ederim Josh, fakat evi toplamam lazım."

"Sana yardım ederim. İşimizi bitirdiğimizde Çin restoranından bir şeyler sipariş ederim. Böylece ikimiz baş başa sessiz bir gece geçiririz."

Cyn, başını salladı.

"Ben gerçekten bu gün çok yorulduğum. Tükendim. Kendimi hiç aç hissetmiyorum."

isteksiz bir şekilde Josh onunla vcdalaşıp, onu öptükten sonra ayrıldı.

Bulaşıklar yıkandıktan sonra bile hala yapacak çok iş vardı. Brandon huysuzlanıyor, açın» diye bağıırıyordu. Oysa annesi onun aç olduğunu ondan daha iyi biliyordu. En sonunda sadece karnını doyurması için hiçbir besin değeri olmadığını bile bile onun için sosisli makarna hazırlayın onun önüne koydu. Brandon onları hızla midesine indirdikten sonra koşup yatağa atladı.

Şimdi üzerinde rahat bir süveter ve kocaman çoraplarla, şömineye bakmak için önüne oturdu, sessizliğin keyfini çıkartarak yanan kütüklerin sesini dinledi.

Kapı çaldığında biraz heyecanlandı.

"Buna inanamıyorum."

Kapıyı çalan her kimse bir müddet bekledikten sonra gider diye düşündü, sofaya oturup eline bir yastık alarak onu sınıksıkı kucakladı. Kapı üçüncü kez uzun uzun çaldığında, Brandon'un uyanmasından korkarak, perdeyi aralayarak dışarıda- kinin kim olduğunu anlamak için ayaklarını üstünde yükseldi.

Gelen Worth'tü.

"O burada ne arıyor?"

"Kapıyı yüzüne hızla çarpmayı düşünüyordum."

"Hey, bugün yüzüne vurulan kişi bendim diyen Worth çenesini komik bir şekilde oynattı.

Cyn başını isteksiz bir şekilde sallayarak:

"Hayatımda kimseye takılmadım," dedi.

"O zaman kendimi onurlandırılmış hissetmeliyim."

"Üzgünüm Worth."

"Seni çok kışkırttım. Hayatımda daha önce bir kadın hakkında öyle şeyler söylediğimi hatırlamıyorum."

Bir an göz göze geldiler.

"İçeri girebilir miyim? Şömineden yanan kütük kokusu mu duyuyorum?" diyen Worth onun çekincesini hissedip "Yanında biri yok, değil mi?" diye sordu.

"Bunun gibi mi?" Cyn, Kollarını açarak üstündeki giysisinin salaşlığını gösterdi.

Worth onun bu jestine gülümseyerek, Cyn'in dikkatini kendisinde benzer şekilde giyindiği gerçeğine çevirdi. Cyn ondan uzaklaşırken koridorda onu onaylayan bir şekilde başını salladı.

"İyi bir arkadaş olacağıma söz veremem. Çünkü çok yorgunum."

"Bir kadeh şampanya ve sonra giderim."

"Şampanya mı?" Cyn, sadece şöminenin ışığıyla aydınlanan kapkaranlık evde Worth'ü içeri alırken omuzlarını silkerek sordu.

"Kesinlikle. Umarım bir şişe şampanya kalmıştır."

"Aslında evde birkaç şişe şampanya var."

"Biz biriyle başlayalım. Sen git, şampanya getir. Kadehleri de getirmeyi unutma. Ben de şömineye biraz kütük atayım.

"Ayrıca evde minik sandviçler de kalmış. Kanepeler, nane şekerleri, fındıklar, ne istersin?"

Cyn, mutfağa giderken Worth:

"Yalnızca şampanya isterim," dedi.

Cyn, iki kristal şampanya kadehi ve bir şişe şampanya ile geldiğinde, alevler yeni atılan kütüğü yalıyordu.

Worth şampanya şişesinden ustaca mantannı çıkartmaya çalışırken:

"Brandon nerede?" diye sordu.

Cyn kadehleri tuttu. "Brandon yatıyor, çabucak uyuyakaldı, Tanrım bunun için sana şükrede- nm.

Worth bugün tüm dikkatini Brandon'a vermişti. O tam bir canavar gibiydi. Cyn kadehini kaldırdı.

"Neye içelim?"

"Arkadaşlığımıza."

Cyn başını kaldırdı. Temkinli davranıyordu.

"Arkadaşlık mı?" Worth kelimeyi sesine farklı bir ton vererek tekrarladı.

"Ben yalnızca en yakın arkadaşlarıma şap lak atarım," dedi Cyn, kadehini onunkine vurarak.

Dostça gülüşerek, sofada şömineye bakıp ayaklarını önlerindeki büyük kare şeklindeki kahve masasına uzatarak oturdular. Yumuşak yastıklara başlarını koyarak sofanın arkasında dinlendiler.

"Bu öğleden sonra tamamen işe yaramaz biri gibi davrandım," dedi Worth.

"Bende fahişe gibiydim." Başını çevirip onun yüzüne baktı. "Neden öyle davrandığımı bilmiyorum."

Worth başını ona doğru yaklaştırıp yüzüne dikkatle baktı.

"Öyle değil misin?"

"Hayır."

"Sen onu kıskandın, Cyn."

"Kıskanmak mı? Aslında sana dediğim kadar aptal olmayan, şu sarışın bombayı mı? Aslında onun çok zeki ve yapmacık olduğunu düşünüyorum. Yoksa Greta'nın ay ışığı sarısı saçları ve kocaman mavi gözleri ve diğer bazı yeteneklerini mi kıskandığımı sanıyorsun? Komik olma."

Şampanya bardağını masaya koyarak, Cyn ayağa kalktı şömineye gitti ve oradan şömine maşasını aldı.

"Beni onunla korkutmayacaksın, değil mi?" Cyn kendi adına zafer kazanmış gibi güldü. "Esasında kömürleri karıştıracaktım, fakat şimdi sen bundan söz ettiğine göre.

Maşayı tehditkâr bir şekilde başının üstünde döndürüp, onu yeniden şöminenin yanına koymadan önce hırladı.

"Tamam, kabul ediyorum. Seni onunla görmeye tahammül edemedim." "Greta'yla sorunun nedir?" "Hiçbir şey. Onunla tek bir sorunum bile olamaz," dedi pişman bir şekilde. Cyn sofaya dönerek kendini yine Worth'ün arkasına attı.

"Senin şimdiye çoktan onunla yatağa girdiğini sanmıştım."

Worth'ün eline Cyn'in saç teli gelince onu elinden silkeleyerek attı.

"İlk adımı atamam. Dr. Open, adı neydi ona ne oldu?"

Cyn başını birden geriye atarak, saçını onunla oynayan Worth'ün ellerinden kurtardı. "Bu kabalığı kasten mi yaptın?" "Kesinlikle."

Cyn, ona eleştiren gözlerle birkaç saniye baktı.

"Onu eve gönderdim."

"O kalmak istedi mi?"

"Evet, onun evine gitmeyi kabul ettikten ve benim için akşama yemek hazırlamasını söyledikten sonra." Cyn iki elini teslim olur gibi bir jestle havaya kaldırdı. "Biliyorum, biliyorum. Bunu söylemek zorunda değilsin, 'ben sana söylerim.' Josh'un anlaması için eline bir not yazıp vermediğin kaldı."

Worth'ten çekindiği için, Josh konuyu fazla uzatmadan evden gitmişti.

"Bu kadar güzel kokan nedir?"

"Mumlar."

"Oh. Ben bu hoş kokuların yeni banyo köpüklerinden geldiğini sanıyordum."

"Hayır."

"Seninkileri değiştirmeye gerek yok. Artık güzel mum kokusu tüm banyoyu kaplamadan yıkanamıyorum."

Bir an gözleri buluştu. Worth'e bakmak onun bedenine sıcak ve ıslak, ağır fakat hafif bir his veriyordu. Worth alnına düşen saçlarıyla çok çekici duruyordu. Her bir saç teli, şömine ateşinden dans eder gibi etrafa yayılan ışıkla aydınlanıp, renk değiştiriyordu.

"Sanırım balayı çiftleri şimdiye dek çoktan Los Angeles'e varmışlardır," dedi Cyn.

"Bende öyle sanıyorum." "Bu geceyi Bonaventure'de geçirip yarın sabah Hawaii'ye uçacaklar."

"Bu onlar için çok hoş bir yolculuk olacak.¹" "Annem hep Hawaii'ye gitmeyi isterdi."

"Charlie ona mükemmel yakışıyor." "Bence de."

"Yalnızca, bornozla dolaşıp kendini aptal gibi göstermediği zamanlarda."

"Sanırım annen bugün çok mükemmel görünüyordu."

"Tam bir nakavt. Tören çok güzeldi."

"Çok tatlı ve romantikti."

"Papaz hep doğru şeyleri söyledi."

"Bence de."

"Cyn?"

"Hımm?"

"Yavaş yavaş vücutları birbirine yaklaşıyordu"

oOIlOoo

Worth onu kucaklamak için kendine doğru çekti. Cyn de istekli bir şekilde ona doğru gitti. Ağızları birbirine kilitlendi. Sofadaki minderlerin içine yüzükoyun yattılar. Worth'ün bedeni kısmen Cyn'in vücudunu kapatıyordu.

Worth o sırada dişlerini gıcırdatarak: "Cyn, kahretsin! Sakın bana o pis doktor müşveddesinin sana, sanki onun stetoskobuymuşsun gibi dokunmasına izin verdiğini söyleme," dedi.

Cyn, saçlarını geriye doğru iterek, onun başını kendine doğru indirip ona bir başka ateşli öpücük daha verdi, böylece bu sorunun cevabını bir de sesli olarak yanıtlamaktan kurtulmuş oldu. Ateşli öpücük bittiğinde ve yüzünü Cyn'in boynuna yaklaştırdığında, Cyn ona:

"Greta ile aranızda neler oluyor?" dedi.

"Ona hiç dokunmadım. Ona geçici olarak iktidarsız kaldığımı söyledim."

Cyn onu yanına çekerek, gözlerini kocaman açıp ona hayranlıkla baktı. Birbirlerine bir müddet bakiştikten sonra Worth ona:

"Sana yalan söyledim," dedi.

Cyn, Worth'e tekrar yaklaşırken, yemyeşil gözleri ona yeniden tutkulu bir şekilde bakarken mutluluktan ıslıl ıslıl parlıyordu. Tutkuyla hızlanan soluk alıp verişleri ve şehvet onların mutlu bir şekilde şöminenin önünde uzanmalarını sağladı.

Cyn ateşliydi. Koyun yününden süveteri ve sıcacık oda ayrıca Worth'un onu ihtirasla okşayan ellerinden dolayı şehvete gelmişti. En sonunda Worth'ün elleri süveterinin altından aşağı kayarak, onun kalçasına doğru gitti.

"Cyn sana bu öğleden sonra ne dedim..

"Evet?"

"İlişkimizi unutamadığımı."

"Evet."

"Fakat ben öyle olduğunu düşünüyorum." Worth'ün elleri Cyn'in yumuşacık, sıcak ve dolgun göğüslerini buldu. Worth onları uçlarından nazikçe salladı. "Onu hiç aklımdan çıkartamıyorum. Bunu denediğimi Tanrı biliyor. Hala daha sana ilk dokunduğumda, ne kadar ıslak olduğunu aklımdan çıkartamıyorum."

Cyn hafifçe inleyerek, ona iyice sokuldu. Bir bacağına onun kalçasının üstüne koydu.

"Sen o kadar küçüksün ki," dedi Worth. "Senin içine girmek insana kendini çok iyi hissettiriyor."

Worth onu üzerine çıkartarak, göğüs kaburgalarından göğüs kafesinin sonuna kadar öptü. Derken ağzı onun göğüslerine doğru çıktı. Onu arzuladığını belli eder şekilde, şehvetten dikilmiş göğüslerini öptü.

"Worth," dedi Cyn sanki acı çekiyormuş gibi.

Onun göğüs kafesinden vücudunun alt kısımlarına doğru ağzını götürürken, dokunuyor, tadıyor ve onun vücudunun tadına doyamıyordu. Dudakları Cyn'in vücudunu nazikçe emiyor dili Cyn'in vücudunu ıslatıyordu. Worth aşka gelip vücudunu hafifçe dişlerinin arasına alarak onu ısırdı.

Birbirlerini okşamaya başladılar. Cyn uykulu bakışlarla ışığın odada titreşimine ve tavana vuran gölgelere baktı. Cyn derin bir soluk çekerek.

şampanya kadar uyku etkisi veren yoğun mum kokusunu içine çekti.

Düğün törenindeki sözler Cyn'in zihnindeki odacıklara kazınmıştı.

"Aziz ve el üstünde tutmak," gibi güzel söz-ler. "Ölünceye kadar hastalıkta ve sağlıkta birlikte olmak," gibi romantik kelimeler.

Ansızın bunları aklımdan çıkartıp, gerçek meseleyi düşünmeye başladı.

"Worth, yapamayız," diyen Cyn onu ittirerek onu sofaya sürükledi.

Worth, güçlükle ayaklarının üzerinde durup ona birkaç saniye baktı.

"Sorun nedir?"

"Yapamayız."

"Bunu da planlamıştım. Arabadan ufak bir şey almam gerekiyor."

"Sorun o değil."

"Öyleyse ne?" Worth derin bir soluk alıp içine oksijen doldurdu. "Benim buram yanıyor, Cyn"

Cyn onun üzerinden ellerini çekti. "O hissin nasıl olduğunu bilirim... Fakat biz hala birbirimize aşık olamayız."

"Biz artık dost kalamayız," dedi Worth. Dost kalamayacağımızı anladım. Masters denen herif ellerini kalçana koymuş sana bakarken, o an onun boğazını sıkıp öldürmek istedim."

"Ben Greta'ya gerçekten çok kaba davrandım."

"Öyleyse ikimiz de işe yaramaz haylazın tekiyiz. Hadi gel bir dahaki sefere görüştüğümüzde birbirimize karşı daha iyi olmak için söz verelim. Ama önce bugün aramızda geçenlerin düzelmesini istiyorum."

"Görmüyor musun?" diyen Cyn ağlayarak, yumruk halindeki ellerini şakaklarına doğru kaldırdı. "Bu gece biz yine aynı girdabın içine girdik. Eğer o girdaba tekrar teslim olursak, şimdikinden daha kötü bir durumun içine gireceğiz."

"İmkânsız," dedi Worth ayağa kalkmaya çalışarak. "Biraz daha şampanyaya ihtiyacım olacak. "Worth sendeleyerek kapıya doğru gitti. Geriye doğru seslenerek: "Bundan çok daha fazlası," dedi.

Worth odaya geri geldiğinde, Cyn onun sendelemeden yürüdüğünü görünce rahatlamıştı. Elinde tuttuğu yeni şampanya şişesini bir seferde kafasına dikerek:

"Hangi girdap?" dedi.

"Romantik atmosferin bizi tekrar içine soktuğu girdap," dedi Cyn, şöminenin taş çıkıntısının olduğu yerde otururken. "Düğün törenleri duygusal olur, herkesin içinde tuhaf bir his bırakır."

"Gerçekten böyle olduğunu daha önce hiç düşünmemiştim."

"Düğünler fiziki ve mistik kombinasyonun romantizm ve dinle birleşmesidir. Katılan tüm konukların hepsine o evliliğin hiç bitmeyeceğini ve sonsuza dek süreceğine inandırır."

Worth şişeden bir yudum şampanya alıp, dudaklarını elinin tersi ile sildi.

"Sen haklısın. Charlie ve Ladonia evlenirken gözlerim doldu. Ben başka düğünleri de hatırladım. Benim katıldığım düğünler konusunda oldukça iyi bir skorum var. Buluştuğum kadınlar, özellikle düğünlerinden sonra hep..."

Worth birden bire sözünü kesip, Cyn'e baktı.

"Sana, benimle evlendikten sonra buluşmaya başladığını söylemiyorum."

"Teşekkür ederim." Cyn ellerini başına vurdu. "Düğünler herkesi zihninin romantik bir ortama sürükler. Şampanya, mumlar, yalnızlık, bu geceki şömine ve sen..." Cyn omuzlarını hafifçe oynattı. "Bunlar Akapulko'nun tropik ambiyansı gibi son derece kışkırtıcı ortamlar. Biz bu ortamın kurbanı olduk."

"Hımm... Belki de..." Worth şampanya şişesini ağzına tekrar diktğinde, şampanya şişenin içinde çalkalandı.

"Belki ini?"

"Buraya gel, Cyn," dedi Worth gülümseyerek. "Seni ısırmayacağım."

"Isırmıştın."

Cyn ona bunu hatırlatmasına rağmen yine de ayağa kalkıp, Worth'ün uzandığı divana gitti.

Worth şampanya şişesinin üzerinden dört parmağını çekip, işaret parmağını Cyn'in ağzının kenarına götürdü. Diğer eliyle Cyn'in ellerini tutup kucağına koydu. Worth aldatıcı bir şekilde duruşunu değiştirmişti.

"Beni bu hale, birkaç tatlı kokan mum ve bir şömine alevi getirdi, Cyn."

Cyn'in baldırlarından yukarı doğru çıkan bir sıcaklık göğüslerine yayıldı. Cyn elini geri çekip, sofadan çıktı ve şömine rafının üzerinde duran Brandon'un çerçeveli resimlerini tekrar eliyle düzenledi.

"Bana yapmayacağını söylemiştin."

"Isınnak. Sadece seni ısırmayacağımı söyledim, Cyn." Worth Cyn'e başını çevirip onunla yüz yüze gelinceye kadar ona fazla bir şey söylemedi.

"Birlikte mi olmak yoksa sevişmek mi?"

"Greta ile sevişebilirdim. Sen de Masters'-la."

"Gerçekten! Ben Greta'yla olmayı istemedim. Ben seni istedim."

Kendi sözleri ile tuzağa düşen Cyn sırtüstü uzandı. Kendini tekrar iyice taş şömineye doğru yaklaştırdı.

"Sanırım, ikimiz de birbirimizden cinsel açıdan oldukça etkileniyoruz ve bundan kurtulmanın bir yolu yok, değil mi?"

"Bundan kaçmak çok aptallık olacak, ikimiz de aptal değiliz. İşte bu akşam buraya bu nedenle geldim. Bizlerin bu ikileme tıpkı iki yetişkin gözüyle yaklaşacağımızı, kıskanç yeni yetmeler gibi davranmayacağınızı düşünmüştüm."

Worth ikinci şampanya şişesini de kahve masasının üstünde duran ilk şişenin arkasına koyup, ellerine baktı.

"Oysaki ben senin o jinekologa karşı şehvetli duygular beslediğini bir an bile hissetseydim, sana karşı iyi dileklerimi söyleyip, kenara çekilecektim."

"Seni Greta ile düşünmek gerçek bir işkence." Cyn gözlerini Worth'e dikerek ona sordu: "Ne yapacağız Worth? Böyle sürdüremeyiz?"

"Bunu bir daha söyleme," dedi Worth.

Uzun bir sessizlikten sonra, Cyn her zaman dediklerini tekrarlayarak üzücü bir şekilde konuştu.

"Birbirimizi bir süreliğine görmeyelim."

"Son iki hafta içinde neredeyse aklımı kaçıracaktım."

"Ben de," dedi Cyn. "Üstelik bu Brandon'u da incitecek. Onun tek arkadaşı sensin. Olanları anneme söylemenin bir yolunu bulmalıyım. Zaten bizim Meksika'ya gitmemizden aramızda bir şeyler olduğunu anlamış."

"Ladonia akıllı kadındır," diyen Worth parmaklarını şaklatarak sorunu nasıl çözeceğini düşünüyordu. "Sevişmemiz ilişkimizi bozdu, Cyn. İlişkimiz bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Artık yalnızca dost olarak bile kalamayız. Bunu kanıtladık."

Cyn üzüntüyle iç çekti. "Böylece artık görüşmesek iyi olacak."

"Hayır," dedi Worth hafifçe, "Tekrar görüşmek zorundayız."

Cyn bir süre gözlerini kısarak kaskatı kesilip dona kaldı, sonra gözlerini öfkeyle açtı.

"Tekrar ilişkiye girmek mi? Canın sıkıldığı

anda tekrar bırakıp gidebileceğin bir ilişki mi? Hayır, Bay Lansing, buna izin veremem."

"Beni zıvanadan çıkartmadan önce bir dinler misin, lütfen?"

Worth divandan sıçrayarak kalkıp, onun ayak parmaklarına kendininkileri değirecek şekilde bir adım attı. Worth, Cyn'in şöminenin önünde oturduğu yerde ayakta duruyordu. Böylece Cyn bundan rahatsız olup ayağa kalkacaktı.

"Dürüstçe söylemem gerekirse bunu nasıl yapacağımızı bilemiyorum," dedi Worth, "Fakat en azından bir kez daha birlikte yatmayı birbirimize borçluyuz Cyn. Bir kez daha yatmadan bu sorunlarımızı çözüme kavuşturacağımıza inanmıyorum."

Cyn, gözlerini çevirdi. "Bu gerçeği artık duymaya tahammül edemiyorum."

"Sen o gecenin, yani Meksika'ya gitmenin sadece bizleri tuzağa düşüren bir ortam ve koşullar altında olduğunu söylemiştin."

Cyn, onun lafı nereye getireceğini merak ederek, başıyla bu dediklerini onayladı.

"Tamam. Şimdi o gecenin sadece o ortam ve koşullardan dolayı mı yaşandığını anlamamız gerekir."

"Öyle oldu."

"Öyleyse bunu denemenin sana bir zararı olmayacak ve endişelenmen için de hiçbir şey yok. Bu bir anlaşma. Gerçek duygularımızı anlamak için bir kez daha denemeliyiz. Onun için dinle!" dedi Worth, sonrada sabırsız bir şekilde sandalyesinden kalkarak, "Sevişmemizin muhteşem olduğunu itiraf et," dedi.

Cyn gözlerini Worth'ün gırtlığına doğru çevirdi.

"Tamam. Akapulko'ya gidinceye kadar aramızda arkadaşlıktan öte başka bir şey olmadığı için artık içimizde Tim'den ötürü suçluluk duygusu beslemeyeceğimizi de itiraf et. Şimdi anlaştık mı?"

Cyn, bilinçaltından sol elinin üçüncü parmağında hala bir yüzük olduğunu düşünerek oynamaya başladı. Oysaki Cyn, Meksika'dan dönünce Tim'e ihanet ettiğini düşünüp nikâh yüzüğünü çıkartmıştı. Worth onu parmağından yüzüğünü çıkartıp atmasının ne anlama geldiğini oldukça iyi biliyordu.

"İyi. Sen bir iki noktadan bahsettin." Worth düşündüklerini topladı. "Açıklık getirmek için, ben de düşüncelerimi üç ya da dört noktada toparlayacağım. Eğer o işi yapmamızın tek nedeni oradaki ortamsa, ki bunu denedikten sonra anlayacağız, ve bunun gerçek nedenini anlayıncaya kadar, ikimiz de değersiz kelimesini hak etmeyeceğiz. Biz bu türbülanslı duygusal ortamın tuzağına düşerek artık iş hayatımızda verimli çalışan profesyoneller gibi olamayız."

Cyn bu söze öfkelenildi.

"Bu prova gibi."

"Evet, aynen öyle! Altı günlük bir prova olacak."

"Altı günlük mü? Eğer bunun bu kadar uzun sürmesini istiyorsan, o halde düğüne neden kız arkadaşınla geldin?"

"Seni kıskandırmak için. Bu da farklı bir noktaya çıkıyor. Biz birbirimize hiç oyun oynamadık, Cyn. Sana oyun oynamaktan nefret ediyorum."

"Ben de öyle. Diğer zamanlarda hep Josh'un ellerini üzerimden çekerdim. Bugün ona izin verdim, çünkü senin bunu fark edeceğini biliyordum. Senin söylediğin her şey değerliydi, ne kadar kibirle söylesen de hiç önemi yoktu. İş yerinde kendimi inceledim. Garipleşmiştim. Hiçbir şeyi düşünemiyordum. Düğün planlarını yapmak insan ötesi bir şeyi yapmak gibi son derece ustalık isteyen bir şeydi."

"Öyleyse ne demeye getiriyorsun?"

Cyn, heyecanlı bir şekilde ayağa kalkıp, sanki bedeninin ağırlığını tartmak ister gibi yapıp önce bir ayağının sonra diğer ayağının üstünde durdu. Worth'ün cinsel cazibesi Cyn'in vereceği kararda önemli olacağı için, Worth'ün bakışlarına aldırmamaya çalışarak, sadece onun ortaya attığı görüşleri değerlendirerek karar vermeye çalıştı.

"Bu tıpkı bir çeşit bilimsel deney gibi olacak, değil mi?"

"Kesinlikle. Biz tekrar deneme yapıp sonucuna bakacağız. Eğer sonuçta birbirimizden gerçekten hoşlanmıyorsak, o zaman o işi yapmamızın tamamen Meksika'daki ortamdan kaynaklandığı sonucuna varacağız ve yalnızca arkadaş olarak kalacağız."

"Ve eğer sonuç iyi çıkarsa?"

"Aramızdaki köprüleri yıkacağız," diyen Worth Cyn'e bir karar vermesi için baskı yaptı.

Cyn:

"Harika," dedi iç yanaklarını emerek kelimeleri ağzından çıkararak, "Sanırım bunu deneyebiliriz."

"Ah, Cyn, bu harika."

Gülümseyerek Cyn'e sarıldı. Cyn, ona karşı koymak için elleriyle onu itti.

"Fakat bu gece olmaz."

Worth'un yüzünden gülümsemesi gitti. Kol-larında cansız bir şekilde bedeninden aşağı sarktı.

"Elbette. Nasıl istersen?"

"Biz düğün sonrası duygusallığımızı yakalamak zorundayız."

Worth

yanıp sönen mumlara, şampanya şişelerine, şöminede yanan kütüklere ve Cyn'in öpüşmekten şişmiş dudaklarına baktı.

"Sanırım sen haklısın," dedi Worth. "Öyleyse denememize ne zaman başlayalım? Yarın olur mu?"

Karşılıklı konuşarak sonunda gelecek hafta görüşmek için birbirlerine randevu verdiler. Worth, bundan pek memnun kalmamıştı.

"Bu tam yedi gün eder," dedi halinden hiç memnun olmayan bir ifadeyle.

"İşte, aramızdaki ilişkiyi daha iyi değerlendirmek için bu süre bize yeter de artar bile. Aksi takdirde hemen görüşmeye başlamak bizim için bir anlam ifade etmeyecek ve ilişkimizde fazla uzun ömürlü olmayacaktı."

Cyn'in ona geri dönmeyeceği korkusuyla Worth ona son bir kez elveda öpücüğü vermek için ısrar etti. Cyn onun kendisini öpmek için dilini ağzının içine sokmasını memnuniyetle kabul etti. Fakat Worth ellerini onun göğüslerine götür düğünde onu ittirdi.

"Şimdi olmaz," dedi Cyn onu tutkuyla arzulamaktan nefesi kesilmesine rağmen.

Cyn, Ladonia'nın gitmesinden sonra Brandon'u hafta içi her gün anaokuluna bıraktığı için bütün Pazar gününü Brandon'la geçirdi. Brandon anaokulundaki diğer çocuklarla oynamayı çok sevmiştir.

Cyn'in çalışma takvimi öylesine doluydu ki nominal de bu kadar dolu ajandası olduğunda günlerin ne kadar uçup gittiğinin farkına varamıyordu. Oysaki bu kez Cuma günü bir türlü gelmek bilmemiştir.

Çarşamba günü Cyn, Brandon'dan arkadaşı Shane Lattimore'larda, gelecek Cuma günü için kalıp kalamayacağını sormasını istemiştir.

Cyn, Bayan Lattimore'dan bir iyilik yapmasını isterken yüzü kızarmıştı. Ona iş nedeniyle bir geceliğine evde olmayacağı yalanını söylerken yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Şükürler olsun ki Bayan Lattimore onun ne kadar kızardığını ya da nasıl suçlu gözlerle etrafında bakındığını telefonun öbür ucundan görmiyordu.

Worth'ün rahatsız olduğu şey ise Cyn'in birbirlerini resmen buluşacakları ilk güne kadar görmek istememesiydi. Onunla bir an önce buluşmak için onu her gccc bazen de her gün arıyor- du.

"Onu nerede yapacağız?"

Cyn'in o günü özellikle hastalarının bol olması nedeniyle yoğun geçiyordu, öğle yemeğini kendi masasında bir şeyler atıştırarak geçiştirmeyi istemiştir. Telefonun almacını kulağıyla omuz hizasına sıkıştırarak, bir yandan telefonda konuşurken diğer yandan muz kabuğunu soymaya çalışıyordu. Ona alaylı bir şekilde:

"Bir yatak, bunu şimdiden düşünebiliyorum," dedi.

"Çok komik. Hangi yatak?"

"Otel odasından bir yatak mı? Öyleyse üzerime düşen hesabı öderim."

"Hayır. Eğer kapının önünde yere atılmış çek parçalarını bir kez daha görmek istersen. Benim evime ne dersin? Hem akşam yemeğini de baş başa yemiş oluruz."

"Bilmiyorum, Worth," dedi Cyn.

"Menüde sana neler ikram edeceğimi bile düşündüm. Üstelik benim dairem, buluşabileceğimiz en mantıklı yer olacak."

"Zevk sarayın."

"Adından anlaşılacağı gibi seni rahat ettirecek her ortama hazır."

Cyn oturma odasının yerine atılmış koyun tüyünden pöstekeyi ve kara mermerden küvetin içinin sıcak suyla dolduğunu düşündü.

"Bence de öyle," diyen Cyn isteksizce bu teklifi kabul etti.

"Harika. Öyleyse seni almaya gelirim."

"Hayır. Ben de sana gelebilirim."

"Yoksa kaçacağımdan mı korkuyorsun."

"Mikrodalgaya çorba koymuştum."

"Korkak!" Worth, Cyn yüzüne telefonu kaparken ona bağırды.

Sekreteri Cyn'e saat birdeki hastasının geldiğini söylediğinde, Cyn daha yemeğini bitirmemiştir. Gelen Sheryl Davenport'tu.

"İçeri gel." Cyn onu karşılamak için ayağa kalktı. "Sınıftan nasıl çıkabildin?"

"Onlara dışı randevum olduğunu söyledim."

"Otur. Kendini nasıl hissediyorsun?" Cyn tekrar masasının arkasındaki sandalyeye doğru gitti.

"Her sabah hasta olarak kalkıyorum."

"Sanki birkaç kilo vermişsin gibi duruyorsun."

Cyn onu göz çevresindeki koyu halkaları da fark etti. Sabah hastalanman ilaç tedavisiyle yok olur, fakat bu Sheryl'in diğer sorunlarının yanında hiçbir şey gibi duruyordu.

"Daha başka nasılsın?"

"Çok iyi değilim. Babam bu kursa katılmamın, okulu bitirme sınavlarında çok önemli rolü olacağını söylüyor." Bir ara ellerini kaldırıp sonra hiçbir şey yapmayarak onları tekrar kucağına koydu. "Babam kolej sınavlarını ben ise bebeğimi doğurduktan sonra neler yapacağımı düşünüyorum."

"Öyleyse durumunu ailene anlatmadın."

"Hayır. Eğer anlatırsam beni öldürürler."

"Böyle söyleme Sheryl, bunun doğru olmadığını sen de biliyorsun."

"Ölüm kadar gerçek," dedi Sheryl çaresiz bir şekilde. "Bayan MacCali gerçekten ne yapacağımı bilemiyorum."

"Sana verdiğim metni okudun mu?"

"Evet."

"Fakat hala bir karara varmış değilsin?"

Başını salladı. "Sanırım bebeğimi doğurup evlatlık vereceğim. Bilirsin işte onu periyodik olarak gidip görebileceğim bir yere."

"Evlatlık vermeye kararlısın."

"Evet. Bebeğimin beni tanımasını ve onu istemediğim için evlatlık verdiğimi düşünmemesini isterim. Fakat ne zaman aileme bu durumdan söz etmeye çalışsam ben... ben bunu yapamayacağımı düşünüyorum."

Sheryl katıla katıla ağlamaya başladı. Seansın kalan zamanında, Cyn, Sheryl'in endişe ve korkularını gidermeye çalıştı. Bu hiç de kolay değildi. Sheryl ile seansları bittiğinde Cyn kendini tükenmiş hissetmişti. Kendi gücünü yerine getirmeye çalışırken, o öğleden sonra mail yoluyla Cyn'e komik ve muzır bir kart gelmişti.

Cyn Perşembe sabahı ofise geldiğinde, bir düzine beyaz gül masasının üstünde duruyordu.

"Yoksa Dr. Masters'da mı?" dedi sekreteri, oysaki Cyn o an kartın üzerinden gönderenin kim olduğunu okuyordu.

"Hayır!" dedi Cyn gizemli bir tebessümle. "Birinden gelmiş işte."

"Bu kadar hayranınızın olması çok hoş bir şey olmalı."

Sekreter işinin başına geçmek için Cyn'in ofisinden çıkar çıkmaz Cyn kartın üzerinde yazanları bir kez daha okudu.

"Güller kırmızı, Menekşeler mavidir, biz sizinle eskiden dosttık, Şimdi de dostuz, İşte bu dostluğumuzu daha da güzel yapıyor. "

Cyn tam bu notu okuyup gülerken, Josh içeri tüm çekici tavrını takınarak girdi. Üzeri antiseptik parfümlü sabun gibi kokuyordu. Josh'un gülümsemesi bir ada masasının üzerindeki vazoda duran gülleri görünce gerildi.

"Güller."

"Hımmm." Cyn kartı süet ceketinin cebine kovdu.

"Doğum günün mü?"

"Özel bir kutlama yok."

Cyn, bir süre ayakkabısının üzerindeki toz- • lan silerek, başını kaldırıp tekrar Josh'a baktı.

"Belki de gönderenin kim olduğunu bilsen iyi olacak Josh. Onlar çok değer verdiğim birinden. O kişi..."

"Gönderen bir erkek mi?"

"Evet. Uzun zamandan beri o benim için çok önemli birisi. Eğer bu kadar ona değer vermeseydim. ..." Cyn, bir süre durup derin bir soluk alarak: "Sana olan düşüncelerim yine değişmeyecekti," dedi.

"Ne?"

"Biz"

Yüzünü üzgün bir tebessüm kapladı. "Seni anlıyorum Cyn," dedi.

"Hayır, beni iyice anladığını sanmıyorum. Sana şunu demek istiyorum, Josh. Yani sen ve ben bu arkadaşlığı sürdürebilmek için elimizden geleni yaptık. Fakat bunun benim için hiçbir anlam olmadı. Umarım beni anlıyorsundur."

Josh onu anlamamıştı. Cyn'in başka bir erkekle birlikte olmak uğruna onu terk etmek istemesini bir türlü kabul edemiyordu. Cyn'i kaybettiği için üzülüyordu, daha ziyade bu hareket onun egosunu zedelemişti, çünkü yaptığı tüm çabaları sonunda karşılıksız kalmıştı. Ondan soğuk bir şekilde derhal ofisini terk etmesini istemesi, Cyn'e hiç de zor gelmemişti.

Bundan sonra, günün kalan kısmı rüzgâr gibi geçti. O öğleden sonra eve gitmek için ofisten çıkmadan önce, vazoun içindeki güllerden birini eline alarak öylece çıktı.

Yanm saat sonra, elindeki anahtarla Lansins ve MacCall şirketinin kapısını açmaya çalışıyordu. Worth, Tim'i kaybettikten sonra Cyn'in anahtarları ona iade etmesini kabul etmemişti. O da şirketin ortağı olduğuna göre, Worth ona istediği her zaman ofise girebileceğini söylemişti. Cyn bu hakkını ilk kez kullanıyordu.

Ofis Cyn'in umduğu gibi bomboştu. Bayan Hardiman'ın daktilosunun üzeri örtülü ve masasının başındaki lamba sönmüktü. Cyn antreden geçerek, Worth'un ofisine gitti. Worth'ün kapısı açıktı.

Kendisini bir hırsız gibi hissederek, Worth'- un masasına doğru yerdeki halının üstünde parmak uçlarına basarak gitti ve elindeki gülü otiste yazdığı bir teşekkür notu ile cam çalışma masasının üzerine bıraktı.

"Orada kal!"

Cyn, bir anda korkarak olduğu yerde dona kaldı. Worth özel tuvaletinin kapısında durmuş, bir polis edasıyla, sanki elinde 38'lik bir tabanca varmış gibi iki elini ileri doğru uzattı.

"Beni neredeyse korkudan öldürecektin."

"Benim ofisimde ne arıyorsun?"

"Bayan Hardiman nerede?"

"Bu günlük erken çıktı. Ben de çıkmak üzereydim."

İkisinin de yüzü birbirlerini görmekten mutlu olmuş gülmeye başlamışlardı. Worth hayali silahını yere indirdikten sonra bir müddet ikisi de birbirlerini ayıran boşluğa baktılar.

"Ben, güller için teşekkür ederim. O kadar güzellerdi ki, onları seninle paylaşmak istedim."

Worth masasına geçerek, gülü aldı, üzerindeki teşekkür notunu okurken onu çevirdi.

"Bir şair gibi yazmışsın." Worth gülmeye başladı ve ona baktı. "Seni nasıl korkuttum ama."

"Hem de çok. Fakat tetiği çekmediğin için teşekkürler."

Bir kez daha birbirlerine bakışıp, gülüştüler. Cyn önce ona bir açıklama yapmak istedi.

"Ben sadece masana teşekkür notu bırakmak için gelmiştim. Eğer hemen çıkmazsam Brandon'a yetişemem."

"Bir saniye bekle. Ben de asansörden seninle ineyim."

Worth, ofisin tüm güvenlik önlemlerini aldı ve kapıyı kapattı. Holden geçerken, birbirleriyle saçma sapan şeyler hakkında -havadan, işlerinden, Brandon'un hafta içinde neler yaptığından-bir- birleriyle konuşurken, Cyn, Worth'ün elinin yavaş yavaş beline doğru gittiğini anladı.

Cyn, Worth'ün süet ceketini tek omzundan kanca gibi yaptığı başparmağına takıp yürümesinden çok hoşlanmıştı.

Worth ise, Cyn'in omuzlarından yanlarına düşen saç modelini çok beğenmişti.

Worth'ün yüzüne akşamüstü beş güneşi vuruyordu.

Cyn dar eteği içinde yürürken, kalçaları baştan çıkartıcı bir şekilde oynuyordu.

Cyn asansöre bindi ve köşeye yaslandı. Worth onun tam karşısına geçti, hala bir elinde ceketini tutuyor, diğer eliyle asansör kabinin içindeki krom tutmalığı tutuyordu.

Aşağı doğru inmeye başladıklarında, birbirlerine bakıyorlardı. Asansöre onlardan başka kimse binmemişti. Daha garaj katına gelmeden, Worth ceketini yere attı, kırmızı acil düğmesine uzanarak, basıp asansörü durdurdu.

Asansörün ansızın durmasına Cyn hazırlıksız yakalanmıştı. Hafifçe sendeleyip, asansörün içindeki tutmalığa tutundu. Bu arada dengesini tekrar sağladığında, Worth onu sıkıştırmaya başlamıştı. "Worth'ün kolları onun kalçasına dokundu ve ağzıyla onun dudaklarını zevkle öpmeye başladı.

Cyn asansörün durmasından kendini kötü hissetmiş olmasına rağmen, anlaşılabilir bir arzusun içine öylesine derin ve yoğun bir şekilde girmişti ki, asansörü tekrar çalıştırmak için düğmesine basmayı hiç istemedi.

İkisi de önceden olmadığı kadar ateşli bir şekilde öpüşüyorlardı. Worth ellerini Cyn'in bluzuna götürerek, düğmelerini açtı. Gömleği iki yana açınca, onun göğüslerini gördü. Onun yarım sütyeninin üzerinden göğüslerini okşayıp öptü.

"Ben fantezi içinde yaşıyorum," dedi Worth, parmaklarını onun sıcak teninde gezdirirken. Daha sonra parmağını gergin göğüs uçlarının arasından sık dantelli sütyenin içine girdi.

Cyn elini onun sertleşmiş olan cinsel organının üzerine koydu. Sonra onun başını aşağı doğru

tutarak, ağzını vücuduna gezdirmesini istedi. Cyn'in de fantezileri vardı.

"Seni arzuluyorum." dedi Worth, sonrada dudaklarını onun yumuşak gerdanına götürdü.

"Devam et."

"Ne? Seni tatmaya mı? Emmeye mi? Yalamaya mı? Söyle bana."

"Hepsini istiyorum."

Worth'un ağzıyla onu okşaması, Cyn'in vücudunu alev alev yakmıştı. Cyn'in bedeni onu istiyor, başında ziller çalıyordu.

Worth bir adım geriye giderek, onun bluzunun düğmelerini tekrar ilikledi, ama düğmeleri doğru iliklere geçirememişti. Worth'ün yüzüne tutkunun tüm renkleri yansımıştı; Cyn kendi yüzünün de Worth'ün yüzü gibi olduğundan emindi. Şükürler olsun ki, garaj katından asansörü bekleyen kimse yoktu. Asansörden çıkıp, arabalarına doğru yürüdüler.

Worth, Cyn'in titreyen ellerinden onun anahtarlarını aldı ve arabasının kapısını açtı. Cyn hemen arabasının içine oturdu. Worth, Cyn'e anahtarları arabasının açık camından uzattı, daha sonra kendisi cama doğru eğilerek onun dudaklarını kendininkilere sürttü.

"Yarın gece, Cyn."

"Yarın gece, Worth."

oOI20oo

Selam."

"Selam."

"Harika görünüyorsun."

"Teşekkür ederim."

Worth, Cyn'nin elinden tutup onu evinin ön kapısından içeri aldı. Cyn'e daha can alıcı gözle bakmak için onu biraz kendinden uzaklaştırdı. Cyn çok muhteşem görünüyordu.

Cyn, onun bakışlarından hoşlanıp bunu ona belli etmemek için nazik bir şekilde bakışlarını yere doğru çevirdi. Worth'le buluşmadan önce güzellik salonuna uğrayıp tırnaklarını yaptırmıştı. Hatta pedikürden sonra baeaklarındaki kılları da aldirtmıştı.

Cyn, kendini Worth'e karşı olan duygulan nedeniyle suçlu hissediyordu. Yaptığı pizzalardan çok hizmet verdiği binadaki kemerleriyle adından söz ettiren Brandon'un en sevdiği pizzacıdan ona pizza yaptırttı. Daha sonra onu arkadaşına bıraktı.

Cyn, kendine güzel ve şatafatlı bir köpüklü banyo hazırlayıp uzun süre küvette kaldı. Güzel bir makyaj yapmak için akla kararı seçmişti. Aldığı yeni giysisini gereksiz bir masraf olarak görse de, elbisesinin üzerindeki fiyat etiketinden kendine ne kadar uzun süredir yeni gece elbisesi almadığını fark etti. Siyah yumuşak jarsesi vücuduna yapışlıyordu. V şeklindeki göğüs dekoltesi oldukça kışkırtıcıydı, fakat üzerinde iki sıra halinde ince uzun inciler elbiseye saygınlık katıyordu.

Worth, Cyn'e:

"Sen neredeyse el sürülemeyecek kadar mükemmel olmuşsun," dedi.

"Neredeyse."

Cyn'i öpmek için bir hamle yaptı. Cyn'deonu öpmek için başını hafifçe yana doğru eğdi. Fakat aynı anda aynı tarafa doğru Worth'te eğildiği için burunları birbirine çarptı. Bu sefer ikisi de aynı hareketi yaparak duruşlarını düzeltmeye çalışırken bir kez daha burunları birbirine tokuştu.

Worth ona:

"Sen kendi sağına doğru eğiliyorsun, ben de kendi sağıma doğru eğiliyorum. Tamam, mı?" diyerek güldü.

"Tamam."

Öpücük yumuşak ve tatlıydı.

Worth dudaklarını onunkine değdirerek:

"Dondurulmuş margaritaya ne dersin?" diye yumuşak bir sesle sordu.

"Akapulko gölgeleri?"

"Mutlu etmek için elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Cyn'i elinden tuttuğu gibi oturma odasına götürüp beyaz deri koltuğun üzerine bıraktıktan sonra mutfığa doğru ilerledi. Worth, evinde Cyn'i baştan çıkartmak için gerekli tüm ortamı hazırlamıştı. Cyn'in ruhuna hitap eden Linda Ronstadt'- ın yumuşacık sesi stereo sisteminden odaya yayılıyordu. Oda altın sarısı ışık veren ampullerin kı- sılmasıyla loş bir hale gelmişti. Yemek masası, yaban zambağı ve cennet kuşu desenli porselen tabaklarla egzotik bir halde hazırlanmıştı.

"Kahretsın!"

"Worth?"

"Birazdan orda olacağım."

Cyn, Worth'un mutfaktaki gecikmesinden ve az önceki tepkisinden endişelenerek onun yanına mutfığa gitti. O sırada Worth elinde tuttuğu elektronik bir alete lanetler yağdırıyordu. Worth'ün elinde tuttuğu alet, uzaktan sadist bir dişçi tarafından hazırlanmış işkence aletine, ya da vibratö- re benziyordu.

"Bu da ne?" diye Cyn büyük bir merakla sordu.

"Bunu geçen gün satın aldım. Bu bir el blen- deri. Fakat bu kahrolası şeyi bir türlü çalıştıramı- yorum."

Worth onu çalıştırmak için birkaç başansız hamlede daha bulundu.

"Kullanma talimatını okudun mu?"

"Cehenneme gitsin. Hayır okumadım. Bunu kullanmak meğer ne kadar zormuş."

"Peki, kullanma talimatı nerede?"

"Onu kutusuyla beraber çöpe attım."

Ne kadar ahmakça bir iş yaptığını söylememek için Cyn dilini ısırды. Tıpkı mekanik konularla ilgilenmeyen tüm erkeklerin yaptığı gibi, onu çalıştırmak için talimatları okumak yerine blendın mutfak tezgâhının üstüne vurup duruyordu.

"Bunu yapmanın onu çalıştıracığını sanmıyorum Worth. Neden normal blendırını kullanmıyorsun?"

"Bunu satın alınca evdekini ofise bıraktım."

Cyn, Worth'ün sözünü tamamlamasını beklemeden çabucak konuya girerek:

"Margaritamı buzlu da severim," dedi.

"Öyle mi seversin?"

"Evet. Gerçekten öyle severim."

En sonunda margarita tadıyla tatlandırılmış buz küplerini bardaktan kaşıkla çıkartıp yemeye başladılar. Worth ileri teknoloji ürünü olan blen- dınnı kullanamayınca onu bir kenara bırakıp, bardağına sert bir İskoç viskisi ve su doldurdu.

"Sorun değil, Worth."

"Ben yalnızca her şeyin mükemmel olmasını istiyorum."

O zamana kadar gecenin en lezzetli şeyinin buzlu margarita olabileceğini nereden bilebilirlerdi ki.

Worth tabağındaki eti kesmeye çalışırken, çatal ve bıçağından takır tukur ses geldi, o da tabağını önünden uzaklaştırdı.

"Bu bifteklerle tam kırk dolar ödedim. Pahalı olduğunu kast etmedim. Ama hiç olmazsa yenecek gibi olsaydı," dedi.

"Baş aşçının yapman gereken tek şeyin onları ısıtmak olduğunu söylediğine emin misin?"

Worth, Cyn'e biftekleri kentin en klas restoranında hazırlattığını söylemişti. Cyn uzun zamanıdır ağzında çiğnemeye çalıştığı parçayı en sonunda çenesi ağrımaya başladığı için yutuvermişti. Et sanki kayış gibi sertti. Hiç lezzetli değildi.

"Bu talimatları restoranın baş aşçısı bana verdi. Bana çok lezzetli olacaklarını söylemişti."

Worth, parmaklarını öperek, kendisine bu bifteği satan Fransız aşçının taklidini yaptı.

Cyn:

"Aslından pek de o kadar da aç değilim," diyerek yalan söyledi.

Cyn, öğle tatilini güzellik salonunda geçirmişti. Brandon'un pizzasından da yemeyi istememişti. Bir şeyler atıştırarak vakti ise hiç olmamıştı.

Worth ağzını peçeteyle silerek:

"Biftekler için çok üzgünüm," dedi.

"Sorun değil. Hadi şarabımızı içelim Lordum!"

Cyn şarap kadehini havaya kaldırarak, ayağa kalkıp sandalyesinden uzaklaştı. Yüksek topuklu ayakkabısı halının kenarına takılıp tökezledi. Dengesini kaybeden Cyn elindeki şarap kadehini yere düşürdü. Kadeh kırılmamıştı. Burgonya şarabı sonsuza dek Worth'ün gurur ve kibir göstergesi olarak

sakladığı halısının üzerinde bir leke olarak kalacaktı .

Cyn'in dizleri hızla yere çarptı.

"Oh, Worth, olamaz! Bunu yaptığıma inanamıyorum. Çabuk bana bir peçete ver."

Cyn, Worth'ün halısını leke yaptığı için üzüntüden deliye dönmüş bir şekilde halıdaki kırmızı lekeyi çıkartmaya çalışıyordu.

Worth kederli bir şekilde:

"Şerefe!" dedi.

"Ben buradan bu lekeyi çıkartmaya çalışıyorum. Acaba soda işe yarar mı? Yoksa sirke mi daha iyi çıkarır? Ya soğuk suya ne dersin? Belki bir havluyu soğuk suya daldırıp..."

"Unut bunu Cyn." Worth onu elinden tutup kendine doğru çekti. "Eminim halıdan lekeyi çıkarabilecek birileri vardır. Belki uzman bir kuru temizleyici bu işin üstesinden kolayca gelir. Muhtemelen tertemiz olacağına inanıyorum. Yani öyle olmasını istiyorum."

Cyn üzüntüden deliye dönmüş bir şekilde:

"Worth ölebilirim," dedi.

Worth sırf kül tablasının içine nane şekeri kağıdı koyduğu için terk etmişti.

"Bu halıyı aldığın günü daha dün gibi hatırlıyorum. Onu almaktan çok gurur duyuyordun."

Worth:

"Hala daha öyleydim," dedi. "Yani öyleyim demek istedim."

Cyn'i yanına çekip onun boynundan öptü.

"O aptal halıyı unut Cyn. O halının benim gözümde, senin burada olman ve benimle sevişmenden daha büyük bir değeri yok."

Cyn, parmaklarıyla onun saçlarını okşarken, başını arkaya doğru eğip, onun gözlerinin içine bakarak: "Gerçekten mi?" dedi.

Worth onu derin bir şekilde öperek:

"Gerçekten," dedi.

Tekrar birbirlerinin ellerinden tutarak yatak odasına geçtiler. Cyn ona çekinerek yaklaştı. Cyn sık sık Worth'e takılıp onun ne kadar seksi olduğunu söylüyordu. Yerde bir zebra derisi vardı. Yatağının üzerinde ise siyah deri bir örtü vardı. Gözü rahatsız etmeyen ışıklandırmayla yatak odasında son derece etkileyici bir atmosfer vardı. Worth yatak örtüsünü çekince, fildişi rengindeki saten çarşaf ortaya çıktı.

Cyn'in kalbi hızla atmaya başladı. Bu oda, Cyn'in tahmin ettiği kadarıyla, pek çok sevişmeye tanıklık etmişti. Cyn diğer tüm kadınlardan farklı olmayı istedi. Bu gecenin Worth'un hafızasına kazınıp sonsuza dek kalmasını istedi.

Bir kez daha Cyn dilediğinden daha fazlasını elde etmişti.

Worth, Cyn'i kendine doğru çevirdi. Cyn'in dudağına birkaç hafif öpücük kondurduktan sonra, onları nazik bir şekilde diliyle aralayıp, Cyn onun omuzlarını sımsıkı kavrayıp bedenini onunkine sarmalayınca kadar öptü.

"Seni çıplak görmek istiyorum Cyn."

Worth bu isteğini onun kulağına fısıldadı ve onun tepkisini görmek için kendine doğru çekti.

Cyn dudaklarını ıslatmış, heyecanlı bir şekilde gülümseyip başını sert bir şekilde salladı. Worth, Cyn'in önünde diz çöküp, onu etkilemek için bir jest yaparak ayağından ayakkabılarını çıkarttı. İlk kez eline aldığı ayaklarını sımsıkı ve sıcak bir şekilde tutuyordu.

Cyn'in kollarından destek alıp ayağa kalktı ve onun fermuarını çekti. Fermuar bir türlü a mıyor o da açmak için ısrar ediyordu.

Cyn ellerini fermuarına götürerek:

"Belki ben sana yardımcı olabilirim," dedi.

Cyn en azından açmayı denedi. Ama bu kez Worth'ün kol saati Cyn'in jarsesine takıldı.

"Dur. Saatim takıldı," dedi. "Arkam dön."

Cyn, arkaya döndü. Hn sonunda Worth kol saatini kurtarabilmiş ve Cyn'in fermuarını açabil- mişti. Worth'ün ellerinin yardımıyla, elbise Cyn'in üzerinden ııi/.emli ve seksi bir şekilde yere kavdı.

Worth:

"Umarım jarsene bir şey yapmamışımdır," dedi.

Cyn yeni aldığı oldukça pahalı elbisesinden sarkan ipleri çekerek derin bir soluk aldı.

"Hayır yapmadın."

"Çok üzgünüm."

"Sorun değil."

Worth denizci gömleğini üzerinden çıkarıp sandalyenin koluna astı. Cyn yatağın içine uzanmış romantik bir şekilde onun yanına gelmesini bekliyordu. Çıplak göğüsle, Worth ona baktı, Cyn' in ellerini kendi ağzına götürdü ve daha sonra onları kalbine koydu.

"Çok güzelsin Cyn."

"Sen de."

"Seni istiyorum."

"Ben de seni istiyorum. Hem de tüm kalbimle."

Onun bu sözünden Worth küçük bir erkek çocuğu edasıyla çok hoşlanmıştı.

"Öyle mi? Neresi? Burası mı?"

Worth bir elini Cyn'in üzerindeki siyah dantel sutyeninden fırlayan göğsünün üstüne koydu.

"Burası mı?"

Baş parmağını Cyn'in meme ucunda gezdirdi.

"Burası mı?"

Worth'ün diğer eli onun siyah iç çamaşırının alt parçasından içeri girerek, daha da aşağı inip ona kadınlık duygularını tattırmadan önce, karnının alt kısmına bastırdı.

"Burası mı?"

Worth ellerini yavaş yavaş kaydırıyordu; Cyn nefes nefese kaldı.

"Bu benim soluğumu kesiyor," dedi.

Cyn'i kollarından tuttu ve onu yatağa attı. Onu saten yastıkların üzerine nazikçe uzattıktan sonra, yataktan kalkarak tamamen soyundu. Worth çok güzeldi. Teni çok güzel bir kahverengiydi. Uyarılmış ve çıplak bir vaziyette Cyn'in yanına uzandı. Nefes nefese kalacak kadar ateşli bir şekilde öpüştiler.

Worth dizlerinin üzerine oturup, baş parmaklarını kanca gibi tutarak Cyn'in külotunu belinden tutup, üzerinden çekip fırlattı. Cyn'in jartiyeri, çorapları ve iç çamaşırları -hepsi yeni, simsiyahtı onun soluğunu kesmişti.

İnleyerek Cyn'in arkasına uzandı.

"Okşa beni Cyn."

Utangaç bir edayla Cyn onun göğüslerini okşamaya başladı. Onu eliyle okşarken onun uzun kılları eline geliyordu. Worth'ün göğüs ucunu okşama başladığında Worth şehvetle inledi. "Beni okşa aşağıları. Lütfen. Cyn'in eli, onun sert kasları karşısında kırılacak gibiydi. Onun sert göğüslerini, düz belini, bir erkeğin sağlıklı olduğunun işareti olan kıllı göbeğini okşadı. Sıkılgan bir şekilde kadife gibi yumuşacık elleriyle onu okşuyordu.

Worth zevkten çığlık atıyordu.

Cyn şehvetten deliye dönmüş inliyordu.

Worth ansızın acı çekiyormuş gibi dimdik oturuverdi.

"Aman Tanrım!" dedi Cyn. Eliyle onun sırtını tırmalamıştı. "Ben ne yaptım? Worth? Worth! Bir şey mi yaptım?"

"Benim... Ayağım."

Yastıkların üzerine eğilerek kollarını yere sürtüyordu.

"Ayağın mı?"

"Kramp. Kramp girdi. Tanrım canım çok acıyor."

Worth acı içinde kıvranırken Cyn çaresizlikle alt dudağını ısırdı. Telefon dördüncü kez çalmıştı. Worth'ün acı içinde kıvranmasının sebebi kendisinden kaynaklanmadığının verdiği huzurla,

Cyn telefonu cevap vermek için eline aldı.

"Merhaba, Lansing malikânesi."

"Bayan McCall ile mi görüşüyorsunuz?"

Aslında bu telefonda kimsenin kendisini aramasını beklemiyordu.

"Acil durumlarda size ulaşmamız için bize bu numarayı bırakmıştınız."

"Evet doğru. Sorun nedir?"

"Polis aradı ve..."

"Polis mi?" Cyn ağlayarak; "Brandon için mi? Ona bir şey mi oldu? Yoksa anneme mi bir şey oldu?"

"Kötü bir şey olduğunu sanmıyorum. Memur Burton bana bir şey söylemedi."

"Memur Burton mu?"

"Evet. Bu numaradan sizi aramamı istedi."

Cyn yatakta yuvarlanıp çekmeceye uzanarak içinde not alabileceği bir şeyler aradı.

"Evet. Devam edin."

Kendisine verilen numarayı Worth'un kara kaplı küçük defterinde Jennifer Adams'ın adının üzerine karalamaya başladı.

"Teşekkür ederim."

Telefonu kapattı ve rakamları yazmaya başladı.

Worth krampın geçmesi için bir yandan eliyle onu ovarken diğer yandan da Cyn'e seslendi.

"Şimdi daha iyiyim."

"Arayan kimdi? Ne olmuş?" Worth hala baldırına masaj yaparken Cyn'e endişeyle baktı.

"Benim işyerimden. Bir polis memuru bana ulaşmaya çalışıyormuş."

"Bir polis mi? bu da ne demek oluyor?"

"Bunu ben de bilmiyorum."

"Buyurun?" Karşı taraf daha Cyn arar aramaz hemen cevap vermişti.

"Memur Burton siz misiniz? Ben Cynthia MacCall."

Memur Burton, telefonda bağırarak konuşuyordu. "Bayan McCall. Beni aradığınız için teşekkür ederim. Ben Davenport malikânesindeyim."

"Nerede? Kim?"

"Davenport'ların evindeyim. Bent Tree'de- ki. Her neyse, evin kızı Sheryl odasına kapanıp, odadan dışarı çıkmayı istemiyor."

Cyn, parmaklarıyla saçını geriye doğru itti. Bu acil durumun Ladonia ya da Brandon'dan kaynaklanmadığını öğrenmek onu çok rahatlatmıştı. Ama bir anda Davenport ailesini ve onların kızı Sheryl'i hatırlayamadı.

"Sheryl iyi mi?"

"Bildiğim kadarıyla evet. Fakat o çok rahatsızmış gibi geliyor. Cüzdanının içinde sizin kartınızı buldum. Sizin ona yardımcı olabileceğinizi düşündüm."

"Siz bana onun kendini odasına kilitlediğini mi söylüyorsunuz?"

"Evet. Aynen öyle diyorum. Ailesi onu odadan dışarı çıkartmak istiyor, ya da en azından birinin onunla konuşmasını istiyor. Fakat o hepsini reddediyor."

Polis sesini kısarak:

"Kendine zarar vermesinden korkuyorum. Endişemi anlayabiliyor musunuz?" dedi.

Bu haberi duyar duymaz bir anda endişelenmiş ve endişesi Cyn'in midesini ağrıtmıştı.

"Evet, endişenizi anladım. Adres nedir ve ben Turtle Creek bölgesine nasıl gelebilirim?"

Jennifer Adams'ın adının üstüne adresi yazdıktan sonra, alelacele odaya dönüp üzerine bir şeyler giydi. Worth, Cyn'in telefondan acilen bir yere çağrıldığını hissedince hemen üzerine pantolonunu geçirdi. Ayakkabılarını ve süveterini giydi.

Cyn, Worth'e:

"Danışmanlık yaptığım kızlardan birinin durumu ciddileşmiş," dedi. "Onunla konuşmam gerek."

"Seni ben bırakayım."

Cyn ın endişeden elleri titriyordu. Worth'un ona yardım etmeye çalışmasıyla bir kez daha onu ne kadar çok sevdiğini anladı.

Worth ona hiçbir soru sormadı. Ona açıklama yapması için baskı da yapmadı. Worth ona gönüllü olarak yardım etmek istiyordu. Bu acil durumdan ötürü rahatsızlık duyduğunu Cyn'e belli etmedi.

Tıpkı o elim kazada Tim'in öldüğünü duyar duymaz Cyn'in yanma koştuğu gibi, Worth şimdi de yanında ona koşulsuz desteğini sunuyordu. Yani, Cyn'e kendini sunuyordu.

Cyn içinden hep ona kuru bir şekilde; "Teşekkür ederim Worth," demekten başka şeyler yapabilmeyi diledi.

oOI30oo

Gece yarısından sonra Cyn'in evine vardılar. Worth onu görebilmek için içeri girmeye izin istemeden içeri daldı. Cyn ona soru sormayı bile aklından geçirmede. Arka kapının kilidini açarak içeri girer girmez ışıklan yakan Worth'tü. Cyn:

"Benim kadar acıktın mı?" diye sordu. "Açlıktan ölüyorum. Yiyecek bir şeylerin var mı?"

"Bir bakalım."

Izgara peynirden birer sandviç hazırlayıp akşam yemeği olarak yediler. Worth daha önce hiç yüzüne bakmadığı yağlı ve peynirli sandviçlerden ikincisini yemeğe başladığında:

"Kırk dolarlık bifteklerden çok daha iyi," dedi.

"Bu gecenin ilk yansını neredeyse unuttum."

"İyi. Kesinlikle unutulması gerekir." Birbirlerine masada göz atarak kendiliğinden gülmeye başladılar.

Worth bağırıp kollarını iki yana açarak:

"O bir felaketti!" dedi.

Cyn:

"Halını berbat ettim," dedi.

"Ben de senin elbiseni mahvettim."

"Senin halın benim elbisemden bin kat daha pahalıydı. Fakat halına verdiğim zararın yanında elbiseme verdiği hiç kalır. Böyle bağırıp çıktır-ğında neredeyse kalp krizi geçirecekmiş gibi oluyorum. Sanki kendimi, seni hadım etmiş gibi görüyorum."

Worth elindeki kâğıt mendille gülmekten akan gözyaşlarını sildi. "O zaman senin ne düşündüğünü anlayamamıştım. Sen.. i düşünüyordun." Derken Worth kendisini zayıf ve soluksuz bırakan gülme krizine tekrar yakalandı.

"Zavallı Cyn. Seni uyarmalıydım. Geceleri bazen bana kramp giriyor. Bu da genellikle ısınmadan hareket ettiğimde yada uygun olmayan bir şekilde soğuduğumda oluyor. Fakat şunu da söy-le Karşısında cyene ellerini uzattı' avuç İçleri birbirine de-yiyor parmakları üzerin-de geziniyordu tam anlamıyla harikasın Cyn.

Cyn ona tuhaf şekilde baktı. O da sözle-rine acıklama getirdi

Davenportlardaki sorunu çözme biçimin.

bunu yapmakla hayranlığımı ve say-gimi kazandın

Cyn derin ve uzun bir soluk aldı. Az önceki

gülme krizleri Davenport ailesinde yaşanan so-rundan yasanan gerginliğin hafiflemesi için ge-rekliydi worthun nazik hatırlatmasıyla olay Cyn üzerinde hemen ve ölçülü bir iz bıraktı

"Böyle düşünmene sevindim Worth ama ben hic bir iltifati hak etmiyorum.

Ayakkabılanmın üs- tünde,

zaten kötü olan durumu daha da berbat et-
mekten korkarak titriyordum."

"Hayır " dedi worth başını sallayarak. "Sen

daha onu görmek için odaya adımını attığın ilk andan beri muhteşemdin."

"Sana bunun için teşekkür etmek zorundayım," dedi, Cyn.

Davenport konağına vardıklarında oradaki sahne Cyn'in düşündüğünden de berbattı. Olan biteni yakından görmek isteyen meraklı komşuları. evlerin en az yedi haneli rakamlara

satıldığı konağın bulunduğu caddede bir kuyruk oluşturmuşlardı. Polis arabaları siren sesleriyle konağa geliyor, fakat ailenin kızı Sheryl'in kendisini odaya kilitletiğini öğrenince geri dönüyorlardı. Sheryl çok umutsuzdu. Cyn'e umutsuzluğundan söz etti ve ne yapacağını bilemediğini söyledi. Sheryl kontrolünü kaybetmeye başladığını hissettiğinde kendini odaya kilitlemesi aslında onun yardım için attığı sessiz bir çığlıktan başka bir şey değildi.

Bay ve Bayan Davenport kızlarının bu çığlıklarından ziyade üzerlerine çektikleri olumsuz ilgiden endişe duymuşlardı.

Cyn üst kata çıkartılıp Memur Burton tarafından onlarla tanıştırıldığında, Bay Davenport ona hangi cehennem olası kişi olduğunu sormuş ve aile içi konulara bu kadar karışmasında hiçbir hakkı olmadığını söylemişti.

"Cyn McCall'u ben çağırdım," dedi polis memuru.

"Ama neden?"

"Kızınızın bazı sorunlarını gidermeye çalışıyordum, Bay Davenport." Cyn'in sesi oldukça sakindi, oysaki içinden Sheryl'in kapalı kapı ardında kendisine zarar vermesinden endişeleniyordu.

Bay Davenport oldukça katı bir şekilde:

"Eğer kızımın herhangi bir şeye ihtiyacı olursa bunu benden ya da annesinden ister," dedi.

"Kesinlikle istemez!"

"Şimdi bakın genç bayan..."

"Yo, siz bakın dostum."

O an Worth, Bay Davenport'u kollanndan tuttuğu gibi döndürerek, onunla samimi ve söyleyeceği sözleri dikkatle seçerek, bunu Bay Davenport sevse de sevmese de, Cyn'in Sheryl ile konuşmayı deneyip, ona kapıyı açtırtmak için çabaladığını söyledi.

Cyn işte bu nedenle oradaydı. Yapacağı tek şey Sheryl'le konuşmaktı. Bu nedenle, Cyn'e engel olmaktan vazgeçip onun Sheryl ile konuşmasına izin verdiler.

Başta Bay Burton olmak üzere oradaki polislerin çoğu, Worth'ün, küstah tavırlarına artık ta-

hammül edemedikleri emlak imparatoruna kafa tutmasından çok memnun olmuşlardı. Polis memuru Burton bunu Davenport'a başını sallayarak onayladı, Worth'ün önerisini kabul etti. Engerek yılanı gibi kendini şişirerek, kenara çekildi. Cyn'in kızının odasının kapısına gitmesine izin verdi.

"Onun sizinle konuşma şeklinden hoşlanmadım," dedi Worth, bir şişe süt içmek için buzdolabına doğru giderken.

"Gözlerinden ateş püskürüyordu." "Onu evire çevire dövmek isterdim." "Bunu yapmadığına sevindim. Fakat benim yanımda kızı kurtarmaya geldiğin için teşekkür ederim."

"Kurtarmak," dedi Worth. "Eğer biri kurta-rıldıysa, o da Davenport'un kendisidir. Onu içeri tiktiracağını sanmıştım."

Worth kendine süt koydu, Cyn'in de bardağına süt doldurdu.

"Sheryl ikilemini benimle tartışmam beklemiyorum Cyn, fakat ona ne söylediyse sanki bir mucize olmuş gibi işe yaradı. Sheryl odadan çıktığında oldukça sakin bir şekilde o aşağılık herife

ve Bayan Davenport'a on haftalık hamile olduğunu duyurdu."

Cyn ellerini süt bardağının üstüne koydu.

"Sheryl benim içeri girmeme izin verdiğinde, odasında ilk gördüğüm şey komedinin üstünde duran bir şişe uyku ilacıydı. O ilaçlardan içmemişti. Ama hamile olduğunu ailesine söyleyebilmek için o ilaçları içmeyi bir seçenek olarak değerlendireceğini söyledi."

Süt bardağını ağzına götürürken Cyn'in elleri titriyordu.

"Öyleyse sen gerçekten onu büyük bir felaketten kurtardın."

"Aslında onu bu felaketten kurtaranın ta kendisi Sheryl'di."

"Fakat eğer sen orada olup, olayları onun açısından değerlendirmeseydin, Sheryl içgüdüsel olarak hareket edip felaketi davet edebilirdi."

"Sheryl yaşamın ya da ölümün artık umurunda olmadığını söyledi. O yalnızca kamında taşıdığı bebeğin ölmesini istemiyordu."

Cyn yaşananları Worth'e anlatırken, gözleri yaşla doldu. "Ben ona intihar etmeye teşebbüs etmemesinin iyi ve asil bir davranış olduğunu söyledim. Ailesinin beklentilerini karşılarsa da karşılamasa da kendi hayatına devam etmesinin en değerli şey olduğunu düşünüyorum."

Bacaklarını sıvazlayarak, Worth Cyn'in ellerine uzandı onu sandalyesinden çekerek, masanın etrafından dolandırıp kucağına oturttu. Cyn başını onun omzuna koydu ve onun kollarının arasında ısındı.

"Senden artık iyi bir danışman olmadığını söyleyip üzülmeni istemiyorum." Worth ona oldukça sert bir şekilde bu sözleri söylerken, onun saçlarını yumuşak bir şekilde okşayıp, alnından öptü. "Bu gece senin dediklerinin tam aksi kanıtlandı. Bu sorunlu genç bayanların yaşamlarında, aslında sen çok büyük bir farklılık yaratıyorsun. Sana daha önce dediğim gibi, sen harikasın."

"Ben harika değilim Worth," deyip ona karşı çıktı. "Sheryl'in sorunları gerçek, hatta intihara bile sürükleyebilecek kadar ciddi sorunlar. Onun- kilerle mukayese edersek benimkiler daha yüzeysel sorunlar. Henüz birkaç hafta önce, yaşantımın tekdüzeliğinden sıkılmış, ufacık bir kaos olsun diye dua ediyordum. Bu gece gerçek kaosun ne olduğunu anladım. Hiç hoş değildi. Annemin bana bu kadar kızgın olduğunda ne yapabileceğini düşünmüyorum bile. Bir kişi nasıl bu kadar bencil olabilir?"

"Kendine karşı bu kadar insafsız olma Cyn.
Konu aşk ve şevkat olduğunda hepimiz bencil olabiliriz."

"İşte Sheryl'in tüm istediği de buydu. Sev-gilim
Worth başıyla onayladı.

"Benim de tüm istediğim bu," dedi Cyn için için. Yaşantısında eksikliğini hissettiği tarif edilemez şey, sevgi azlığı, daha önce yalnızca kocası için sakladığı sevginin tamamını boşaltabileceği bir kanal oluşturmamaktı. Yani erotik ve roman- tik ve muhteşem aşkın yokluğuydu, ilişkilerinin boyutunun bu şekilde değişeceğini önceden azıcık kestirebilseydi, kendisini bu kadar rahatsız hissetmeyecekti.

"Harika, bende sevginin bolu var," dedi Cyn kendisine hiç olmadığı kadar güvenerek. Annemden. Brandon'dan. "Ve herkesin isteyebileceği çok iyi bir arkadaşım olmasından."

"Evet. Unutma ki benim için de sen varsın

"Seni salak!" Worth'ün kafasına vurmaya çalıştı ama o hemen başını alçalttı.

Worth ayağa kalktı, Cyn'i de kendisi ile birlikte kaldırdı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Yatağa. O kadar ateşli görünmüyorsun."

"Teşekkürler!"

"En yakın dostun sana gerçeği söylemeyecekte kim söyleyecek?"

"Ben tükendim," diye Cyn itiraf etti.

"Git ve üzerine geceliğini giy," dedi Worth onu yatak odasında bırakırken. "Ben yatağı açacağım."

Cyn üzerindeki banyodaki çamaşırların üstüne atarak, başından uzun bir T-şört geçirdi. Yalınayak odaya yürüdü.

"İçeri gir." Worth, Cyn için örtüleri kaldırdı. O da onların arasından içeri girdi. Worth ışığı kapatınca oda kapkaranlık oldu. Saniyeler sonra, yatak Worth'un ağırlığını kaldıramayıp içe doğru çöktü.

"Worth?"

"Hımm?" Cyn'i göğsüne doğru çekti, Cyn'in yüzüne, omuzlarına ve sırtına değiyordu.

Cyn gözyaşları içinde:

"Ben çok korktum," dedi.

"Şişşşş. Biliyorum. Ama sen sanki her şey şakaymış gibi davrandım ve herkes emniyette oldu."

"Seni seviyorum."

"Biliyorum."

"Yani ben seni gerçekten çok sevdiğimi söylemek istedim."

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum Cyn."

Cyn, Worth'e onun bunu bilmediğini söylemek istedi. Cyn, aşk türünden bir arkadaşlıktan söz etmiyordu ve Worth'un bunu anlaması gerekiyordu. Fakat onun kollarında huzuru bulunca, ona başka bir şey diyemeden, gözleri artık yorgunluktan kapandı.

Cyn ertesi sabah uyandığında, Worth kulağının dibinde bir şeyler tıkmıyordu.

"Worth?"

"Daha iyi olacak."

Cyn gözlerini kapayıp, gülümsedi. Worth'ün çıkardığı ses, öylesine kısık ki Cyn'e çok yalan ve titizdi. Cyn ayak parmaklarını sevinçten kıvırdı.

"Saat kaç?"

"Bu önemli mi?"

"Sanırım değil."

"Dön. Bu tarafı ben yaptım."

Cyn sırtını döndü. Gözlerini açtığında, Worth'- ün gülümseyen yüzü ona doğru yaklaşıyordu. Worth tıraşsız, darmadağın ve buna rağmen oldukça harika gözüküyordu.

Kendisi de:

"Muhteşem seksi bir kadının yanında uyanmak benim hoşuma gider," deyip bu konuda çok deneyimli biri gibi konuştu.

"Madem öyle, senin burada ne işin var?"

Worth ona gülümseyerek üzerindeki T-şör- tün çıkartıp, teninin rengine ve çıplaklığına baktı.

"Aha. tam da düşündüğüm gibi! Muhteşem ve seksi."

"Sen çıldırmışsın."

"Bunun için bir sebebim var."

"Oh? Kötü genler mi?"

"Ben biraz hırçınım çünkü bu sert yatakta bütün gece yattım."

Cyn'de ona:

"Ben de bu yatakta rahat yatmamız için yumuşak bir şeyler var sanmıştım," dedi.

Birbirleriyle zevkle şakalaşırken, Worth ona miskin bir şekilde:

"Günaydın," dedi.

"Günaydın."

Worth, Cyn'in göğüslerini okşayıp, dudaklarını ona doğru alçaltmaya başlayınca, Cyn derin bir iç çekti. Göğsünü tam ortasından ağzının içine aldı. Göğüs uçlarını dişlerinin arasında sıkıştırarak, onu diliyle yalamaya başladı. Cyn zevkten onun bir tomar saçını avucunun içine almış sıkıyordu.

Sakallan Cyn'in cildini tahriş ediyordu. Worth, Cyn'in göbeğini ve yumuşak kahverengi tüyle

rinden oluşan hassas delta bölgesini öperken Cyn

utanarak yana döndü.

Fakat Worth hiç durmadan onu öpüyordu. Cyn, utancından yerin dibine girmişti.

"Worth?" bacaklarını kapatmaya çalışarak ona seslendi. Ama Worth buna izin vermedi.

Bir anda birbirleriyle mücadele etmeye başladılar, fakat Worth'ün nazik öpücükleri karşısında artık daha fazla dayanamayan Cyn kendini ona tamamen teslim etti.

Cyn orgazm olmaya başlarken Worth onu tekrar diliyle tahrik etmeye devam etti.

"Worth, buna izin veremem."

"Evet verebilirsin."

Sonunda Worth kazanmış, Cyn ona izin vermişti. Ve hala onu öpmeye devam ediyordu. Worth defalarca ona Fransız öpücüğü verdi, ta ki orgazmdan vajinasında volkan gibi patlayıncaya kadar. Zevkten titremeye başlamıştı, doğruca ter içinde banyoya koştu.

Worth onu kendine doğru çevirip ter içindeki saçlarından boynuna doğru yıkamaya başladı. Onu ensesine doğru öptü.

"Seni hep sevdim, Cyn. Daha ilk tanıştığımız gün, senin güneş gibi aydınlık, neşeli ve çok tatlı olduğunu anlamıştım. Dostluğumuz ilerle-

299

dikçe, seni daha da iyi tanıdım ve seni sevmeye başladım. Seni hep sana saygı duyarak sevdim. Çün-kü sen benim en iyi arkadaşımın eşiydin."

"Brandon doğduğunda, onu kucağına alıp hastaneden çıkıp eve getirdiğin gün, senin kadar güzel bir başka kadını daha hiç tanımadığımı anladım. Tim'in ölümünü büyük bir cesaretle karşılamana hayran kaldım. O zaman sana aşık olduğumu anlamıştım. Adeta kendimi sana bağımlı hissediyordum. Ama bu duyguyu bir türlü kendime bile ifade edemiyordum."

Worth bacaklarını açarak oturdu ve Cyn'in omuzlarını ve sırtını ovmaya başladı. "Sonra Meksika'ya gittik." Worth ellerini onun sırtına, sonra kol altlarından kalçalarına doğru indirdi, oradan da şömine aleviyle kıpkırmızı bir renk alan Cyn'in göğüslerine koydu.

"Sana yemin ederim, Cyn, hayatımda hiçbir kadına sana olduğum gibi sırlıslıkla aşık olup, bu aşkımdan ötürü suçluluk duymadım. Seni yepyeni bir ışık gibi gördüm ve sen daha önce hiç tatmadığım duyguları bana tattırdın."

Worth onun kalçalarını elleriyle sımsıkı sıkarak ve ellerini okşaya okşaya göğüslerine doğru çıkarttı. Daha sonra ellerini tekrar onun kalçalarına götürdü.

"Bir anda tanıdığım en çekici kadın olup çı- kıverdin. Ondan sonra artık seni en yakın arkadaşımın dul eşi olarak görmekten çıkıp, seni çılgınlar gibi sevişmeyi arzuladığım bir kadın olarak görmeye başladım. Sen çok neşeliydin. Zekiydin. Duygusal ve şefkatliydin. Aynı zamanda çok seksiydin. Birden sana sırlıslıkla aşık oluvermişim," dedi Worth.

Cyn'i kendine doğru çevirerek, onun gözlerinden akan yaşları görünce üzüldü.

"Cyn?"

"Demek seni hep yanlış anlamışım," dedi Cyn onun söylediklerinden etkilenerek hıçkırıklara boğuldu. "Sen şairsin."

Worth onu sımsıkı kucaklayıp, onun yanaklarından sımsıkı öptü.

"Aman Tanrım, seni çok seviyorum."

"Arkadaşın olarak mı?"

Worth'un bedeni onun bedenine sımsıkı ya-pıştı.

"Benim her şeyim olarak."

Mutfak darmadağınktı. Duştan çıkıp, üzerine bornozunu giyen Cyn, mutfağı temizlemeye geçti. Tam bulaşıkları makineye dizerken, arka kapının çarpma sesini duydu. Neler olduğuna bakmak için gittiğinde önden Ladonia'nın arkadan Charlie'nin hızla içeri girdiğini gördü.

"Neler oluyor?" Elinde tuttuğu fincan tabağından yere şıpır şıpır su damlıyordu. "İkinizin hala Maui'de olacağınızı sanıyordum."

"Planlarda bir değişiklik oldu," dedi Charlie, kapıdan içeri yere bir valiz koyarken, sonra kapıyı sonbaharın soğuk rüzgârının içeri girmemesi için hızlıca çarptı.

"Neden?"

"Sorunun ne olduğunu anlamak için," dedi Ladonia. "Cyn, neler oluyor?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Dün seninle konuşmak için ofisini aradım ama erken çıkmıştın."

"Sen balayına gittin. Beni neden aradın?"

"Çünkü biz geri dönüp Las Vegas'ta birkaç gün geçirmek istedik."

"Bunu sana söylemediğimiz için, ve sana bir türlü ulaşamadığımız için, Las Vegas'a gitmenin çok geç olduğunu düşündük. Senin telesekretere de mesaj bırakmıştım."

"Dün gece neredeydiniz? Worth'e ulaşip senin nerede olduğunu sormak istedim fakat o da evde yoktu. Bu sabah seni bu numaradan aramak istedim, fakat yaklaşık iki saat kadar seni çaldırdım ama hep meşguldü."

"Biraz geç kalkmak istedim," dedi Cyn.

Worth telefonu sevişirlerken kimseler onları rahatsız etmesin diye açık bırakmıştı.

"Daha sonra çağrı merkezini aramaya karar verdim," dedi Ladonia. "Operatör dün akşam seni bir polisin aradığını söyledi."

Charlie tekrar kapıdan içeri girdi.

"Ladonia neredeyse düşüp bayılmak üzereydi. Bunun üzerine Las Vegas'a gitmek yerine doğruca Dallasa dönmeye karar verdik."

"Endişelenmenize hiç gerek yoktu!" dedi Cyn. "Her şey yolunda. Polis beni hastanedeki hastalarından biriyle ilgili olarak aradı."

"Brandon nerede?"

"Lattimorelarda kalıyor."

"Tanrı'ya şükürler olsun," dedi Ladonia. "Sizi düşünmekten hasta oldum. Böyle olacağımı düşünememiştim..."

Cyn yeni evlileri merakla, kapıya doğru götürdü. Worth'un saçları hala ıslaktı. Tam saçına şampuan sürmek üzereyken Cyn banyodan çıkıp onu yalnız bırakmıştı. Kalçalarının üzerine bir havlu dolayıp banyodan çıktı.

"Herkese günaydın," dedi Worth neşeyle.

"Siz ikiniz burada ne arıyorsunuz? Balayınız neden bu kadar kısa sürdü?"

"Ah Worth... Biz çok geç kaldık. Ben... Biraz kahve içecektim," dedi Cyn. "Kahvaltı yapmak ister misin? Öğle yemeği? Size uçakta yiyecek bir şeyler ikram ettiler mi? Burada neler var bilmiyorum. Henüz markete de gitmedim."

"Tamam," dedi Ladonia Cyn'in sözünü keserek. "Esasında benim de sana, senin evde yabancı bir erkek gördüğünde yaptığın gibi som yağmuruna tutmam lazımdı. Ama maalesef sana bunu yapmayacağım. Çünkü sonunda sen de kendine bir hayat kurabildin." Charlie'ye bakıp: "Sonunda ben kazandım," dedi.

"Kazanmak mı?" diye Cyn sordu.

"Ona bir yüzlük borçluyum."

"Ben Charlie'yle senin ve Worth'un birbirinizi çılgınlar gibi sevdiğinize dair iddiaya girdim, fakat daha bunu bilmiyordum. Yanılmamışım," dedi Ladonia.

Charlie:

"Ben onların ikisini de düğünde hileyle bir araya getirdim," dedi.

"Anne. Sen bizi bu şekilde birbirimize mi yönlendiriyorsun?"

"Pekâlâ, sen bu konuda pek beceriksiz olduğuna göre, Charlie ve benim idareyi ele almamız gerekiyordu," dedi.

"Teşekkürler, Ladonia." Worth Cyn'e yaklaşırken ellerini onun beline doladı. "Kızınızla dün gece birlikte olduğum için sizden özür dilemiyorum, fakat sen ve Charlie'nin şunu bilmenizi isterim ki, benim Cyn'e karşı niyetim çok ciddi. Biz onunla evleniyoruz."

"Evleniyor muyuz?" dedi Cyn, bu ona sürpriz gibi oldu. "Peki, ne zaman evleniyoruz?"

"Sana evlenme teklifi yapmayı unuttum mu? Worth elini cebindeki halkayı almak için uzattı."

"Cyn benim karım, en iyi arkadaşım ve hayattaki tek sevgilim olur musun?"

Cyn ona sarılıp dudaklarından sımsıkı öptü. Worth bir eliyle beline doladığı havluyu yere düşmemesi için sımsıkı tutarken, diğer eliyle ona sarıldı ve onu kapıya doğru götürdü.

Ladonia ve Charlie'ye Worth:

"Bizi bırakıp gitmek zorundasınız. Biz bu halimizle çok iyiyiz," dedi.

Sonsöz

"Babacığım annem ne zaman gelir?"

Worth, Brandon'un saçını okşayarak:

"Fazla uzun sürmez," dedi.

Brandon ona her baba dediğinde Worth hoş bir şaşkınlık yaşıyordu.

Worth'ün, Cyn'le evlenmesinin üzerinden kısa bir zaman geçmişti.

"Biliyorsun Brandon," Worth onunla kibarca konuşmaya devam etti: "Senin gerçek baban Tim McCalpdur."

"Evet, biliyorum ama o öldü." Brandon Worth'e gülümsemeden önce yüzünü astı. "Benim iki tane babam var. Gerçek babam yalnızca ben bebekken babamdı. Şimdiden sonra ise artık sensin."

Worth, Brandon'u kollarına alıp sımsıkı kucaklayarak "Bundan daha iyisini ifade edemez-
din," dedi.

Bu konuşmaya kulak şahidi olan Cyn ise Brandon'un başını okşayan kocasına gülümsedi.

Evlenmelerinin üzerinden üç ay geçtikten sonra Worth artık kendi çocuğunun babası olacağını öğrendi. Aynı ofiste tekrar heyecanla bekler- ken-Dr'u tabiki Josh Masters değildi- Cyn gizlice hamilelik testleri yaptırmış ve sonucu olumlu çıkmıştı.

Worth sevinçten çılgına dönmüş bir şekilde bu güzel haberi kutlamak için Cyn'i yemeğe götürmüş daha sonra bütün gece onun kulağına o ve doğacak bebekleri hakkında bir şeyler söyleyip durmuştu.

Worth, artık Cyn'in evini ve kendi "zevk sarayını" satarak aldıkları yeni evlerindeki boş odalarını dolduracak bebeklerinin bir an önce dünyaya gelmesi için sabırsızlanıyordu. Onunla konuşan herkese Cyn'in hamileliğinden söz ediyor ve onun karnında büyüyen bebeği hakkında konuşuyordu. Adeta hamilelik yaşamı üzerine uzman olup çıkıvermişti. Bu konuşmalarıyla herkesi sıkmaya başlamıştı. .

Ladonia onun hayatında daha önce hiç karşılaşmadığı derecede, en takıncı baba adayları- dan biri olduğunu söylediğinde Worth ona hiçbir şey demeyip ona sarılmış, onu ve Charlie'yi de bu kadar takıncı olmamakla suçlamıştı. Bu oldukça dogruydı.

Worth, saf yeni baba adayları gibi övünüp duruyordu. Hamilelik ve doğumun gizemli gele-ceğinden sinmiş ve hatta korkuyordu, işte bu nedenle Brandon'u artık pek fazla düşünemiyordu.

Worth sandalyesinde kıvranıyordu. Bir saatine bakıyor ve Cyn'in içerde ne kadar uzun sü- redir kaldığını düşündükçe korkuyordu. Oysaki bu düzenli kontrolden başka bir şey değildi, işte bu nedenle kontrolden çıktıktan sonra Brandon'la birlikte sinemaya gitmeye karar vermişlerdi.

Acaba kontroller neden bu kadar uzun sürdü? Yoksa kötü bir şey mi olmuştu?

Bir şeyler kötü gidiyordu.

Brandon:

"Çok susadım" diye vız vızlanmaya başladı.

"Sabret. Annenin muayenesi çok uzun sürmeyecek."

"Fakat annem uzun zamandır içerde."

"Öyle değil mi?"

Bekleme odasındaki kitap rafındaki kitapların çoğuna baktılar. Fakat Worth en altta duran gözlerinden kaçmış bir incil buldu.

Sabırsız Brandon'a:

"Buna bayılacaksın," dedi. "Konusu ise bir balina tarafından yutulan bir adam hakkında."

"Jonah."

"Hey. Bundan etkilendim."

Worth yüksek sesle okumaya başladı. Cyn camekânlar ardından acil odasından çıkarken gö- rülünceye kadar İncil'deki itaatsiz peygamberi balina yiyip yutmuştu bile.

Worth çok sinirli olduğu için Cyn ona meraklı gözlerle bakan Worth'le göz göze gelmemeye çalıştı.

Cyn oğluna:

"Sinemaya gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

Brandon İncil'i bir kenara bırakıp sandalyesinden kalkarak kapıya doğru hızla koştu.

Bran- don'un ardından dışarı çıktılar.

Worth endişeli bir halde:

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Her şey yolunda."

Worth, arabanın kapısını arka koltuğa geçmesi için Brandon'a açtı. Cyn, tam ardaya bine- çekken ona engel oldu.

"Bir şeyler ters gidiyor."

Cyn başını sallayarak:

"Hayır, gitmiyor," dedi.

Cyn üstüne basa basa:

"Hiç bir şey ters gitmiyor," dedi.

"Öyleyse benden neyi gizliyorsun?"

"Sadece bunu söylemek için doğru zamanı bekliyordum."

"Şimdi bunu söylemen için en doğru zaman."

Cyn derin bir soluk aldı. Ellerini ensesine koyarak:

"Bu bebeği, yani senin bebeğini ne kadar çok istediğimi biliyorsun," dedi.

"Bunun için mi benimle haftada iki kez ve Pazarları üç kez yattın?"

Suskunluğuna daha uzunca bir süre devam edebilirdi. Fakat Worth'ün merakı karşısında kendini tutamayıp gülmekten patladı.

"Annemin dileklerim konusunda oldukça dikkatli olmam gerektiğini söylediğini sana anlatmıştım?"

"Çünkü sen dualarından çok daha fazlasını elde ediyorsun."

"Hımm."

Worth, Cyn'in gizemli bir şekilde kırıştırdı

ğı gözlerine birkaç saniye baktıktan sonra çılgılığı bastı.

"İkizimiz mi olacak?" Cyn:

"Hayır. Üçüzümüz olacak " dedi.

Yazar Hakkında

SANDRA BROWN elliden fazla New York Times Bestseller listesine girmiş ve eserleri yetmiş milyondan fazla satılmış bir yazardır. O ve ailesi South Caroline ve Teksas'ta oturmaktadırlar.